

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ ของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา
ที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

FACTORS AFFECTING DECISION TO SELECT RECREATIONAL ACTIVITIES FOR
PRIMARY HOME SCHOOL STUDENT'S PARENTS IN BANGKOK PROVINCE

รัชชัย นุสญา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2563

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ ของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา
ที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

FACTORS AFFECTING DECISION TO SELECT RECREATIONAL ACTIVITIES FOR
PRIMARY HOME SCHOOL STUDENT'S PARENTS IN BANGKOK PROVINCE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF ARTS
(Sport and Leisure Management)
Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University
2020
Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ ของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัด
การศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ของ

รัชชัย นุสญา

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(อาจารย์ ดร.สุนทรตรี นิ่มเนติพันธ์) (ศาสตราจารย์ ดร.คณิต เขียววิชัย)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว)

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ผู้วิจัย	รัชชัย นุสญา
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2563
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. สุมนรตรี นิ่มเนติพันธ์

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีกับส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 53 ครอบครัว โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือใน 2 ด้าน คือ การทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาทั้งฉบับเท่ากับ และ การหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับตามวิธีการของครอนบาคเท่ากับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า ความสำคัญโดยภาพรวมของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคลอยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยด้านเทคโนโลยีและปัจจัยด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก และปัจจัยด้านสังคมอยู่ในระดับปานกลาง และ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ ส่วนปัจจัยด้านบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ ข้อเสนอแนะในการวิจัย ควรส่งเสริมความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็ก สร้างแนวทางสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้ปกครองนักเรียนที่ตอบสนองความต้องการอย่างหลากหลายเหมาะสม ควรมีการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารด้านนันทนาการเพื่อการเรียนรู้อย่างปลอดภัยและเกิดประโยชน์สูงสุด

คำสำคัญ : กิจกรรมนันทนาการ, ผู้ปกครองนักเรียน, การศึกษาโดยครอบครัว

Title	FACTORS AFFECTING DECISION TO SELECT RECREATIONAL ACTIVITIES FOR PRIMARY HOME SCHOOL STUDENT'S PARENTS IN BANGKOK PROVINCE
Author	TATCHAI NUSSAYA
Degree	MASTER OF ARTS
Academic Year	2020
Thesis Advisor	Dr. Sumonratree Nimnatipun

The purposes of this research were as follows: (1) to identify the individual factors, economic factors, social factors, technological factors affecting decisions to select recreation activities for primary student's parents in the Bangkok province; (2) to study the factors related to decisions by primary student's parents in the Bangkok province. The sample consisted of 53 families and used simple random sampling. The instrument used to collect the data was a questionnaire. The quality of the instrument was tested in two aspects with a content validity IOC of 0.871 and a reliability of approximately 0.908. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation and the Pearson's product moment correlation coefficient. The research results were the importance of the individual factors affected overall decisions to select recreation activities, was at a highest level, the technological factors, such as, economic factors that affected overall decisions to select recreation activities, was at a high level, and the social factors that affected overall decisions to select recreation activities, was at a moderate level and the research hypothesis results were technological, social and economic factors were correlated with decisions to select recreation activities at a statistically significant level of .05. The aspect of individual factors did not show any correlation with decisions to select recreation activities. The results suggested that promoting the knowledge and understanding of recreation for children. It should be provided as a useful guideline for home schooling in designing programs to meet their needs and expectations. Therefore, information should develop information and communication technology in various aspects, including recreational activities in the educational curriculum to ensure safety and maximize benefits.

Keyword : Recreational Activity, Parrent's Primary Student, Home School

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงและสมบูรณ์ได้ด้วยดีจากความกรุณาของคณาจารย์ ในการให้คำแนะนำ และความอนุเคราะห์อย่างยิ่ง จากอาจารย์ ดร.สุนทรตรี นิมเนติพันธ์ ประธาน ควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และช่วยชี้แนะ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดี

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.คณิต เขียววิชัย ประธานกรรมการสอบปากเปล่า และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว กรรมการสอบเพิ่ม ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมควร โพธิ์ทอง อาจารย์ ดร.สิทธิพร เขี่ยม เสน อาจารย์ณภัทร ใจกล้า อาจารย์ธรรณพร ศุขรัตน์ สบายใจ และอาจารย์ชวันลักษณ์ เกரிய ปริญญากิจ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการปรับปรุงและแก้ไขเครื่องมือ และขอขอบคุณ คุณสมัคร ภูมิ เขต เจ้าหน้าที่ประจำภาควิชาสันตนาการ ที่ให้ความช่วยเหลือตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยเข้ามาศึกษาที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร และ ผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพ และ จังหวัด นนทบุรีทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ศักดิ์ชัย ใจซื่อตรง ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำอันมีคุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับ

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดู ให้ได้รับการศึกษา ให้ ความรักความห่วงใย ช่วยเหลือ เป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยความปรารถนาดีต่อเนื่อง ขอขอบคุณเพื่อน นิสิตปริญญาโท สาขาการจัดการกีฬาและนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ทุกท่าน อีกทั้งพระคุณครูบาอาจารย์ทุกท่าน ทั้งในอดีตและปัจจุบันที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้แก่ผู้วิจัย จึงขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

รัชชัย นุสญา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ	ฒ
บทที่ 1 บทนำ.....	16
ภูมิหลัง	16
ความมุ่งหมายของการวิจัย	19
ความสำคัญของการวิจัย	19
ขอบเขตของการวิจัย	19
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	21
กรอบแนวความคิดในการวิจัย	23
สมมติฐานในการวิจัย.....	23
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	24
1. การตัดสินใจและปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ	24
1.1 ความหมายของการตัดสินใจ.....	24
1.2 ความสำคัญของการตัดสินใจ.....	25
1.3 กระบวนการในการตัดสินใจ.....	26
1.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ	27
2. ปรัชญา แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการนันทนาการ/นันทนาการครอบครัว.....	41

2.1	ปรัชญาและแนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการ	41
2.2	ความหมายกิจกรรมนันทนาการ	42
2.3	นันทนาการสำหรับครอบครัว	48
2.4	ความสำคัญ ประโยชน์และคุณค่าของกิจกรรมนันทนาการ	49
2.5	ประเภทและกิจกรรมนันทนาการ	54
2.6	องค์การนันทนาการ.....	61
2.7	แหล่งนันทนาการของกิจกรรมนันทนาการ.....	66
3.	การจัดการศึกษาโดยครอบครัว (Homeschool)	69
3.1	การจัดการศึกษาโดยครอบครัว	69
3.2	รูปแบบการดำเนินการจัดการศึกษาโดยครอบครัว	77
3.3	บทบาทของผู้จัดการศึกษาโดยครอบครัว	79
3.4	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	82
4.	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	88
4.1	วิจัยต่างประเทศ.....	88
4.2	วิจัยในประเทศ.....	89
บทที่ 3	วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	94
1.	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	94
1.1	ประชากร	94
1.2	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	94
2.	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	95
2.1	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	95
ตอนที่ 1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	95

2.2 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย	96
2.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	97
2.4 การหาความเชื่อมั่นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	99
3.การเก็บรวบรวมข้อมูล	99
3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้.....	99
3.1.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)	99
3.1.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)	100
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	101
4.1 การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	101
4.1.1 การจัดกระทำข้อมูล	101
4.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูล	102
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	102
5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่.....	102
5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่.....	102
5.2.1 การค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index : IOC)	102
5.2.2 การหาความเชื่อมั่น (Reliability).....	103
5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน	103
5.3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์	103
บทที่ 4 ผลการดำเนินการวิจัย	105
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	105
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	105
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา	106

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียนระดับ ประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร	106
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของ ผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัด กรุงเทพมหานคร	120
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ	132
ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน	134
ผลการทดสอบสมมติฐาน	134
สมมติฐานที่ 1	134
สมมติฐานที่ 1	134
สมมติฐานที่ 2	135
สมมติฐานที่ 3	136
สมมติฐานที่ 4	138
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	140
ความมุ่งหมายของงานวิจัย	140
สรุปผลการวิจัย	140
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เชิงพรรณนา	140
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เชิงอนุมาน	150
อภิปรายผล	154
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	154
ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ	158
ส่วนที่ 3 การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ	163
ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน	164
ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้	166

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	167
บรรณานุกรม	168
ภาคผนวก.....	176
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	177
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม	184
ภาคผนวก ค หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	198
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล	200
ประวัติผู้เขียน.....	203

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 อิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมนันทนาการ	34
ตาราง 2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโรงเรียนกับการจัดการศึกษาโดยครอบครัว ตามแนวคิดสำคัญและหัวข้อในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาของครอบครัว	86
ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานะภาพของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว	107
ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับอายุของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว	107
ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว	108
ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับอาชีพของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว	109
ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับศาสนาของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว	110
ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว	111
ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกในครอบครัวของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว	113
ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปีของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว	114
ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับการเข้าร่วมจิตอาสา/อาสาสมัครของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว	115

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของหัวหน้าครอบครัวของผู้ปกครองนักเรียน ระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว	116
ตาราง 13 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับอาชีพของหัวหน้าครอบครัวของผู้ปกครองนักเรียน ระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว	117
ตาราง 14 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับจำนวนบุตรหลานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวของ ผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว.....	118
ตาราง 15 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ ของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว.....	119
ตาราง 16 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเลือกกิจกรรม นันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว.....	120
ตาราง 17 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของ ผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร ...	121
ตาราง 18 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของ ผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร ...	124
ตาราง 19 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านสังคมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของ ผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร ...	126
ตาราง 20 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของ ผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร ...	129
ตาราง 21 จำนวนและร้อยละของการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียน ระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว	132

ตาราง 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคล ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านเทคโนโลยี กับการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว	134
---	-----

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิด23

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยมีการพัฒนาทุนมนุษย์ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ มุ่งเน้นการพัฒนา ด้านบุคคลควบคู่ไปกับการสร้างระบบนิเวศที่เอื้ออำนวยการพัฒนาอย่างครอบคลุมด้วยการ เสริมสร้างและยกระดับการพัฒนาศักยภาพประชาชนตลอดช่วงชีวิต อาทิ การปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรมให้ทุกคนมีความดีอยู่ในวิถีการดำเนินชีวิต มีจิตสำนึกในการสร้างสังคมที่น่าอยู่ ร่วมกัน สถาบันทางการศึกษาและสถาบันครอบครัวมีความสำคัญในการพัฒนาคนโดยเริ่มตั้งแต่วัย ระดับปฐมวัยสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต มีการพัฒนาและออกแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการ เรียนรู้ เสริมสร้างครอบครัวเข้มแข็งอบอุ่นและพัฒนาศักยภาพตามช่วงอายุของนักเรียนและบุตรหลานผ่านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนการ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 กำหนดให้มีการนำกิจกรรมนันทนาการและกีฬามาใช้เป็นเครื่องมือเสริมสร้างสุขภาวะของเด็ก อย่างครบวงจรและมีคุณภาพและมาตรฐาน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ, 2561, น.34-35) แต่ในทางปฏิบัติจริงจากรายงานวิจัยกลับพบว่า ผู้มีความรู้ อย่างแท้จริงในการพัฒนาเด็กให้เติบโตอย่างเต็มที่ ควบคู่กับพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อสร้าง ประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นกลับมีไม่มากนัก และในสังคมปัจจุบันกลับพบปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็ก นักเรียนระดับประถมศึกษาโดยมีปริมาณสูงขึ้นชัดเจน ทั้งที่จำนวนเด็กไทยมีปริมาณลดลง ซึ่ง สาเหตุหลักมาจากการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม จึงต้องให้คำแนะนำสำหรับครอบครัวเพื่อเป็นหลักใน การเลี้ยงดู พัฒนาเด็กให้เติบโตอย่างถูกทิศทาง เพื่อเป็นกำลังสำคัญของครอบครัว เป็นคนดีของ สังคมและประเทศชาติ พ่อแม่หรือผู้ปกครองจึงเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างสูงต่อการส่งเสริม สนับสนุน การเลี้ยงดู การพัฒนาเด็กให้รอบด้าน ให้โอกาสและประสบการณ์ชีวิตในด้านต่าง ๆ ครอบครัวจึงจำเป็นต้องค้นคว้าหาความรู้เพื่อนำไปใช้ในการเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กต่อไป(สมาคมกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย, 2560, น.57)

ในยุคที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในวิถีชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบันอย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งส่งผลต่อการใช้เวลาว่างของเด็กนักเรียนไทย (ชินะโอภาส สะพานทอง, 2554; สราวุธ ชัยวิจิต, 2555) จากการศึกษาพบว่า สิ่งที่ยังชี้ให้เห็นถึงปัญหาของเด็กนักเรียนที่ใช้เวลาว่างในการทำ กิจกรรมที่ไม่เหมาะสม คือ กิจกรรมที่นักเรียนได้เข้าร่วมในเวลาเรียนและเวลาว่าง โดยเฉพาะเด็ก ช่วงประถมวัยที่เน้นการพัฒนาทางด้านร่างกายตามวัย กิจกรรมต่าง ๆ จึงควรส่งเสริมให้เด็กได้ เคลื่อนไหว สนุกสนาน เพลิดเพลิน เกิดทักษะทางการใช้ร่างกายเพื่อเคลื่อนไหวและออกกำลังกาย

เมื่อร่างกายได้รับการพัฒนาแล้ว จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคมก็จะได้รับการพัฒนาตามมา ดังนั้นเด็กนักเรียนที่เข้ารับการศึกษาระดับพื้นฐานในสถานศึกษาย่อมมีผลต่อการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้เกิดทัศนคติและพฤติกรรมที่ตรงกับวัตถุประสงค์และความต้องการของประเทศชาติ (กฤติณภัทร สุขเจริญ, 2561; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) นักวิชาการได้อธิบายถึงปัญหาด้านสังคมและระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยหลายด้านที่ยังต่ำกว่าเป้าหมาย และไม่มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม อาทิเช่น การศึกษา และการเรียนรู้ของคนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพ เพราะครอบครัวไม่มีความรู้และขาดเวลาในการเลี้ยงดูอย่างเหมาะสม เด็กวัยเรียนมีปัญหาด้านสติปัญญา เนื่องจากคุณภาพการศึกษาไทยอยู่ในระดับต่ำ จึงควรให้ความสำคัญกับการสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับการนำกิจกรรมนันทนาการมาใช้เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (วรรณ จีระเดชากุล, 2551) ปัจจุบันปัญหาการใช้เวลาว่างที่ไม่เหมาะสม เพราะขาดความรู้ความเข้าใจทำให้เกิดปัญหาทางสังคมเพิ่มมากขึ้น โดยพบเห็นได้เหตุการณ์และคดีที่พบในเด็กระดับประถมศึกษาซึ่งมีรายงานพบว่า เด็กมีการทำร้ายร่างกายกัน เกิดปัญหาการถูกล่อลวงไปข่มขืน มีการลอกเลียนแบบการใช้ความรุนแรงและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมไม่ถูกต้อง และการฆ่าตัวตายในช่วงวัยเรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) จากปัญหาที่เกิดขึ้น สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2559) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาศึกษาเพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ มุ่งพัฒนาเด็กนักเรียนไทยเป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณลักษณะพึงประสงค์ มีทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ มีการพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมผนึกกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นำประเทศก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศ สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนควรปฏิบัติและได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครองตามวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยเฉพาะการศึกษาระดับพื้นฐานในระดับประถมศึกษา การสร้างความรู้ ทักษะและเจตคติพื้นฐานของการดำรงตนในวิถี ประชาธิปไตย รู้จักสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบของความเป็นพลเมืองที่ บูรณาการคุณธรรมจริยธรรม ภาษาไทย สังคม คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปะกีฬาและสุขศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมและให้ความรู้แก่ครอบครัว พ่อแม่ และผู้ปกครอง ให้เป็นผู้สร้างเยาวชนของชาติให้เป็นพลเมืองที่ดี และควรได้รับการสนับสนุนจากรัฐ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน

และสังคมควบคู่กันไป และ ให้มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติและ ค่านิยมของการเป็นพลเมืองที่ดี เป็นต้นแบบของบุตรหลานในการดำรงชีวิตในวิถีประชาธิปไตย เป็นต้นแบบของคุณธรรม จริยธรรมและความดี ส่งเสริมให้เกิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา ด้วยวิธีการเรียนรู้ ที่หลากหลายสอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้แบบใหม่ในศตวรรษที่ 21 โดยยึดกระบวนการเป็นสำคัญ (วิสูตร โพธิ์เงิน, 2560) ซึ่งเหตุผลดังกล่าวมานี้ชี้ให้เห็นชัดเจนว่าสถาบันทางสังคมโดยเริ่มต้นจากสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันทางสังคมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ล้วนส่งผลต่อการพัฒนาเด็กนักเรียนให้มีคุณภาพ

ด้วยเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่าสถาบันทางการศึกษา สถาบันครอบครัว และสถาบันทางสังคมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมีผลต่อการใช้เวลาของนักเรียนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการใช้เวลาเพื่อศึกษาหาความรู้ที่เป็นหน้าที่หลักหรือเวลาที่นอกเหนือจากการศึกษา เวลาที่ใช้ในสถานศึกษาที่มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ล้วนมีความสำคัญและส่งผลต่อรูปแบบการใช้ชีวิตของนักเรียนทั้งสิ้น ประเทศไทยในปัจจุบันมีรูปแบบการจัดการศึกษาที่น่าสนใจมากมาย รูปแบบการจัดการศึกษาโดยครอบครัวเป็นรูปแบบหนึ่งที่กำลังขยายจำนวนเพิ่มมากขึ้น เน้นการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งอาจจะมีส่วนร่วมได้ทั้งกิจกรรมที่อยู่ในโรงเรียนและนอกโรงเรียน หรือมีการทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างครอบครัวกับโรงเรียน โดยครอบครัวมีบทบาทเป็นผู้จัดการการศึกษาและเด็กมีการเรียนรู้ที่บ้าน (ทัศนาศาสตร์, 2545) ทำให้เด็กมีเวลาส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัว พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะมีอิทธิพลในเรื่องการเรียนและการใช้เวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ และ กิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมากมาย โดยการเลือกทำกิจกรรมของเด็กจะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้ปกครอง ผู้ปกครองจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เด็กได้มีประสบการณ์เข้าร่วมอย่างเฉพาะเจาะจงตามความต้องการของเด็กและครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาโดยครอบครัว มี 4 องค์ประกอบหลัก คือ 1) ด้านผู้จัดการศึกษา 2) ด้านลักษณะการจัดการศึกษา 3) ด้านคุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์ของการจัดการศึกษา 4) ด้านปัจจัยสนับสนุนการจัดการศึกษา พ่อแม่หรือผู้ปกครองที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวมีเป้าหมาย คือ ให้นักเรียนเป็นคนดี คนเก่ง และ เป็นคนมีความสุข (ผกาพรรณ นันทวิชิต, 2549)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร เนื่องจากผู้ปกครองมีบทบาทหน้าที่เป็นผู้จัดการการศึกษาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีพ และผู้วิจัยหวังว่า ผลวิจัยที่ได้รับจากการศึกษาจะสามารถนำไปพัฒนาแนวทางการ

ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว และ ส่งเสริมผู้ปกครองให้เป็นผู้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็ก โดยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้การสอนให้แก่ นักเรียนบุตรหลานเพื่อส่งเสริมการพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ของประเทศชาติต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเทคโนโลยี ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเทคโนโลยี กับการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ จะช่วยให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัด กรุงเทพมหานคร ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ปกครองนักเรียนที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว หรือ กลุ่มธุรกิจด้านนันทนาการ ครูผู้นำกิจกรรม ครูผู้สอน นักวิชาการในสายงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่มีความสนใจทั่วไป เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน การตัดสินใจที่จะเลือกกิจกรรมนันทนาการ ส่งเสริมและสนับสนุนในการเลือกกิจกรรมเพื่อเข้าร่วม ให้แก่นักเรียนระดับประถมศึกษาให้ถูกต้อง และเหมาะสม และเพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนันทนาการ และสามารถกำหนดแนวทางการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเทคโนโลยี ต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกกิจกรรมนันทนาการกับปัจจัยที่ศึกษาต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 131 ครอบครัว (ศูนย์การเรียนรู้และการจัดการศึกษาโดยครอบครัว, 2551สืบค้นเมื่อ 31 มกราคม 2562)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 คน เลือกตัวอย่างอย่างง่าย โดยวิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการใช้ร้อยละของจำนวนประชากร ใช้เกณฑ์ในการพิจารณาคือ ถ้ามีจำนวนประชากรเป็นจำนวนในหลักร้อย ให้ใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30 (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, น.38)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านบุคคล

- 1.1.1 ความจำเป็น
- 1.1.2 ความต้องการ
- 1.1.3 แรงจูงใจ
- 1.1.4 นวัตกรรม
- 1.1.5 ทักษะ
- 1.1.6 ประสบการณ์

1.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

- 1.2.1 สภาพทางเศรษฐกิจ
- 1.2.2 รายรับของครอบครัว
- 1.2.3 ค่าใช้จ่ายของกิจกรรมนันทนาการ
- 1.2.4 การเดินทางไปยังแหล่งนันทนาการ

1.3 ปัจจัยด้านสังคม

- 1.3.1 กลุ่มอ้างอิง
- 1.3.2 ชนชั้นทางสังคม
- 1.3.3 แหล่งชุมชนที่อยู่อาศัย
- 1.3.4 แหล่งนันทนาการ

1.3.5 การสนับสนุนทางสังคม

1.4 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี

1.4.1 แหล่งข้อมูล

1.4.2 การเข้าถึงข้อมูล

1.4.3 รูปแบบการใช้

1.4.3 บทบาทเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียน ระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียน ประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี อธิบายดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านบุคคล คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียน ได้แก่ ความจำเป็น ความต้องการ แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ทัศนคติ และประสบการณ์

1.2 ปัจจัยเศรษฐกิจ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียน ได้แก่ สภาพทางเศรษฐกิจ รายรับของครอบครัว ค่าใช้จ่ายของกิจกรรมนันทนาการ และการเดินทางไปยังแหล่งนันทนาการ

1.3 ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียน ได้แก่ กลุ่มอ้างอิง ชนชั้นทางสังคม แหล่งชุมชนที่อยู่อาศัย แหล่งนันทนาการ และการสนับสนุนทางสังคม

1.4 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียน ได้แก่ แหล่งข้อมูล การเข้าถึงข้อมูล รูปแบบการใช้ และ บทบาทเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ

การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ หมายถึง กระบวนการทางความคิดอย่างมีเหตุและผลมาประกอบการพิจารณาเพื่อประเมินค่าทางเลือกที่ดีที่สุด การตัดสินใจเลือก และพฤติกรรมหลังการเลือก สร้างความพึงพอใจ และ ต้องบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์

กับความรู้ ความคิด ความรู้สึก การแสดงออก สิ่งจูงใจ ประสบการณ์ และสิ่งกระตุ้นทั้งภายในและภายนอกด้วย การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นหนทางการของผู้ปกครองนักเรียน ประกอบด้วย ความรู้ ความเข้าใจ การแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับนั้นหนทางการสำหรับเด็ก ความสามารถจัดกิจกรรม การประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นหนทางการ และ การส่งเสริมสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นหนทางการอย่างน้อย 1 ประเภท

2. กิจกรรมนั้นหนทางการ

กิจกรรมนั้นหนทางการ หมายถึง กิจกรรมที่ใช้เป็นสื่อในการเรียนรู้หรือสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ในทุกเวลาและสถานที่ ด้วยความต้องการ ความสนใจ ความสมัครใจ สร้างความรู้ใหม่ เกิดความเพลิดเพลินและความพึงพอใจของนักเรียน โดยผู้ปกครองเป็นผู้เลือก และเป็นผู้จัดการอำนวยความสะดวกให้ภายใต้กระบวนการจัดการศึกษาโดยครอบครัว ซึ่งยึดถือหลักการ แนวความคิด ความเชื่อ ค่านิยมเฉพาะรายครอบครัว ที่ไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมและกฎหมายบ้านเมือง เป็นกิจกรรมที่ตอบสนองต่อการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ผู้ปกครองกำหนด เพื่อให้เกิดการพัฒนา ความเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สติปัญญา และสังคม สามารถนำผลที่ได้จากการเลือกกิจกรรมมาใช้ในการเรียนรู้ ผลงาน ใบงาน ใบประเมิน ใช้วัดผลและประเมินผลทางการศึกษา

3. ผู้ปกครอง

ผู้ปกครอง หมายถึง พ่อแม่ หรือผู้ปกครองที่จัดหรืออำนวยความสะดวกกิจกรรมนั้นหนทางการให้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษา ที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัด กรุงเทพมหานคร

4. การจัดการศึกษาโดยครอบครัว

การจัดการศึกษาโดยครอบครัว หมายถึง ครอบครัวที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่ บุตรหลานตามสิทธิคุ้มครองของกฎหมาย เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง พัฒนาผู้เรียนตามความสนใจ และธรรมชาติความเป็นเด็ก มีความเป็นอิสระ ยืดหยุ่น สามารถกำหนดวิธีการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง พ่อแม่หรือผู้ปกครองทำหน้าที่รับผิดชอบจัดกระบวนการเรียนรู้ให้บุตรหลานที่อยู่ในความดูแลโดยตรง ซึ่งอาจเป็นการจัดการศึกษาเองทั้งหมด หรือร่วมมือกันระหว่างครอบครัว หรือตามข้อตกลงร่วมกับสถานศึกษา ผู้ปกครองเป็นอำนวยความสะดวกให้เกิดกระบวนการเรียนรู้หรือเป็นผู้สอนโดยตรง มีแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการสอนสอดคล้องกับปรัชญา ความเชื่อทาง ศาสนาหรือวัฒนธรรมชุมชนของครอบครัวที่พึงประสงค์ โดยลักษณะรูปแบบผสมผสานกันทั้งในระบบ นอก ระบบ และตามอัธยาศัย แต่ละครอบครัวมีเป้าหมายเดียวกัน คือ มุ่งจัดการเรียนรู้บน

ความแตกต่างของเด็ก มีรูปแบบและวิธีการการเรียนรู้หลากหลายซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนจะเกิดขึ้นภายในบ้านเป็นส่วนใหญ่

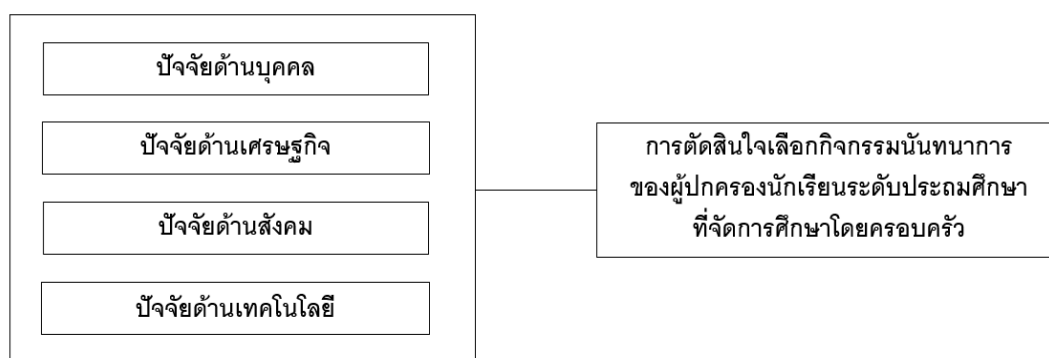
5. การศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

การศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร หมายถึง ครอบครัวที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยจดทะเบียนกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

(ตัวแปรอิสระ)

(ตัวแปรตาม)

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิด

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยด้านบุคคลมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร
3. ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร
4. ปัจจัยด้านเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า และรวบรวมมีดังต่อไปนี้

1. การตัดสินใจและปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ
2. ปรัชญา แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการนันทนาการ/นันทนาการครอบครัว
3. การจัดการศึกษาโดยครอบครัว (Homeschool)
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การตัดสินใจและปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ

1.1 ความหมายของการตัดสินใจ

ภณิษา พรหมโน (2551, น. 28-36) สรุปความหมายของการตัดสินใจ หมายถึง การใช้ความคิดอย่างมีกระบวนการและมีเหตุผล เพื่อพิจารณาเลือกทางปฏิบัติจากหลายทางเลือก โดยผู้ตัดสินใจตกลงใจเลือกเพียงทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง และประเมินค่าทางเลือกนั้นว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของตนเองได้มากที่สุด ส่วนการตัดสินใจของบุคคลเป็นกระบวนการทางความคิด การตัดสินใจเลือกกระทำจะทำให้เกิดผลที่แตกต่างกัน ไม่จำกัดเหตุผลใดเหตุผลหนึ่งอาจขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของแต่ละบุคคล การดำเนินชีวิตจึงต้องศึกษาหาความรู้เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจสำหรับแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยพิจารณาจากหลายทางเลือกและใช้เหตุผลสอดคล้องกับสถานการณ์ สำหรับการตัดสินใจเลือกเรียน หากผู้เรียนขาดข้อมูลและไม่ใช้เหตุผลในการพิจารณาเลือกเรียนวิชาชีพ จะเป็นสาเหตุสำคัญการออกเรียนกลางคันได้

สุภาภร ขวัญเย็น (2555, น.12) ได้สรุปการตัดสินใจ หมายถึง การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดโดยมีเหตุผลที่ดีในการเลือกทางเลือกนั้นจากหลาย ๆ ทางเลือก ผู้ตัดสินใจพิจารณาผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น และประเมินค่าทางเลือกว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตนเองได้มากที่สุด

ณัฐพัชร์ มณีวรรณ (2559, น.15) ได้สรุปการตัดสินใจ หมายถึง การเลือกหนทางปฏิบัติที่น่าไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ โดยศึกษาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มาประกอบการตัดสินใจเลือก

ณัฐวิกร หรรษาพันธุ์ (2559, น.16) ได้สรุปการตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการในการเลือกทางที่สร้างความพึงพอใจโดยเปรียบเทียบและใช้เหตุผลวิเคราะห์ทั้งข้อดีและข้อเสีย เพื่อให้เกิดทางเลือกที่ดีที่สุด สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ เกิดผลลัพธ์ที่พึงพอใจมากกว่าทางเลือกอื่น

ปรัทธิย์ ทองคำ (2559, น.26) ได้อธิบายการตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค ได้แก่ การรับรู้ปัญหา การค้นหาข้อมูล การประเมินทางเลือก การตัดสินใจซื้อ และ พฤติกรรมหลังจากซื้อ โดยมีความสัมพันธ์กับความนึกคิด ความรู้สึก การแสดงออก แต่ละคนไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน เพราะด้วยทัศนคติ สิ่งจูงใจ ประสบการณ์ การรับรู้หรือสิ่งกระตุ้น และส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อและพฤติกรรมภายหลังการซื้อ

จากความหมายของการตัดสินใจที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง การใช้ความคิดเพื่อเลือกอย่างมีกระบวนการต้องใช้เหตุผลมาประกอบเพื่อพิจารณาเลือกทางเลือกที่ประเมินค่าว่าดีที่สุด สร้างความพึงพอใจและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยกระบวนการในการเลือกจะต้องมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือก ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยภายในและภายนอกของแต่ละบุคคลซึ่งแตกต่างกันไป ได้แก่ รับรู้ปัญหา ค้นหาข้อมูล ประเมินค่าทางเลือก การตัดสินใจเลือก และ พฤติกรรมหลังการเลือก โดยมีความสัมพันธ์กับความคิด ความรู้สึก การแสดงออก สิ่งจูงใจ ประสบการณ์ และสิ่งกระตุ้นด้วย ปัจจัยที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ล้วนส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกของบุคคลโดยตรง

1.2 ความสำคัญของการตัดสินใจ

ภณิษา พรหมโน (2551, น.29) สรุปความสำคัญการตัดสินใจว่า เป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะการตัดสินใจเป็นภารกิจอย่างหนึ่งของการทำงานทุกขั้นตอน การตัดสินใจที่ดีจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุภากร ขวัญเย็น (2555, น.13) สรุปความสำคัญของการตัดสินใจว่า เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากน้อยแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ การตัดสินใจที่ดีต้องแสดงให้เห็นว่าผลของการตัดสินใจของตนเป็นที่ยอมรับและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นได้ เพราะการตัดสินใจเป็นภารกิจอย่างหนึ่งของการทำงานในแต่ละขั้นตอนเป็นลำดับ การตัดสินใจที่ดียังช่วยทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

จากคำอธิบายที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปความสำคัญ ในการตัดสินใจว่า มีความสำคัญมากหรือน้อยแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ การตัดสินใจที่ดีต้องเกิดผลที่ยอมรับและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นอย่างบรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพ เพราะการตัดสินใจเป็นภารกิจที่มีความสำคัญของการทำงานทุกขั้นตอน

1.3 กระบวนการในการตัดสินใจ

ภณิษา พรหมโน (2551, น.30) สรุปกระบวนการในการตัดสินใจ คือ กระบวนการที่อาศัยเหตุผล และความเหมาะสมเป็นหลัก เป็นกระบวนการแบบห่วงสัมพันธ์ของกิจกรรมสำคัญที่เชื่อมโยงต่อเนื่องกัน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนปัญหา ขั้นตอนทางเลือก ขั้นตอนวิเคราะห์ทางเลือก ขั้นตอนตัดสินใจ และขั้นนำการตัดสินใจไปลงมือปฏิบัติ

สุภากร ขวัญเย็น (2555, น.16) สรุปกระบวนการในการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเลือกส่งนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนอาจจัดได้ว่า อยู่ในกระบวนการของการตัดสินใจที่อาศัยเหตุผลและความเหมาะสมเป็นหลัก เป็นกระบวนการแบบห่วงสัมพันธ์ของกิจกรรมสำคัญที่เชื่อมโยงต่อเนื่องกัน 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนทางเลือก ขั้นตอนวิเคราะห์ทางเลือก ขั้นตอนตัดสินใจ และขั้นนำไปปฏิบัติ

ณัฐพัชร์ มณีวรรณ (2559, น.16) สรุปกระบวนการในการตัดสินใจคือ กระบวนการที่กำหนดเป็นขั้นตอน ในขั้นแรกกำหนดปัญหาที่ต้องการตัดสินใจเลือก จากนั้นเลือกวิธีการในการตัดสินใจ และขั้นสุดท้ายเป็นการตัดสินใจเลือก

ณัฐวิกร หรรษาพันธุ์ (2559, น.17) สรุปกระบวนการในการตัดสินใจ ประกอบด้วย การกำหนดปัญหาและวิเคราะห์สาเหตุปัญหา การกำหนดทางเลือกที่จะใช้แก้ปัญหา การประเมินผลทางเลือกที่กำหนดหลังจากการวิเคราะห์ปัญหา การตัดสินใจเลือกที่เหมาะสมที่สุด ดำเนินการตามทางเลือกที่ตัดสินใจ และประเมินผลที่เกิดจากทางเลือกนั้น ๆ ตามลำดับ

ปรัทิพย์ ทองคำ (2559, น.38) สรุปกระบวนการตัดสินใจ แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่1 การตระหนักถึงความต้องการ ขั้นที่ 2 การเสาะแสวงหาข่าวสาร ขั้นที่ 3 การประเมินทางเลือก ขั้นที่ 4 การตัดสินใจเลือก และ ขั้นที่ 5 เกิดพฤติกรรมหลังการเลือก

จากอธิบายกระบวนการในการตัดสินใจของนักวิชาการข้างต้น ผู้วิจัยอาจสรุปได้ว่า กระบวนการตัดสินใจเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยเหตุผลอย่างเหมาะสมและมีห่วงสัมพันธ์ของกิจกรรมที่เชื่อมโยงต่อเนื่องกัน คือ การตระหนักถึงสาเหตุและวิเคราะห์ปัญหา ความต้องการทางเลือกที่ต้องตัดสินใจเลือกเพื่อหาทางแก้ไข การวิเคราะห์ทางเลือกโดยเสาะแสวงหาข้อมูลข่าวสาร การประเมินทางเลือก การตัดสินใจเลือกและการนำไปปฏิบัติ และ เกิดพฤติกรรมหลังการตัดสินใจเลือก

1.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ

สมบัติ กาญจนกิจ (2542, น.15-16) กล่าวสรุปปัจจัยด้านบุคคลในการใช้กิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคม ได้แก่

1. มีสุขภาพทางกาย และสุขภาพทางจิตดี
2. มีที่อยู่อาศัยที่สะดวกสบาย เพียงพอ และปลอดภัย
3. มีรายได้ เศรษฐกิจที่เพียงพอที่จะจัดหาสิ่งที่จำเป็นได้
4. มีโอกาสที่จะพัฒนาศักยภาพ ขีดความสามารถของตนเองสู่ความสำเร็จขั้น

สูงสุด

5. มีเหตุผล คุณธรรม และจริยธรรมที่ดี
6. มีโอกาส และเวลาที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในช่วงเวลาว่าง
7. มีจุดหมาย และเป้าประสงค์ในชีวิต
9. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อชุมชน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน
10. มีอิสรภาพแก่ตนเอง และในสังคม

ภณิษา พรหมโน (2551, น.34-36) อธิบายทฤษฎีการตัดสินใจและการกระทำของสังคมของรีดเดอร์ว่า ด้านจิตวิทยาสังคมที่เกี่ยวกับการตัดสินใจและการกระทำพฤติกรรมนั้น สถานภาพทางเศรษฐกิจและทางสังคม เป็นปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจ ความเชื่อส่งผลต่อการกระทำ การตัดสินใจกระทำทางสังคมเป็นผลมาจากปัจจัยความเชื่อ แสดงว่าปัจจัยความเชื่อส่งผลต่อการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม แบ่งออกเป็น 3 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยที่ดึงดูด (Pull Factors) ประกอบไปด้วย

1.1 เป้าหมาย (Goals) คือ ความมุ่งหมายที่ให้บรรลุและสัมฤทธิ์ผลในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยผู้กระทำกำหนดเป้าหมายล่วงหน้า พยายามกระทำทุกวิถีทางเพื่อบรรลุเป้าหมาย

1.2 ความเชื่อ (Belief orientations) คือ ความคิด ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องหนึ่ง ๆ ส่งผลต่อการตัดสินใจและกระทำทางสังคม การที่ผู้กระทำเลือกประพฤติ คือการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ต้องอาศัยความเชื่อพื้นฐานเสมอ

1.3 ค่านิยม (Value standards) คือ สิ่งที่ยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจ และกำหนดการกระทำ จัดเป็นความเชื่ออย่างหนึ่งมีลักษณะถาวร เชื่อว่าสมควรปฏิบัติมากกว่าวิธีปฏิบัติอย่างอื่น เมื่อตนเองหรือสังคมเห็นดีและเห็นชอบ

1.4 ขนบธรรมเนียมประเพณีและนิสัย (Culture and Habit) คือ แบบอย่างพฤติกรรมที่สังคมกำหนดไว้แล้ว และมีการสืบต่อเป็นประเพณี จะถูกบังคับด้วยการไม่เห็นชอบ

จากสังคหามีการละเมิด กฎหมายหรือรัฐบาลไม่มีทางอนุมัติหรือลงโทษอย่างเด็ดขาดในการตัดสินใจเลือกกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เนื่องจากเป็นแบบอย่างที่ยังคงกำหนดไว้

2. ปัจจัยที่ผลักดัน (Push Factors) ประกอบไปด้วย

2.1 ความคาดหวัง (Expectations) คือ ความต้องการให้บุคคลประพฤติในสิ่งที่ตนต้องการ หรือทำที่ของบุคคลรอบข้างที่มีต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ดังนั้นการเลือกกระทำพฤติกรรมของบุคคลขึ้นอยู่กับความคาดหวังและทำที่ของบุคคลอื่นด้วย

2.2 ข้อผูกพัน (Commitments) คือ สิ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม เชื่อว่าเป็นสิ่งผูกมัดไว้จะต้องกระทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้นด้วยความตั้งใจ ความรู้สึกที่มีข้อผูกพันจะต้องกระทำ

2.3 การบังคับ (Force) คือ ตัวช่วยที่กระตุ้นการตัดสินใจของผู้กระทำที่ตั้งใจจะกระทำพฤติกรรมที่อาจไม่แน่ใจว่าดีหรือไม่ดีนั้นให้รวดเร็วขึ้น

3. ปัจจัยที่สนับสนุน (Able Factors) ประกอบไปด้วย

3.1 โอกาส (Opportunity) คือ ความคิดที่เชื่อว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นช่วยให้มีโอกาสเลือกกระทำจึงตัดสินใจกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อคิดว่าโอกาสเปิดให้กระทำ

3.2 ความสามารถ (Ability) คือ การรู้และตระหนักในความสามารถของตนเอง ก่อให้เกิดผลสำเร็จและกระทำได้แน่นอน จึงนำไปสู่การตัดสินใจ และเกิดการกระทำทางสังคม การกระทำพฤติกรรมใด ๆ โดยจะพิจารณาความสามารถตนเองก่อน

3.3 การสนับสนุน (Support) คือ สิ่งที่อยู่หรือคิดว่าจะได้รับจากบุคคลอื่น ดังนั้นจึงมีความโน้มเอียงที่จะตัดสินใจกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อรู้ว่าจะได้รับจากบุคคลที่สนับสนุน

ปัจจัยข้างต้นที่กล่าวมานี้ เชื่อว่าเป็นกลุ่มของเหตุผลที่ก่อให้เกิดการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งและการกระทำของบุคคลที่เกิดขึ้นย่อมมีการกระทำแฝงอยู่เสมอ ประกอบด้วยกลุ่มของเหตุผลซึ่งอาจเหมือนหรือแตกต่างกันหลายประการ แนวคิดเกี่ยวข้องกับปัจจัยหรือสาเหตุที่มีผลต่อการกระทำทางสังคม Reeder อธิบาย ได้ดังนี้

1. ในสถานการณ์ของการกระทำทางสังคมเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมบุคคลมากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป การตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำของแต่ละบุคคลมาจากเหตุผลส่วนบุคคล

2. บุคคลหรือองค์การจะตัดสินใจหรือแสดงการกระทำบนพื้นฐานของกลุ่มเมื่อผู้ตัดสินใจคิดว่าสอดคล้องหรือตรงกับความต้องการในสถานการณ์นั้น

3. อิทธิพลต่อการตัดสินใจมาจากการเลือกเหตุผลหรือปัจจัยที่ผู้ตัดสินใจตระหนักและให้น้ำหนักแตกต่างกัน

4. อิทธิพลต่อการตัดสินใจอาจจะเป็นเหตุผลหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำทั้งหมด หรือไม่น้อยกว่า

5. เหตุผลในการตัดสินใจเรื่องหนึ่ง ๆ ไม่จำเป็นจะต้องเกิดขึ้นพร้อมกันทั้งหมด 10 ประการ

6. กลุ่มของปัจจัยหรือเหตุผลสามารถเปลี่ยนแปลงและส่งผลต่อการกระทำทางสังคม

7. บ่อยครั้งในบางสถานการณ์มีทางเลือกสองหรือสามทางที่สนองตอบต่อสถานการณ์

8. บุคคลจะกระทำหรือตัดสินใจเลือกทางเลือกโดยเฉพาะที่อาจจะแตกต่างกัน

9. เหตุผลการตัดสินใจสามารถมองเห็นได้จากทางเลือกที่ถูกเลือก

รัตนกร ลีละไกรวรรณ (2552, น.17-29) อธิบายปัจจัยที่มีต่อพฤติกรรม ได้แก่ ลักษณะประชากรศาสตร์ ปัจจัยด้านสังคมและจิตวิทยา ซึ่งแทรกซึมอยู่ในความรู้สึกนึกคิดและถูกนำมาใช้ในกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภคทุกขั้นตอน แบ่งออกเป็น 3 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยด้านลักษณะเฉพาะของบุคคล (Personal Factors) ความแตกต่างของบุคคลเรื่อง เพศ อายุ รายได้ อาชีพ และ สถานภาพของครอบครัว จะมีความต้องการและความคิดเห็นแตกต่างกัน

2. ปัจจัยด้านจิตวิทยา (Psychological Factors)

2.1 ความต้องการและแรงจูงใจ (Need and Motives)

2.1.1 ความหมายแรงจูงใจ คือ กระบวนการที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าเพื่อจูงใจให้กระทำจนบรรลุจุดประสงค์บางอย่าง พฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจ เป็นพฤติกรรมที่มีใช้เป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้าปกติธรรมดา ตัวอย่างเช่น พนักงานตั้งใจทำงานเพื่อหวังความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ

2.1.2 การจูงใจในทางบวกและทางลบ (Positive and Negative Motivation) คือ การรู้สึกถึงพลังผลักดันที่มุ่งไปที่วัตถุประสงค์บางอย่างหรือสภาวะบางอย่าง เรียกว่า การจูงใจให้เข้าถึง (Approach Motivation) หรือผลักดันให้หลีกเลี่ยงวัตถุประสงค์หรือสภาวะบางอย่าง เรียกว่า การจูงใจให้หลีกเลี่ยง (Avoidance Motivation) ทั้งสองนี้เป็นการจูงใจในรูปแบบของ Positive หรือ Negative

2.1.3 สิ่งจูงใจด้วยเหตุผลกับสิ่งจูงใจเพื่อการอุปถัมภ์รักษาคำ คือ ในทางการตลาดผู้บริโภคที่ซื้อสินค้า (Consumer Products) จะเกี่ยวข้องกับสิ่งจูงใจด้านอารมณ์

มากกว่าเหตุผล ตรงกันข้ามกับผู้ผลิตสินค้า (Industrial Products) จะเกี่ยวข้องกับสิ่งจูงใจด้านเหตุผลมากกว่าอารมณ์ สำหรับสิ่งจูงใจเพื่ออุปถัมภ์ร้านค้าจะประกอบด้วยทั้งสองอย่างผสมกัน

2.1.4 การซื้อโดยสิ่งจูงใจเกี่ยวกับการอุปถัมภ์ร้านค้า (Patronage Buying Motives) ได้แก่ บริการดีเป็นที่พอใจ ราคาถูกกว่าร้านอื่นหรือสมเหตุสมผล ความสะดวกสบายเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง มีสินค้าให้เลือกได้มากมาย มีชื่อเสียงของร้าน หรือเจ้าของร้าน ความเคยชินเกี่ยวกับการซื้อ

2.1.5 การซื้อโดยมีสิ่งจูงใจด้วยอารมณ์ (Emotional Motives) ได้แก่ การเอาอย่างและแข่งดีกัน ความต้องการเป็นเอกเทศ ความเด่น ต้องการแสดงความเป็นพวกเดียวกัน ต้องการความสะดวกสบาย

2.1.6 การซื้อโดยมีสิ่งจูงใจในแง่เหตุผล (Rational Motives) ได้แก่ การประหยัดในการซื้อและการใช้ ประสิทธิภาพในการใช้ ความเชื่อถือได้ด้านคุณภาพและการให้บริการ ความคงทนถาวรของผลิตภัณฑ์ ความสะดวกสบายเหมาะสมในการใช้ และการได้ประโยชน์ทางการเงินหรือเครื่องสนับสนุนการทำมาหากินโดยปกติ

2.2 การรับรู้ (Perception)

2.2.1 การรับรู้ หมายถึง กระบวนการแปลความหมายสิ่งที่พบเห็นจากสิ่งแวดล้อม เช่น มองเห็นด้วยดวงตา ได้ยินด้วยหู ได้กลิ่นด้วยจมูก ชิมรสด้วยลิ้น และสัมผัสด้วยอวัยวะทางร่างกาย โดยการจำแนก คัดเลือก วิเคราะห์ ผ่านระบบการทำงานของภาวะร่างกายและเทียบเคียงกับประสบการณ์เดิมในความทรงจำให้กลายเป็นสิ่งที่มีความหมาย จดจำ ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรม และนำไปใช้ในการรับรู้ต่อไป

2.2.2 ความสำคัญของการรับรู้ คือ ทำให้เกิดการเรียนรู้ เจตคติ อารมณ์ และ แนวโน้มพฤติกรรม เมื่อเกิดความรู้สึกและอารมณ์จะพัฒนาเป็นเจตคติ และเกิดพฤติกรรมตามมา เกิดความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนา แก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เลือกสรร และแยกแยะสิ่งเร้ารอบด้าน

2.2.3 กระบวนการรับรู้ แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 เปิดรับข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective Exposure) เมื่อผู้บริโภคเปิดโอกาสให้ข้อมูลเข้ามาสู่ตัวเอง

ขั้นตอนที่ 2 ตั้งใจรับข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective Attention) เมื่อผู้บริโภคเลือกที่จะตั้งใจรับสิ่งกระตุ้นอย่างใดอย่างหนึ่ง

ขั้นตอนที่ 3 ความเข้าใจข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective Comprehension) การตีความหมายข้อมูลที่ได้รับเข้ามาอย่างเข้าใจตรงตามตลาดกำหนดหรือไม่ การตีความหมายขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความเชื่อมั่น และประสบการณ์

ขั้นตอนที่ 4 เก็บรักษาข้อมูลที่เลือกสรร (Selective Retention) โดยจดจำข้อมูลที่ได้เห็นบางส่วน อ่านหรือได้ยินหลังจากการเปิดรับข้อมูลและเกิดความเข้าใจแล้ว

2.3 ความเชื่อและทัศนคติ (Believe and Attitude)

2.3.1 ความเชื่อ (Believe) หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความรู้สึกนึกคิดที่จะเป็นไปได้ซึ่งจะเป็นความจริงหรือไม่จริงก็ได้ ก่อให้เกิดจินตภาพผลิตภัณฑ์ขึ้นแก่ผู้บริโภค หากเกิดความเชื่อผิด ๆ จะต้องมีการรณรงค์ แก้ไขความเชื่อให้ถูกต้องด้วย กลวิธีต่าง ๆ

2.3.2 ทัศนคติ (Attitude) หมายถึง ท่าทีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความคิด ความคิดเห็น ความเข้าใจ และความรู้สึก อาจแสดงออกในทางที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เปลี่ยนแปลงค่อนข้างยากและควรใช้วิธีปรับข้อเสนอให้สอดคล้องทัศนคติแทน

2.4 การเรียนรู้ (Learning) หมายถึง การเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ มีการกระทำซ้ำ ๆ เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่พอใจ แต่ถ้าไม่ได้รับผลที่พอใจ ก็จะเลิกกระทำและค้นหาวิธีทดลองอื่น ๆ ใหม่ต่อไป

2.5 บุคลิกภาพและแนวคิดส่วนตัว (Personality and Self Concept)

2.5.1 บุคลิกภาพ (Personality) หมายถึง ความแตกต่างทางลักษณะด้านจิตวิทยาของบุคคล นำไปสู่การตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมที่มีแนวโน้มคงที่และสอดคล้องกัน

2.5.2 แนวคิดของตนเอง (Self-concept) หมายถึง ความรู้สึกที่เป็นสิ่งประทับใจของบุคคล ซึ่งจะกำหนดลักษณะของบุคคลนั้น บุคลิกส่วนตัวหรือแนวคิดส่วนตัวจะมีผลต่อพฤติกรรมการซื้อ

3. ปัจจัยด้านสังคม (Social Factors)

3.1 ครอบครัว (Family) หมายถึง บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ผูกพันกันตามสายเลือด แต่งงาน หรือการยอมรับให้อยู่ร่วมกัน ส่วนการตัดสินใจซื้อของครอบครัวประกอบด้วย

3.1.1 โครงสร้างของบทบาทของครอบครัว (Family role's structure) การกำหนดบทบาทครอบครัวใช้หลักเดียวกันกับบทบาทของผู้บริโภค เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจประกอบด้วย 8 บทบาท ดังนี้

3.1.1.1 ผู้มีอิทธิพล (Influencers) หมายถึง ผู้จัดหาข้อมูลสำหรับสมาชิกอื่นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการ

3.1.1.2 ผู้ควบคุมดูแล (Gatekeeper) หมายถึง ผู้ควบคุมข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการที่เข้ามาภายในครอบครัว

3.1.1.3 ผู้ตัดสินใจ (Deciders) หมายถึง ผู้มีอำนาจตัดสินใจซื้อคนเดียวหรือร่วมกันว่าจะซื้อหรือไม่ซื้อบริการหรือผลิตภัณฑ์

3.1.1.4 ผู้ซื้อ (Buyers) หมายถึง ผู้ที่ไปซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการอย่างใดอย่างหนึ่ง

3.1.1.5 ผู้จัดเตรียมผลิตภัณฑ์ (Preparers) หมายถึง ผู้เปลี่ยนสภาพผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบที่เหมาะสมเพื่อให้สมาชิกอื่นในครอบครัวบริโภค

3.1.1.6 ผู้ใช้ (Users) หมายถึง ผู้ใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการอย่างใดอย่างหนึ่ง

3.1.1.7 ผู้ดูแลรักษา (Maintainers) หมายถึง ผู้ให้บริการหรือซ่อมแซมผลิตภัณฑ์ จัดหามาให้อยู่ในสภาพที่ต่อเนื่อง

3.1.1.8 ผู้มีอำนาจใช้จ่าย (Disposers) หมายถึง ผู้ริเริ่มหรือทำให้การใช้จ่ายลุล่วงไป เกิดการใช้จ่ายหรือไม่ซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการอย่างต่อเนื่อง

3.2 กลุ่มอ้างอิง (Reference Group) หมายถึง กลุ่มอ้างอิงและกลุ่มสังคมที่ส่งอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค ดังนี้

3.2.1 กลุ่มครอบครัว (Family Groups) หมายถึง บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เกี่ยวข้องทางสายเลือด แต่งงาน หรือการยอมรับให้อาศัยอยู่ด้วยกัน

3.2.2 กลุ่มมิตรภาพ (Friendship Groups) หมายถึง กลุ่มที่ไม่ทางการ ไม่มีโครงสร้าง และไม่กำหนดขอบเขต อำนาจหน้าที่ เช่น เพื่อน

3.2.3 กลุ่มที่เป็นทางการ (Formal Groups) หมายถึง กลุ่มที่กำหนดโครงสร้าง บทบาท อำนาจเฉพาะกลุ่ม และมีจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน เช่น กลุ่มนักร้องเมือง

3.2.4 กลุ่มเลือกซื้อ (Shopping Groups) หมายถึง บุคคล 2 คนขึ้นไป เลือกซื้อสินค้าและบริการที่คล้ายคลึงกันหรือมีประสบการณ์การเลือกซื้อกับบุคคลที่ชอบพอกัน เลือกร่วมกันด้วยความพอใจในการเลือกซื้อสินค้าภายในบ้าน (In Home Shopping)

3.2.5 กลุ่มปฏิบัติการของผู้บริโภค (Consumer Action Groups) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

3.2.5.1 กลุ่มที่แก้ไขข้อผิดพลาดของผู้บริโภค

3.2.5.2 กลุ่มที่เผยแพร่ข่าวสาร สรุปคือเป็นกลุ่มที่มีการตอบสนองต่อการเคลื่อนไหวการคุ้มครองผู้บริโภค

3.6 กลุ่มทำงาน (Work Groups) ประกอบด้วย

3.6.1 กลุ่มที่ทำงานอย่างเป็นทางการ (Formal Work Groups)

3.6.2 กลุ่มทำงานที่มีมิตรภาพอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Friendship Groups)

สุวิมล ตั้งสัจจพจน์ (2553, น.3) สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ได้แก่ อายุ เพศ ชนชั้นทางสังคม เงินรายได้ ค่าใช้จ่าย ขาดการรู้ถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ขาดยานพาหนะ ความรับผิดชอบของผู้บริหารในชุมชน การไม่มีเวลา บุคลิกภาพของแต่ละคน ความต้องการ ความสนใจ ความสามารถทางร่างกาย จุดมุ่งหมายชีวิต สังคม และวัฒนธรรม ทั้งหมดนี้มีอิทธิพลต่อตัวเลือกและการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ และสรุปปัจจัย 2 สิ่งที่มีผลต่อการเข้าร่วมนันทนาการ ประกอบด้วย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ บุคลิกภาพ การรับรู้ ทักษะ ความรู้ ทักษะ เพศ อายุ วงจรชีวิต วัฒนธรรม อิทธิพลของวัฒนธรรมย่อย ศาสนา ลัทธิความเชื่อ ชาติพันธุ์ ความอาย การชื่นชม/เลียนแบบ ภาษา การศึกษา อาชีพ เงินรายได้บุคคล รวมถึงเศรษฐกิจ ประชากร สังคม ทรัพยากร และการเดินทาง

2. ความต้องการหรือแนวโน้มของนันทนาการ และการจัดหาโอกาสให้สอดคล้องกับความชอบที่แท้จริง เช่น กิจกรรม เวลา ระยะทาง ท่าเลที่ตั้ง ทั้งหมดนี้อำนวยความสะดวกหรือขัดขวางการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ

ตาราง 1 อิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมนันทนาการ

บุคคลและครอบครัว	สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม	โอกาส
- อายุ	- อาชีพ	- มีแหล่งทรัพยากรที่ใช้ได้
- ขั้นตอนของวงจรชีวิต	- เงินรายได้	- สิ่งอำนวยความสะดวก
- เพศ	- การแบ่งสรรเงินรายได้	- ประเภท
- สถานภาพสมรส	- วัตถุและสินค้า	- คุณภาพ
- อายุ	- เวลาที่เอื้อต่อการเข้าร่วม	- ตระหนักรู้
- จุดมุ่งหมายชีวิต	- หน้าที่และการบังคับ	- การรับรู้โอกาส
- การบังคับส่วนบุคคล	- บ้านและสิ่งแวดล้อมทางสังคม	- การให้บริการนันทนาการ
- ทรัพยากร	- เพื่อน	- การแบ่งสรรสิ่งอำนวยความสะดวก
- การรับรู้ การใช้เวลาว่าง	- บทบาททางสังคมและการติดต่อ	- การเข้าถึงและทำเลที่ตั้ง
- ทักษะและแรงจูงใจ	- ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม	- ตัวเลือกของกิจกรรม
- ความสนใจและอคติ	- การศึกษาและสิ่งที่ได้รับ	- การเดินทาง
- ทักษะและความสามารถ	- ปัจจัยของประชากร	- ค่าใช้จ่าย-ก่อน ระหว่างและหลัง
- ร่างกาย		- การจัดการนโยบายและการสนับสนุน
- สังคม		- การตลาด
- สถิติปัญหา		- การจัดโปรแกรม
- บุคลิกภาพและความเชื่อมั่น		- การจัดองค์กรและการเป็นผู้นำ
- วัฒนธรรม		- ความสามารถเข้าถึงทางสังคม
- การเลี้ยงดูและพื้นฐาน		- นโยบายทางการเมือง

ที่มา : สุวิมล ตั้งสัจจพจน์ (2553, น.13-16)

ชินะโอกาส สะพานทอง (2554, น.3-7) ได้อธิบายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างและนันทนาการ เป็น 2 ปัจจัยหลัก ได้แก่ 1. ด้านบุคคล ประกอบด้วย อายุ เพศ บุคลิกภาพ อุปนิสัย อารมณ์ 2. ด้านสังคม ประกอบด้วย ชนชั้น เศรษฐกิจ สังคม เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ วัฒนธรรม ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างและนันทนาการส่งผลต่อรูปแบบการใช้เวลาว่างและนันทนาการและยังส่งผลต่อการใช้กิจกรรมการใช้เวลาว่างและนันทนาการตามลำดับ สรุปคือ การใช้เวลาว่างและนันทนาการเป็นปรากฏการณ์ซับซ้อน และไม่สามารถแยกออกจากสังคม ด้านบุคคล ด้านสังคม และด้านครอบครัวมีอิทธิพลต่อการใช้เวลาว่างและจัดการนันทนาการอย่างมาก องค์กร หน่วยงานที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการใช้เวลาและนันทนาการต้องศึกษาปัจจัยและเข้าใจความแตกต่างของบุคคลและกลุ่มสังคม เพื่อความเหมาะสมใน

การนำข้อมูลไปวางแผน จัดโปรแกรมและเลือกใช้กิจกรรม ซึ่งสรุปได้ว่า การใช้เวลาว่างและนันทนาการเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกันไม่สามารถแยกออกจากสังคม โดยปัจจัยหลัก 2 ปัจจัย ได้แก่ ด้านบุคคล และด้านสังคม เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาว่างและนันทนาการ ครอบครัวและองค์กรและหน่วยงานจะต้องศึกษาปัจจัยที่กล่าวมา เพื่อจัดการและใช้เวลาว่างและนันทนาการ

เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2556, น.169) สรุปว่า แรงกระตุ้นให้บุคคลสนใจกิจกรรมนันทนาการที่มีมากขึ้นแตกต่างกันไป เพื่ออิทธิพลจากสิ่งต่อไปนี้

1. สิ่งแวดล้อมภายในครอบครัวและชุมชน
2. ภาวะของการเจริญเติบโตของแต่ละบุคคล
3. ความถนัดตามธรรมชาติ ทักษะ ประสบการณ์ และทัศนคติในกิจกรรมนั้น ๆ
4. อิทธิพลของเพื่อน ครู ผู้นำของชุมชน ศาสนา
5. คุณวุฒิหรือระดับการศึกษา
6. โอกาสที่จะเข้าไปร่วมขึ้นอยู่กับชุมชน
7. สถานะทางเศรษฐกิจ
8. สภาพดิน ฟ้า อากาศ
9. ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม

ณัฐพัชร์ มณีวรรณ (2559, น.19) ได้สรุปปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ คือ ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น โดยความรู้สึกนั้นมีทั้งดีและไม่ดี ตามความเชื่อส่วนบุคคล ซึ่งอาจจะแสดงออกทางสีหน้า แววตา หรือท่าทาง จากนั้นจะแสดงพฤติกรรมออกไป โดยที่พฤติกรรมนั้นได้ผ่านการ คัดคะเนถึงผลดีผลเสียของการกระทำนั้น ๆ

ณัฐวิกร หรรษาพันธุ์ (2559, น.23-24) ได้อธิบายถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ แบ่งได้ 2 ประเภท ดังนี้

1. ปัจจัยภายใน คือ ลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลกระทบอย่างมากต่อการตัดสินใจทุกขั้นตอน โดยแต่ละคนมีการมองตนเองและโลกรอบข้างจากทัศนะส่วนบุคคล มีส่วนประกอบคือ
 - 1.1 กรอบของความคิด ได้แก่ การจัดระบบความรู้และประสบการณ์ที่เหมาะสม หรือการตีความหมายจากประสบการณ์ใหม่ เป็นกระบวนการให้ความหมายกับสิ่งเร้ารับรู้ด้วยประสาท และความสามารถรับรู้เกิดขึ้นได้ในขอบข่ายของข้อมูลในกรอบการอ้างอิงเท่านั้น
 - 1.2 ค่านิยม ได้แก่ มาตรฐานที่บุคคลให้ความสำคัญในการดำเนินชีวิตและยึดถือเป็นสิ่งที่ชี้นำแนวทางการดำเนินชีวิต โดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม

1.3 ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self-concept) คือ ความคิดเห็นส่วนตัวที่ส่งผลต่อการคิดและการตัดสินใจ ซึ่งแรงจูงใจที่ทำให้คิดมาจากความต้องการพื้นฐาน พัฒนา และรักษาความคิดจนเป็นส่วนตัวอย่างพึงพอใจ

2. ปัจจัยภายนอก

2.1 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยเกี่ยวกับวิธีการจัดสรรการใช้ทรัพยากรขององค์กรภายใต้สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ เช่น ประชากรศาสตร์ รายได้ประชาชาติ ทรัพยากรธรรมชาติ ค่าจ้างและเงินเดือน เป็นต้น

2.2 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม เป็นโครงสร้างทางสังคมที่องค์กรจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง เช่น ค่านิยม ความเชื่อ อายุ ระดับการศึกษา วิถีชีวิต เป็นต้น

2.3 ปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย เช่น รูปแบบการปกครอง ความมั่นคงของรัฐบาล นโยบายของรัฐ และกฎหมายของรัฐบาลออกบังคับใช้ เป็นต้น

2.4 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี เป็นการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อออกแบบสินค้าและบริการใหม่ ๆ ออกสู่ตลาด การพัฒนาระบบการทำงานใหม่ การใช้เครื่องมือเครื่องจักรและคอมพิวเตอร์มาช่วยเพื่อประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น

ปรีทพย์ ทองคำ (2559, น.27-35) อธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคได้ว่า เป็นลักษณะกายภาพและสภาพแวดล้อมแต่ละบุคคลส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกแตกต่างกัน ประกอบด้วยปัจจัยภายในและภายนอก ดังนี้

1. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (Cultural Factor) กำหนดความต้องการพื้นฐานและกำหนดพฤติกรรม ซึ่งผ่านกระบวนการทางสังคมเกี่ยวข้องกับครอบครัว และสถาบันต่าง ๆ ทางสังคม หากวัฒนธรรมต่างกันย่อมมีพฤติกรรมการเลือกที่แตกต่างกัน โดยสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1.1 วัฒนธรรมพื้นฐาน (Culture) หมายถึง รูปแบบหรือวิธีการดำเนินชีวิตที่สามารถเรียนรู้ถ่ายทอดสืบต่อกันผ่านการฝึกอบรมและขัดเกลาทางสังคม จะกำหนดความต้องการและพฤติกรรมของบุคคล

1.2 วัฒนธรรมย่อย (Subculture) หมายถึง วัฒนธรรมที่มีรากฐานมาจากเชื้อชาติ สีผิว ศาสนา และภูมิภาคแตกต่างกัน ส่งผลให้ข้อปฏิบัติแตกต่างจากกลุ่มอื่น ส่งผลต่อความต้องการ แบบแผนการบริโภค พฤติกรรมการเลือกซื้อที่แตกต่างกัน ประกอบไปด้วย

1.2.1 เชื้อชาติ (Nationality groups) เช่น ไทย จีน อเมริกัน อังกฤษ ฝรั่งเศส เป็นต้น แต่ละเชื้อชาติมีการบริโภคแตกต่างกัน

1.2.2 ศาสนา (Religious groups) ได้แก่ คริสต์ พุทธ อิสลาม และศาสนาที่มีประเพณีและข้อห้ามที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ทัศนคติแตกต่างกัน

1.2.3 สีผิว (Racial groups) ได้แก่ ผิวดำ ผิวขาว ผิวเหลือง แต่ละกลุ่มมีวัฒนธรรมต่างกันส่งผลต่อทัศนคติต่างกัน

1.2.4 พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ (Geographical areas) หรือท้องถิ่น (Region) พื้นที่อยู่อาศัยแตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมบริโภคแตกต่างกัน

1.2.5 อาชีพ (Occupational) ได้แก่ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มผู้ใช้งาน นักธุรกิจและเจ้าของกิจการ กลุ่มวิชาชีพ เช่น แพทย์ ครู นักกฎหมาย

1.2.6 อายุ (Age) เช่น ทารก เด็ก วัยรุ่น ผู้ใหญ่ วัยทำงาน และผู้สูงอายุ

1.2.7 เพศ (Sex) ได้แก่ เพศชาย เพศหญิง

1.3 ชั้นทางสังคม (Social Class)

1.3.1 ชั้นสูง (Upper Class) แบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ

1.3.1.1 ระดับสูงอย่างสูง (Upper-upper class) ได้แก่ ผู้ที่ได้รับความมรดกจำนวนมาก มีกำลังซื้อพอเพียง สินค้าที่เป็นที่ต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ สินค้าฟุ่มเฟือย

1.3.1.2 ระดับสูงอย่างต่ำ (Lower-upper class) ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารระดับสูง หรือกลุ่มเศรษฐี สินค้าเป้าหมายคล้ายคลึงกลุ่มแรกแต่ต่างที่ความต้องการความยกย่องมากกว่า

1.3.2 ชั้นกลาง (Middle class) แบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ

1.3.2.1 ชั้นกลางอย่างสูง (Upper-middle class) ได้แก่ ผู้ที่ประสบความสำเร็จทางอาชีพ สินค้ากลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ บ้าน เสื้อผ้า รถยนต์ เฟอร์นิเจอร์ และของใช้ในครัวเรือน

1.3.2.2 ชั้นกลางอย่างต่ำ (Lower-middle class) ได้แก่ พนักงานระดับปฏิบัติงานและข้าราชการ สินค้ากลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ สินค้าราคาปานกลาง สินค้าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

1.3.3 ชั้นล่าง (Lower class) แบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ

1.3.3.1 ชั้นล่างอย่างสูง (Upper-lower class) ได้แก่ กลุ่มผู้ใช้งานและมีทักษะพอสมควร สินค้าของกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ สินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพ และราคาประหยัด

1.3.3.2 ชั้นล่างอย่างต่ำ (Lower-lower class) ได้แก่ กรรมกรที่มีรายได้ต่ำ สินค้าของกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ สินค้าราคาประหยัดทุกชนิด

2. ปัจจัยด้านสังคม (Social Factor) ประกอบด้วย

2.1 กลุ่มอ้างอิง (Reference Group) เป็นกลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องกัน และมีอิทธิพลต่อทัศนคติ ความคิดเห็น ค่านิยม ทั้งทางด้านพฤติกรรม การดำเนินชีวิต ทัศนคติ และแนวความคิด เนื่องจากต้องการให้บุคคลยอมรับและปฏิบัติตาม แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

2.1.1 ปฐมภูมิ (Primary Group) ได้แก่ บุคคลภายในครอบครัว กลุ่มเพื่อนสนิท และบุคคลใกล้ชิด

2.1.2 ทุติยภูมิ (Secondary Group) ได้แก่ กลุ่มบุคคลชั้นนำในสังคม เพื่อร่วมอาชีพ ร่วมสถาบัน บุคคลต่าง ๆ ในสังคม

2.1.3 ครอบครัว (Family) บุคคลในครอบครัวมีอิทธิพลอย่างมากต่อทัศนคติ ความคิด และค่านิยมของบุคคล พฤติกรรมผู้บริโภคจึงมีเป้าหมายการตลาดที่ครอบครัวเป็นหลัก

2.2 บทบาทและสถานะ (Roles and Statuses) ผู้บริโภคจะมีสถานะและบทบาทแตกต่างกันไปตามแต่ละกลุ่ม การตัดสินใจจึงส่งผลต่อตนเองและผู้อื่น พิจารณาดังนี้

2.2.1 ผู้ริเริ่ม (Initiator) คือ ผู้ริเริ่มการซื้อสินค้าอย่างใดอย่างหนึ่ง

2.2.2 ผู้มีอิทธิพล (Influence) คือ ผู้ที่มีความคิดเห็นส่งอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อ

2.2.3 ผู้ตัดสินใจซื้อ (Decider) คือ ผู้ที่มีอำนาจและหน้าที่ตัดสินใจซื้อ ซื้อสินค้าอะไร ซื้ออย่างไร และซื้อที่ไหน

2.2.4 ผู้ซื้อ (Buyer) คือ ผู้ทำหน้าที่ซื้อสินค้า

2.2.5 ผู้ใช้ (User) คือ ผู้ที่ทำหน้าที่บริโภคหรือใช้สินค้าและบริการ

3. ปัจจัยด้านบุคคล (Personal Factor) ประกอบด้วย

3.1 อายุ (Age) หากแตกต่างกันจะมีความต้องการต่างกัน

3.2 วงจรชีวิตครอบครัว (Family life Cycle Stage) วงจรชีวิตครอบครัวแต่ละขั้นตอนส่งผลทำให้การบริโภคและพฤติกรรมการบริโภคแตกต่างกัน

3.3 อาชีพ (Occupation) นำไปสู่ความต้องการสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน

3.4 รายได้ (Income) หรือโอกาสทางเศรษฐกิจ (Economic Circumstance) กระทบต่อทัศนคติการจ่ายและอำนาจการซื้อส่งผลต่อการตัดสินใจ

3.5 การศึกษา (Education) ระดับการศึกษาที่สูงมีแนวโน้มบริโภคสินค้าและบริการที่มีคุณภาพสูงกว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำ

3.6 ค่านิยม (Value) และรูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyle) ส่งผลต่อการตัดสินใจบริโภคเนื่องจากการนิยมหรือคิดถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับ แสดงออกผ่านรูปแบบกิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interest) และความคิดเห็น (Opinions)

4. ปัจจัยด้านจิตวิทยา (Psychological factor) ประกอบด้วย

4.1 การจูงใจ (Motivation) หมายถึง พลังสิ่งกระตุ้นที่อยู่ภายในตัวบุคคล กระตุ้นให้ปฏิบัติ อาจถูกกระตุ้นจากปัจจัยภายนอกได้ ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย เพื่อตอบสนองหรือบำบัดความต้องการของมนุษย์

4.2 การรับรู้ (Perception) แต่ละบุคคลมีการรับรู้ที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับ

4.2.1 ลักษณะกายภาพที่ตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นเร้าต่าง ๆ

4.2.2 ความสัมพันธ์ของสิ่งกระตุ้นเร้าในขณะนั้นกับสิ่งแวดล้อม

4.2.3 เจือปนไขแต่ละบุคคลมีความต้องการ ทศนคติ ค่านิยมแตกต่างกัน

4.3 การเรียนรู้ (Learning) บุคคลเกิดการเรียนรู้เมื่อรับสิ่งกระตุ้นและเกิดการตอบสนอง เป็นประสบการณ์และสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้

4.4 ความเชื่อ (Beliefs) ความคิดที่ยึดถือสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีต

4.5 ทศนคติ (Attitudes) ประกอบไปด้วย 3 ส่วน ดังนี้

4.5.1 ความเข้าใจ (Cognitive Component)

4.5.2 ความรู้สึก (Affective Component)

4.5.3 พฤติกรรม (Behavior Component)

4.6 บุคลิกภาพ (Personality) คือ รูปแบบลักษณะบุคคลที่กำหนดพฤติกรรมการตอบสนอง นำไปสู่การตอบสนองที่สม่ำเสมอและเกิดปฏิกิริยาต่อสิ่งกระตุ้น

4.7 แนวความคิดของตนเอง (Self-concept) แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ

4.7.1 แนวคิดตนเองที่แท้จริง

4.7.2 แนวคิดตนเองในอุดมคติ

4.7.3 แนวคิดของตนเองที่คิดว่าบุคคลอื่นมองตัวเองที่แท้จริง

4.7.4 แนวคิดของตนเองที่ต้องการให้ผู้อื่นคิดเกี่ยวกับตนเอง

5. ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้

วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว (2556, น.280-285) ศึกษาการพัฒนา รูปแบบเว็บไซต์ สารสนเทศด้านนันทนาการชุมชนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อธิบายว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็วไม่หยุดยั้ง เปิดโอกาสให้ผู้ใช้งานสร้างเนื้อหาและแบ่งปันข้อมูลง่ายขึ้น จากเดิมเป็นผู้อ่านอย่างเดียว ส่งผลให้พฤติกรรมทางเลือกทำกิจกรรมนันทนาการเพื่อความบันเทิง สร้างความสุข ความเพลิดเพลินในเวลาว่างเปลี่ยนแปลงไป สู่สังคมดิจิทัล (Digital Society) โดยการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต (Internet) และสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เช่น เฟสบุ๊ก (Facebook) กูเกิ้ลพลัส (Google Plus) ทวิตเตอร์ (Twitter) กระดานแสดงความคิดเห็น (Discussion Boards) เว็บบล็อก (Weblogs) วิกี (Wikis) เพจวิว (Page view) ยูทูบ (YouTube) เป็นต้น ปัจจัยที่ช่วยผลักดันให้คนไทยใช้งานอินเทอร์เน็ตในเวลาว่างมากขึ้นเพราะอัตราค่าบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงลดลง โครงข่ายในการให้บริการพัฒนาครอบคลุมเกือบทั่วประเทศ การเติบโตของการใช้สมาร์ทโฟน (Smartphone) ราคาลดลง ทำให้คนไทยเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้มากขึ้นและสามารถตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้คนได้แทบทุกเรื่อง เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งกิจกรรมนันทนาการเพื่อความบันเทิงในเวลาว่าง เป็นต้น ทั้งนี้สามารถสรุปข้อดี ข้อเสีย และปัจจัยเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ข้อดีของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้และเผยแพร่ความรู้ทางนันทนาการ เช่น สามารถติดต่อและแบ่งปันข้อมูลข่าวสารได้อย่างสะดวกรวดเร็วได้ทันทีและทุกเวลา เรียกว่า สังคมแห่งการเรียนรู้ในโลกออนไลน์ มีอิสระในการเข้าถึง การสืบค้นข้อมูลสารสนเทศ และนำเสนอข้อมูลได้ทั่วทุกมุมโลก ไร้ข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ในการเรียนรู้ เกิดความเท่าเทียมกันทางการศึกษา ช่วยสนับสนุนผู้เรียนให้ถูกกระตุ้นและมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ตนเองแสดงผลงานสู่สายตาผู้อื่นอย่างง่ายดาย

2. ข้อเสียของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้และเผยแพร่ความรู้ทางนันทนาการ คือ ต้องพึ่งพาคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สื่อสาร และระบบเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพ หากไม่มีสิ่งเหล่านี้จะไม่สามารถเรียนรู้และเผยแพร่ความรู้ทางนันทนาการและขาดปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอาจทำให้เกิดการเข้าใจผิดหรือเข้าใจไม่ตรงกันได้

3. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้และการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ คือ ทักษะของผู้เรียน เช่น ไม่เปิดรับเทคโนโลยี จึงทำให้ขาดความพร้อมทั้งทางจิตใจและความรู้ ไม่ยอมเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่มีความกระตือรือร้น ไม่ตื่นตัว ไม่ใฝ่รู้ ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นและศึกษาความรู้ใหม่ ๆ ขาดความรับผิดชอบ เป็นต้น

จากปัจจัยต่างที่นักวิชาการได้อธิบายข้างต้น ผู้วิจัยอาจสรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจประกอบด้วย 2 ด้านคือ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายในคือ การตัดสินใจภายในของส่วนบุคคล เช่น อายุ วงจรชีวิตครอบครัว อาชีพ รายได้ การศึกษา อุปนิสัย อารมณ์ ความต้องการ เป้าหมาย การสนใจ การรับรู้ การเรียนรู้ ความเชื่อ ทศคติ ค่านิยม บุคลิกภาพ แนวความคิดของตนเอง ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจของแต่ละบุคคล

ปัจจัยภายนอกคือ สิ่งที่เป็นปัจจัยที่มากกระตุ้นให้บุคคลเกิดการตัดสินใจเช่น สภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม กลุ่มอ้างอิง บทบาทและสถานะทางสังคม วัฒนธรรม จารีต ประเพณี เช่น ชั้นทางสังคม การเมือง กฎหมาย สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี

ซึ่งผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยภายนอกในและ 4 ด้านดังนี้

1. ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ สถานภาพผู้ปกครอง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ สถานภาพทางครอบครัว ศาสนา

2. ปัจจัยเศรษฐกิจ คือสภาพเศรษฐกิจของบุคคลในครอบครัว เช่น ค่าจ้าง เงินเดือน รายได้อื่น ๆ ที่บุคคลสามารถหาได้ในการใช้จ่ายในครอบครัวที่มีผลต่อการตัดสินใจของคนในครอบครัว สถานภาพการทำงานของหัวหน้าครอบครัว รายได้เฉลี่ยรวมครัวเรือน จำนวนผู้บุคคลในครอบครัว ความเป็นอยู่ในครัวเรือน เป็นปัจจัยที่ชี้วิธีการใช้และจัดสรรทรัพยากรขององค์กรภายใต้สิ่งแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจ เช่น ประชากร ทรัพยากรธรรมชาติ ปัจจัยรายได้ประชาชาติ ระดับของค่าจ้างและเงินเดือน เป็นต้น

3. ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ครอบครัว บุคคลที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติหรือพฤติกรรม บทบาททางสังคม กลุ่มอ้างอิง เขตที่อยู่อาศัย

4. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ได้แก่ ลักษณะส่วนบุคคลในการใช้เทคโนโลยี ความตั้งใจใช้เทคโนโลยี ทัศนคติต่อการใช้เทคโนโลยี พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยี

2. ปรัชญา แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการนันทนาการ/นันทนาการครอบครัว

2.1 ปรัชญาและแนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการ

กำโชค เผือกสุวรรณ (2559, น.65) ปรัชญานันทนาการ หมายถึง แนวความคิดหรือหลักการและวิธีการที่ส่งเสริมให้บุคคลร่วมทำกิจกรรมด้วยความสมัครใจ ไม่หวังสินจ้างรางวัลใด ๆ และเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดของจิตใจและร่างกาย เกิดความสนุกสนาน มีโอกาสแสดงออกในทางที่ถูกต้อง ใช้กิจกรรมนันทนาการเป็นสื่อกลางเพื่อสร้างศักยภาพใหม่ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

วรรณ จีระเดชากุล (2551, น.11-13)สรุปได้ว่า เวลา เวลาว่าง การเล่น และ นันทนาการ มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับมนุษย์ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ ดังนั้นจำเป็นต้องรู้จัก ความหมายและเข้าใจในบทบาทต่าง ๆ อย่างชัดเจน เพื่อสามารถแนะนำและชักชวนเด็กและเยาวชน ให้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่เขาต้องการและพอใจ เพื่อให้เกิดความประทับใจในกิจกรรม มีความร่าเริงแจ่มใส มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและสถานการณ์ที่ คับขันได้ การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการมีประโยชน์ต่อครอบครัว ชุมชน ประเทศชาติ พัฒนา ทรัพยากรบุคคลให้เจริญก้าวหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อนำไปสู่ ความเป็นผู้มีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในชาติ กลวิธีที่ทำให้ประชาชนมีความมั่นคงสมบูรณ์ แข็งแรง ต้องส่งเสริมให้มีการออกกำลังกายและเล่นกีฬา เพื่อช่วยเพิ่มพูนประสิทธิภาพทางด้าน ร่างกาย ส่วนด้านจิตใจต้องสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนเป็นผู้มีจิตใจมั่นคง รู้จักมองโลกในแง่ สร้างสรรค์ มีความรู้สึกนึกคิดที่จะพัฒนาตนเองและสังคมให้เกิดความเจริญก้าวหน้าอยู่เสมอ การ ต่อสู้ดิ้นรน ต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรคในชีวิตที่ควบคู่กับความเจริญทางเทคโนโลยี มนุษย์จึงต้อง มีสิ่งที่จะช่วยให้คุณภาพที่ดี คือ การมีเวลาพักผ่อนและเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนเองชื่นชอบ เพื่อให้ระบบ ต่าง ๆ ของร่างกายมีการผ่อนคลาย เตรียมพร้อมเผชิญปัญหาและภารกิจใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งนี้ที่กล่าวถึงคือ การได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ สรุปคือ มนุษย์ที่ฉลาดย่อมต้องการการ พักผ่อนหย่อนใจและต้องการเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนเองพอใจ กิจกรรมนันทนาการเป็นสิ่งที่มิบทบาท ที่สุดในการสนับสนุนส่งเสริมให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และสามารถดำรงชีวิตอยู่อย่าง สมบูรณ์พูนสุขในสังคมได้

2.2 ความหมายกิจกรรมนันทนาการ

Stuart J. Schleien (1995, p.13) กิจกรรมนันทนาการ คือ กิจกรรมที่เกิดขึ้นอย่างมี ส่วนร่วม โดยเกิดขึ้นทั้งที่โรงเรียน ที่บ้าน และชุมชน (โดยเฉพาะเด็กที่มีความต้องการพิเศษมักจะมี กิจกรรมส่วนใหญ่เกิดขึ้นในบ้าน) มีความสะดวกและง่ายต่อการจัดกิจกรรมและการจัดเตรียมจาก สิ่งแวดล้อมรอบตัวหรือจากแหล่งต่าง ๆ ใกล้ตัว โดยวัตถุประสงค์ของการดำเนินกิจกรรมนั้นจะไม่ ยึดกฎเกณฑ์และกติกาที่เคร่งครัดมากเกินไป มีเพียงความคาดหวังจากการเข้าร่วมกิจกรรม ตามผลประโยชน์เฉพาะรายบุคคลซึ่งแตกต่างกันไป ในการดำเนินกิจกรรมนันทนาการปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วม ได้แก่ 1) แหล่งนันทนาการ เช่น พื้นที่ การเงิน การเดินทาง เป็นต้น 2) แหล่งทรัพยากรบุคคลคือ ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดและมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมนันทนาการ และ 3) ค่านิยมของครอบครัวในการเลือกรูปแบบกิจกรรมนันทนาการที่ชื่นชอบเฉพาะครอบครัว เช่น ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม หรือการให้ความสำคัญแก่กิจกรรมที่สมาชิกแต่ละคนต้องการ

เข้าร่วม ปัจจัยที่กล่าวมานี้จะเปิดโอกาสให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมร่วมกันด้วยความสนุกสนานอย่างต่อเนื่อง เกิดการเรียนรู้และกลายเป็นทักษะของการทำกิจกรรมนั้นจนเกิดการต่อไป

J. Robert Rossman (2008, pp.10-11) กิจกรรมนันทนาการ คือ การใช้เวลาไปกับการดำเนินกิจกรรมใด ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลและสังคม โดยกิจกรรมนั้นจะต้องมีลักษณะที่เป็นความต้องการของสังคมและไม่ขัดต่อจริยธรรมโดยต้องสามารถแยกแยะสิ่งที่ถูกต้องและสิ่งที่ผิดจากกิจกรรมที่ดำเนินได้ เป็นกิจกรรมที่น่าสนทำให้เกิดความพึงพอใจและความสุขเมื่อเข้าร่วม ทำให้ผ่อนคลายจากความเหนื่อยล้าจากการทำงานและฟื้นฟูกำลังขึ้นมาใหม่ สามารถดำเนินกิจกรรมทั้งระดับบุคคลและสังคม เป็นกิจกรรมที่ไม่ก่อเกิดโทษหรือผลเสียหายต่อบุคคลและสังคม แต่จะส่งผลดีและเป็นประโยชน์อีกทั้งยังสร้างผลลัพธ์ทางบวก ได้แก่ ทัศนคติและมุมมองทางบวก ความรู้และพฤติกรรมที่สามารถพัฒนาบุคคลและสังคม สร้างความรู้สึกภายในที่มีต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมนันทนาการ

เบญจ เอกวิริยะเสถียร (2549, น.16-17) สรุปความหมายของกิจกรรมนันทนาการ คือ กิจกรรมใด ๆ ที่เลือกทำในเวลาว่าง และก่อให้เกิดประโยชน์สุขทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เมื่อกระทำกิจกรรมนั้น ซึ่งมีปัจจัยในการดำเนินงานประกอบด้วย กำลังเงิน กำลังคน เวลา สถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวก ผู้นำกิจกรรม และรูปแบบของกิจกรรมนันทนาการ

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ (2550, น.3) อธิบายความหมายของนันทนาการ คือ ประสบการณ์หรือการกระทำใด ๆ ที่บุคคลหรือกลุ่มคนได้เลือกสรรเข้าร่วมโดยสมัครใจ ปราศจากการถูกบังคับโดยทางตรงและทางอ้อม การกระทำนั้นจะต้องกระทำในเวลาว่างจากงานประจำ หรือภารกิจอื่น ๆ โดยไม่หวังผลตอบแทนรางวัลใด ๆ นอกจากความสนุกสนาน ความพึงพอใจ ความสุขใจที่ได้รับเท่านั้น

วรธน จีระเดชากุล (2551, น.19) สรุปความหมายของนันทนาการ จะต้องสอดคล้องกับประการใดประการหนึ่ง ดังนี้

1. นันทนาการ คือ พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงการเข้าร่วมกิจกรรมของมนุษย์เกิดจากแรงจูงใจในยามว่าง
2. นันทนาการ คือ กระบวนการหรือสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น มีความคาดหวังว่าจะได้รับประสบการณ์ที่เสริมสร้างคุณภาพชีวิต เมื่อบุคคลเข้าร่วมกิจกรรม
3. นันทนาการ คือ สถาบันทางสังคม แหล่งแห่งวิชาความรู้ และแหล่งแห่งวิชาชีพ

4. นันทนาการ คือ กิจกรรมที่มนุษย์เข้าร่วมหรือกระทำในยามว่างด้วยความสมัครใจ ผลที่ได้รับคือ ความพึงพอใจ โดยกิจกรรมนั้นจะต้องไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคม และท้องถิ่น

ธนตร ตัญญวงษ์ (2554, น.7) นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่มนุษย์แต่ละบุคคล เข้าร่วมกิจกรรมในเวลาว่างด้วยความสมัครใจ และก่อให้เกิดความสุข ความพึงพอใจ เกิดประโยชน์ต่อตนเองและบุคคลรอบข้าง ให้มีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งกิจกรรมที่เข้าร่วม ต้องไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี และกฎหมายบ้านเมือง รวมไปถึงสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้เป็นอย่างดี

ปฐมพร บำเรอ (2554, น.10) สรุปความหมายนันทนาการ คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลเข้าร่วมในช่วงเวลาว่างด้วยความสมัครใจเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และเป็นกิจกรรมที่สังคมยอมรับ

เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2556, น.168-179) อธิบายถึงการดำเนินกิจกรรม นันทนาการว่า เป็นกระบวนการหนึ่งที่บุคคล 3 ส่วน ได้แก่ ผู้ที่กำหนดนโยบาย ผู้ที่ดำเนินกิจกรรม และผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม ขั้นตอนการปฏิบัติผู้นำกิจกรรมซึ่งอยู่ในส่วนรับผิดชอบของผู้ดำเนินกิจกรรมจะรับผิดชอบโดยตรง ฉะนั้นการดำเนินกิจกรรมนันทนาการให้ถูกต้องตามกระบวนการจะประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมายของกิจกรรม คือ ความต้องการหรือวัตถุประสงค์ของบุคคลหรือสมาชิก หรือองค์กรที่ต้องการนำกิจกรรมนันทนาการมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ใด โดยใช้กิจกรรมเป็นเครื่องมือ และมีจุดมุ่งหมายเพื่อนันทนาการที่แฝงด้วยวัตถุประสงค์ของผู้จัดหรือผู้นำนำมาใช้ โดยต้องการให้ผู้เข้าร่วมได้รับคุณค่าและประโยชน์ เช่น

- 1.1 เพื่อพัฒนาบุคลากรตามลักษณะของบุคคลต่าง ๆ
- 1.2 เพื่อพัฒนากลุ่มบุคคลหรือองค์กรด้านต่าง ๆ
- 1.3 เพื่อความบันเทิงหรือเป็นนันทนาการส่งต่อความสุขทางใจ
- 1.4 เพื่อการเรียนรู้การสอนหรือด้านการศึกษา
- 1.5 เพื่อเป็นการอนุรักษ์และถ่ายทอดประเพณี ศิลปวัฒนธรรม
- 1.6 เพื่อพัฒนาด้านกีฬาชนิดประเภทต่าง ๆ
- 1.7 เพื่อการประกอบการธุรกิจการค้าหรืออาชีพ

2. การเลือกกิจกรรม คือ การเลือกกิจกรรมเพื่อนำมาใช้ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ หรือ จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้ผู้เข้าร่วมได้รับ หน้าที่ของผู้นำกิจกรรมจะต้องเลือกกิจกรรมให้เหมาะสม และบรรลุวัตถุประสงค์ โดย

- 2.1 เลือกให้เหมาะสมกับบุคคล ได้แก่ เพศ-วัย ผู้ร่วม
- 2.2 เลือกให้เหมาะสมกับสถานที่ อุปกรณ์ที่มีอยู่หรือสามารถจัดหาได้
- 2.3 เลือกให้เหมาะสมกับจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม
- 2.4 เลือกให้เหมาะสมกับภูมิหลังของผู้เข้าร่วมกิจกรรมเช่น ทักษะ กลุ่มบุคคลตาม อาชีพต่าง ๆ

- 2.5 เลือกให้เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศและท้องถิ่น
- 2.6 เลือกใช้เฉพาะกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ไม่เกิดอันตรายแก่ผู้ร่วม และเป็น อันตรายต่อการเรียนรู้
- 2.7 เลือกกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมมากที่สุด และให้ความ สนุกสนานเพลิดเพลิน

- 2.8 เลือกตามความสนใจของบุคคลและชุมชน
3. การเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ในการดำเนินกิจกรรม คือ การเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้นำกิจกรรม มีรายละเอียดดังนี้

3.1 การเตรียมสถานที่ เช่น สำรวจสถานที่ว่ามีลักษณะใดเพื่อจัดกิจกรรมได้เหมาะสม เลือกหาสถานที่ที่เหมาะสมกับจำนวนผู้เข้าร่วม คำนึงถึงความปลอดภัยต่อการร่วม กิจกรรม เลือกสถานที่ที่มีสภาพแวดล้อมที่ดีและเหมาะสม

3.2 การเตรียมอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก เช่น ตรวจสอบสภาพอยู่ใน สภาพดีสามารถใช้งานได้ มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการในการประกอบกิจกรรม เป็นต้น

4. วิธีดำเนินกิจกรรม คือ การดำเนินกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบขึ้นอยู่กับทักษะ และ เทคนิคของผู้นำแต่ละคน ข้อระวังคือ ต้องให้เกิดความพอใจต่อส่วนรวม เกิดความอยากและมี ส่วนร่วมอย่างทั่วถึงทุกคน และเป็นลักษณะของนันทนาการ

5. ความปลอดภัยในการดำเนินกิจกรรม คือ ความปลอดภัยที่ต้องคำนึงในการ ประกอบกิจกรรม ใด ๆ โดยเฉพาะการเล่นเกมที่มึนลักษณะการแข่งขันและเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินในขณะที่เล่น ผู้เข้าร่วมมักลืมตัวขาดความระมัดระวัง อาจเกิดอันตรายต่อตนเองและ ผู้อื่น ฉะนั้นผู้นำหรือผู้รับผิดชอบจะต้องป้องกันไว้ก่อน

6. การปฐมพยาบาลการบาดเจ็บจากการเล่นหรือทำกิจกรรม คือ การปฐมพยาบาลการบาดเจ็บจากการเล่นหรือทำกิจกรรมเป็นส่วนหนึ่งของผู้นำที่ควรมีความรู้ สามารถจะดำเนินการช่วยเหลือผู้เข้าร่วมกิจกรรมโดยเบื้องต้น และในขณะเดียวกัน ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะต้องตระหนักถึงความปลอดภัยในการเข้าร่วมกิจกรรมด้วย

7. การสรุปและประเมินผลกิจกรรม คือ การสรุปผลและประเมินกิจกรรมว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายการดำเนินกิจกรรมหรือไม่ โดยพิจารณาองค์ประกอบคือ

7.1 กระบวนการขณะจัดเตรียม

7.2 วิธีดำเนินการ

7.3 ผู้นำกิจกรรม

7.4 ผู้ร่วมกิจกรรม

7.5 ความปลอดภัย

7.6 วัตถุประสงค์อื่น ๆ หรือประโยชน์ที่ได้รับ

7.7 ข้อเสนอแนะ

คัชยศิลป์ บุญพิทักษ์สกุล (2558, น.10) กิจกรรมที่กระทำในเวลาว่างจากการทำงานหรือภารกิจต่าง ๆ เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ ทำให้มีความรู้สึกสดชื่นมีพลังงานเกิดขึ้นใหม่ มีความสุข กิจกรรมที่ไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และกฎหมาย เกิดการพัฒนาหรือเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

ณัฐวุฒิ เพชรคง (2558, น.8) นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่แต่ละบุคคลพึงพอใจกระทำในเวลาว่างที่นอกเหนือจากการทำงานด้วยความสมัครใจในเชิงสร้างสรรค์ โดยไม่ขัดต่อศีลธรรมและกฎหมาย ก่อให้เกิดการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคม

ปริญญ์ลักษมี ตระกูลตั้งจิต (2558, น.9) นันทนาการ หมายถึง สถาบันหรือแหล่งศูนย์กลางทางสังคม ให้บุคคลหรือสมาชิกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางร่างกายและพัฒนาทางด้านอารมณ์ จิตใจ และสังคม อาทิเช่น สวนสาธารณะในเมือง สวนหย่อม ศูนย์เยาวชน ห้องสมุดสำหรับประชาชน ดนตรีสำหรับประชาชน วนอุทยาน และอุทยานแห่งชาติ ซึ่งโดยปกติรัฐมีหน้าที่จัดแหล่งนันทนาการในรูปแบบต่าง ๆ นี้

กำโชค เผือกสุวรรณ (2559, น.5) สรุปความหมายกิจกรรมนันทนาการได้ว่า เป็นระบบกิจกรรมมีกระบวนการจัดดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตบุคคล สร้างความสัมพันธ์หมู่สมาชิกตามความสนใจ เปิดโอกาสให้แสดงออกความพึงพอใจตามความต้องการ เสริมสร้างความเจริญงอกงามในจิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา ร่างกาย ใช้กิจกรรมต่าง ๆ เป็นสื่อกลางที่นำไปสู่

เป้าหมาย สรุปกิจกรรมเป็น 2 ลักษณะ คือ 1) กิจกรรมเบา ๆ (Passive Activities) เน้นพัฒนาจิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา ออกกำลังเพียงเบา ๆ เช่น เล่นเกม การฝีมือ วาดเขียน อ่านหนังสือ ทำสวน เล่นกีฬาเพื่อความสนุกสนาน ดนตรีและเพลง 2) กิจกรรมหนัก (Active Activities) เน้นพัฒนาร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา มีเรื่องของน้ำหนักร่างกายรวมอยู่ด้วย เช่น เล่นกีฬาเพื่อการแข่งขันตามวัย เดินทางท่องเที่ยว เดินรำ ร้องเพลง เต้นแอโรบิก เป็นต้น

ประยูร วงศ์จันทร์ (2559, น.30) นันทนาการ หมายถึง กระบวนการพัฒนากิจกรรมที่เข้าร่วมเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาอารมณ์สุขและสร้างความภาคภูมิใจในตนเองโดยมีแรงจูงใจมากจากความพอใจหรือความสุขใจ ก่อเกิดประโยชน์ต่อการใช้เวลาว่างได้อย่างเหมาะสมสามารถใช้ชีวิตร่วมกับสังคมอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข

ภาวิณี เลิศนวลจันทร์ (2559, น.27) สรุปความหมายกิจกรรมนันทนาการคือ กิจกรรมที่ทำด้วยความสมัครใจ ไม่มีการบังคับ ทำในยามว่าง ไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียม ศีลธรรม และกฎหมาย ก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านจิตใจ ร่างกาย สังคม และสติปัญญา ทำให้เกิดความสุข ผ่อนคลาย เป็นอิสระ และตอบสนองความต้องการพื้นฐานของร่างกาย จิตใจ

อดิศักดิ์ มัตเตช (2559, น.13) กล่าวโดยสรุปว่านันทนาการ (National Recreation and Park Association) หมายถึง กิจกรรมที่ทำในเวลาว่างจากงานประจำเพื่อลดความตึงเครียด ทำให้เกิดความสนุกสนานร่าเริง ทำด้วยความสมัครใจตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคลโดยไม่มีการบังคับ และเกิดการพัฒนาทางกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ นี้ จะต้องไม่ผิดกฎหมาย วัฒนธรรม และประเพณี เป็นกิจกรรมนันทนาการที่ช่วยปรับความสมดุลให้เข้ากับคุณภาพชีวิต

อมรินทร์ หัตถกิจ (2559, น.6) อมรินทร์ หัตถกิจ (2559 : 6) นันทนาการคือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทั้งทางกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ด้วยวิธีการสร้างความสัมพันธ์กับสภาวะหรือสภาพแวดล้อมนั้น ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงออกซึ่งความพึงพอใจตามความต้องการที่ขึ้นอยู่กับความสนใจและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

กรมพลศึกษา สำนักนันทนาการ (2560, น.6) นันทนาการ คือ กิจกรรมที่กระทำในยามว่าง จากภารกิจงานประจำ เข้าร่วมกระทำด้วยความสมัครใจ เกิดความพึงพอใจ สุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน ส่งผลดีต่อสุขภาพกายและจิตใจ เกิดการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา กิจกรรมต้องไม่เกิดโทษ ไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และกฎหมายบ้านเมือง

2.3 นันทนาการสำหรับครอบครัว

ธวัช เต็มญวน (2553, น.44-45) สรุปความหมายนันทนาการสำหรับครอบครัว คือ กิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สมาชิกในครอบครัวได้รับความสุข สนุกสนาน สร้างความรัก ความอบอุ่น คลายเครียด ใช้กิจกรรมเป็นสื่อ การดำเนินกิจกรรมนันทนาการสามารถดำเนินโดยใครก็ได้เป็นผู้ริเริ่ม เช่น หัวหน้าครอบครัว สมาชิกในบ้าน เป็นกิจกรรมส่งเสริมเพื่อการเรียนรู้ทักษะพิเศษ เปิดโอกาสให้สมาชิกในครอบครัวมีโอกาสใช้เวลาว่างเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเพิ่มพูนทักษะความรู้ ความสามารถ นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในสังคมได้อย่างเหมาะสม เช่น การจัดการศึกษาสำหรับเด็ก การจัดกลุ่มสนใจ การ เต้นรำ การเย็บผ้า ตีกอล์ฟ วาดภาพ ดนตรี เซรามิค ปรงอาหาร เป็นต้น

ธวัช เต็มญวน (2553, น.49) การใช้เวลาร่วมกันในครอบครัว มีหลายรูปแบบ เช่น

1. กิจกรรมในงานประจำวัน คือ งานบ้านเป็นงานที่สมาชิกทุกคนควรมีส่วน
รับผิดชอบ
2. กิจกรรมเพิ่มเติมอื่น ๆ ตามความสนใจ ได้แก่ การออกกำลังกาย การไปเที่ยว
พักผ่อน เป็นต้น
3. กิจกรรมในโอกาสพิเศษ ได้แก่ วันสงกรานต์ วันแม่ วันเด็ก เป็นต้น
4. กิจกรรมสำคัญทางศาสนา ได้แก่ การทำบุญตักบาตร เวียนเทียน ทำสมาธิ
 เป็นต้น
5. กิจกรรมที่เป็นงานอดิเรกของครอบครัว ได้แก่ การเลี้ยงสัตว์ การเล่นดนตรี
 เป็นต้น

จากความหมายของกิจกรรมนันทนาการข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่ากิจกรรมนันทนาการ คือ กิจกรรมที่ใช้เป็นสื่อในการเรียนรู้หรือสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ในทุเวลาและสถานที่ ด้วยความต้องการ ความสนใจ ความสมัครใจ สร้างความรู้ใหม่ เกิดความเพลิดเพลินและความพึงพอใจของนักเรียน โดยผู้ปกครองเป็นผู้เลือกและเป็นผู้จัดการอำนวยความสะดวกให้ภายใต้ กระบวนการจัดการศึกษาโดยครอบครัว ซึ่งยึดถือหลักการ แนวความคิด ความเชื่อ ค่านิยมเฉพาะ ราชครอบครัว ที่ไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมและกฎหมายบ้านเมือง เป็นกิจกรรมที่ ตอบสนองต่อการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ผู้ปกครองกำหนด เพื่อให้เกิดการพัฒนาหรือ ความเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สติปัญญา และสังคม สามารถนำผลที่ได้จากการเลือกเข้าร่วมกิจกรรมมาใช้เป็นร่องรอยการเรียนรู้ ผลงาน ใบงาน ใบประเมิน ใช้วัดผลและประเมินผลทางการศึกษา

2.4 ความสำคัญ ประโยชน์และคุณค่าของกิจกรรมนันทนาการ

Human Kinetics (2006, pp.8-14) จัดประเภทความสำคัญ ประโยชน์และคุณค่าของกิจกรรมนันทนาการไว้ 3 แบบ คือ 1) สามารถพัฒนามนุษย์ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โครงสร้างเศรษฐกิจ ให้บรรลุความสมบูรณ์อย่างมีคุณภาพ ด้วยปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาล้วนส่งผลต่อการพัฒนา และมีความเกี่ยวข้องกันในระบบโครงสร้าง ได้แก่ คน สิ่งแวดล้อม สินค้าและบริการ โดยกิจกรรมนันทนาการสามารถพัฒนาและเสริมสร้างปัจจัยเหล่านี้ได้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด 2) สามารถป้องกันความเสียหายจากผลกระทบด้านปัจจัยที่เสื่อมถอย ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นนั้น ไม่ใช่ว่าจะเป็นปัจจัยที่เป็นประโยชน์ทั้งหมด นันทนาการสามารถป้องกันและพัฒนาสิ่งที่อาจเป็นปัจจัยและเป็นสาเหตุที่จะทำลายมนุษย์ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือโครงสร้างทางเศรษฐกิจได้ 3) สามารถเข้าความเป็นตัวตนผ่านประสบการณ์ทางด้านนันทนาการ เพราะมนุษย์จะแสวงหา กิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการเพื่อให้ตนเองมีคุณค่า เช่น ต้องการผ่อนคลายความเครียด ความต้องการที่จะตอบสนองต่อประสาทสัมผัสต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และตอบสนองต่อจิตใจภายในตนเอง

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ (2549, น.17-18) การจัดนันทนาการให้เหมาะสมกับวัยเด็กเล็กและเยาวชน สรุปได้ว่า เด็กเล็ก เน้นการเล่นเป็นสิ่งสำคัญ กิจกรรมการเล่นที่ควรถูกจัดได้แก่ เกมต่าง ๆ ที่ใช้ลูกบอล รูปภาพ รถสามล้อเล็ก ตุ๊กตา กองทราย เครื่องเล่นต่าง ๆ การเล่นเกมประกอบการเล่น ส่วนเยาวชน กิจกรรมนันทนาการที่ควรถูกจัดต้องให้ความสนุกสนาน ใช้กำลังมาก โลดโผน เช่น ฟุตบอล กรีฑา บาสเกตบอล เป็นต้น และข้อควรจำคือ ไม่ควรให้เด็กอายุ 10 ปีขึ้นไป เล่นกีฬาประเภทเดียวเพื่อไม่ทำให้ร่างกายเจริญเฉพาะส่วน ควรมีกิจกรรมนันทนาการด้านเย็บปักถักร้อย วาดเขียน อ่านหนังสือ รวมด้วยจะดีที่สุด

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ (2550, น.4-5) ความสำคัญของนันทนาการต่อครอบครัว ด้วยสภาพสังคมปัจจุบันทำให้สมาชิกในครอบครัวขาดโอกาสและบรรยากาศที่จะได้อยู่ร่วมกันพร้อมหน้าพร้อมตา หรือมีความสัมพันธ์กันแน่นแฟ้นเหมือนในสมัยก่อน กิจกรรมนันทนาการเป็นสื่อในการเสริมสร้างบรรยากาศให้เกิดความอบอุ่นในครอบครัว ได้ ช่วยลดช่องว่างทำให้สมาชิกในครอบครัว ได้รู้จักบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบของตนเอง

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ (2550, น.12) กิจกรรมนันทนาการมีความสำคัญ มีประโยชน์และมีคุณค่าต่อมนุษย์ตั้งแต่วัยเด็กจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้เกิดประโยชน์และคุณค่าจากการเข้าร่วมและประกอบกิจกรรม 4 ด้าน ได้แก่

1. คุณค่าด้านการพัฒนาการสุขภาพ
2. คุณค่าด้านการพัฒนาการมนุษยสัมพันธ์
3. คุณค่าด้านการพัฒนาการบุคลิกภาพ
4. คุณค่าด้านการส่งเสริมความเป็นพลเมืองดีของชาติ

กำโชค เขื่อนสุวรรณ (2559, น.10-11) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของนันทนาการดังนี้

1. ทำให้มีความสุขสนุกสนาน มีความสุขในชีวิต รู้จักใช้เวลาว่าง (Leisure Time) ให้เกิดประโยชน์
2. ทำให้มีสุขภาพจิตดี แจ่มใส ปราศจากความกังวล ปัญหาโรคจิตหมดไป เพราะปัจจุบันปัญหาสังคม ความวิตกกังวลเป็นหนทางนำไปสู่โรคจิตได้ง่าย
3. สามารถลดปัญหาสังคมด้านอาชญากรรมและความประพฤติเกเรของเยาวชน เช่น ทะเลาะวิวาทเรื่องชู้สาว หนีโรงเรียน ยาเสพติด สาเหตุเกิดจากการไม่รู้จักรู้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ควรจัดบริการกิจกรรมนันทนาการเพื่อให้เยาวชนได้แสดงออกในทางที่ถูกต้อง จะเป็นคุณค่าแก่ตนเองและสังคม
4. สามารถส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี รู้จักบำรุงรักษาสุขภาพ ใช้เวลาว่างในทางถูกต้อง ไม่สร้างความเดือดร้อนแก่สังคม เช่น เป็นผู้นำอาสาสมัคร
5. ฟื้นฟูการใช้ เน้นการฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ มีร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ปกติเร็วยิ่งขึ้น
6. เป็นเครื่องมือสร้างมนุษยสัมพันธ์ในองค์กร เพราะกิจกรรมนันทนาการต้องปฏิบัติร่วมกันเป็นทีม เกิดความสนุกสนาน ช่วยเหลือเกื้อกูล ร่วมมือร่วมแรงร่วมใจ ทำให้สังคมมีความสุข
7. รู้จักสงวนทรัพยากรตามธรรมชาติ กิจกรรมนันทนาการจิตอาสาเป็นประเภทหนึ่งที่ช่วยบำรุงรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรธรรมชาติสร้างความสวยงาม ดูแล้วเกิดความเจริญใจ จึงควรจัดสร้างสวนสาธารณะและวนอุทยานให้มีเพิ่มขึ้น คอยควบคุมดูแลรักษาเพื่อความสวยงาม และไม่ให้เกิดการทำลาย

สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ (2550, น.23-24) ได้สรุปประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการดังนี้

1. ช่วยให้ผู้บุคคลและชุมชนได้รับความสุข สนุกสนาน
2. ช่วยให้ผู้บุคคลและชุมชนพัฒนาสุขภาพจิต และสมรรถภาพทางกาย

3. ช่วยป้องกันปัญหาอาชญากรรมและประพฤติดีเบี่ยงเบนในทางไม่พึงประสงค์ของเยาวชนและเด็ก

4. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี
5. ส่งเสริมการพัฒนาอารมณ
6. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ
7. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
8. ส่งเสริมในเรื่องการบำบัดรักษา
9. ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์และการทำงานเป็นทีม
10. ส่งเสริมและบำรุงขวัญทหาร ตำรวจ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามชายแดน

วรรณ จีระเดชากุล (2551, น.69-70) สรุปได้ว่า นันทนาการมีความสำคัญต่อครอบครัว ประชากรศาสตร์ ชุมชน และประเทศชาติ คือ

1. ความสำคัญต่อครอบครัว ทำให้สมาชิกในครอบครัวมีโอกาสอยู่ร่วมกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา มีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น และกิจกรรมนันทนาการสามารถเป็นสื่อในการเสริมสร้างบรรยากาศให้อบอุ่น สมาชิกรู้จักหน้าที่และบทบาทของตนเอง

2. ความสำคัญด้านประชากรศาสตร์ นันทนาการพัฒนามนุษย์ให้เกิดความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ และสติปัญญา เมื่อประชาชนเข้าใจและตระหนักถึงการปฏิบัติตนในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ สังคมจะเกิดความเข้มแข็ง ปลอดภัย น่าอยู่อาศัย ส่งผลถึงความมั่นคงของประเทศชาติ

3. ความสำคัญด้านชุมชน นันทนาการช่วยพัฒนาชุมชนในหลายด้าน ตัวอย่างเช่น

1. ช่วยสร้างคนให้มีเหตุผล รู้จักเสียสละและช่วยเหลือผู้อื่น
2. ช่วยลดปัญหาอาชญากรรม ลดอบายมุข แก้ไขพฤติกรรมหมกมุ่นกับสิ่งที่สังคมไม่พึงประสงค์ให้ถูกต้องตามขนบธรรมเนียมประเพณีในชุมชน มีการควบคุมดูแลและช่วยเหลือเอาใจใส่เอื้ออาทรกันและกัน

3. ช่วยสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี จัดสภาพแวดล้อมให้สวยงาม ส่งเสริมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ป้องกันและแก้ไขภาวะมลพิษ ส่งเสริมสมดุลแห่งธรรมชาติ

4. ความสำคัญต่อประเทศชาติ กิจกรรมนันทนาการช่วยส่งเสริมความรัก ความสามัคคี สร้างความสงบสุขในชาติ เมื่อประชาชนมีโอกาสออกกำลังกายหรือเล่น ก็จะมีจิตใจแจ่มใส ปราศจากภาวะเครียด ปัญหาลดน้อยลง ประเทศสงบสุข

วรรณ จีระเดชากุล (2551, น.82-86) อธิบายความจำเป็นของเด็กในด้านนันทนาการว่า ความสำคัญและประโยชน์ของนันทนาการก็ต่างตระหนักกันตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน ดังประโยคมตะที่ว่า จิตใจที่แจ่มใสมักอยู่ในเรือนร่างที่สมบูรณ์ (A Sound Mind in A Sound Body) และปัจจุบันบุคคลทุกชนชั้นทราบกันดีว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการนำมาซึ่งความสมดุลของชีวิต หรือ นันทนาการเพื่อคุณภาพของชีวิต (Recreation for the Quality of Life) การเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมที่เกิดขึ้นตลอดเวลา ส่งผลต่อการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเล่นของเด็ก เช่น อุปกรณ์ วิธีการเล่นมีการดัดแปลงไปตามลักษณะท้องถิ่นและกาลเวลา ถ้าไม่มีการดูแลอย่างรอบคอบก็อาจเกิดผลเสียแก่เด็กได้ การจัดกิจกรรมนันทนาการให้แก่เด็กจึงเป็นการปลูกฝังค่านิยม ทศนคติ และวางกรอบความเจริญงอกงามที่ดี ดังนั้นสิ่งต่อไปนี้เป็นเหตุผลว่าทำไมต้องมีการจัดกิจกรรมนันทนาการให้แก่เด็ก

1. สิ่งแวดล้อม การเติบโตของชุมชนมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยิ่ง อัตราการเพิ่มของประชากร การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมส่งผลเสียต่อบรรยากาศมลภาวะเป็นพิษ การอาศัยอยู่อย่างแออัดยัดเยียดในชุมชนก่อให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บ ขาดระเบียบวินัยและความเรียบร้อย ดังนั้น เด็กที่เกิดในสิ่งแวดล้อมเช่นนี้ จึงควรจะต้องได้รับความสนใจและดูแลเป็นพิเศษ ควรได้รับการบำบัดและส่งเสริม โดยพิจารณาการจัดกิจกรรมนันทนาการและสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับเขา

2. ความยากจน ชุมชนที่มีกลุ่มคนยากจนอาศัยอยู่ เนื่องจากไม่มีงานทำ ไม่มีความรู้ความสามารถหารายได้มาจุนเจือครอบครัว และค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้นสูงเรื่อย ๆ สภาพที่ประชาชนต้องหาเช้ากินค่ำ โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ วิธีแก้ไขที่ทางการต้องยื่นมือเข้าไปช่วยแก้ไขคือ กิจกรรมนันทนาการเป็นสิ่งที่สามารถช่วยแก้ไขปัญหาก็ได้ เพราะขอบข่ายของนันทการนั้นกว้าง การส่งเสริมอาชีพโดยการฝึกให้ใช้เวลาว่างอย่างเกิดประโยชน์ หารายได้เสริม เช่น งานอดิเรก เย็บปักถักร้อย จักรสาน อาจช่วยให้ฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนดีขึ้น

3. ปัญหาชนกลุ่มน้อย ความเลื่อมล้ำทางเชื้อชาติ ภาษา และที่อยู่อาศัยของกลุ่มชนเหล่านี้ทำให้ความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันและนโยบายที่ขัดแย้งกัน กิจกรรมนันทนาการจึงเป็นสื่อประสาน กระตุ้น เปิดโอกาสให้ประชาชนในกลุ่มสังคมเหล่านี้ร่วมกิจกรรมด้านนันทนาการสามารถช่วยลดปัญหาด้านความขัดแย้งลงได้ ซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับความร่วมมือจากทางรัฐบาล ราชการ และหน่วยงานเอกชนร่วมมือกัน

4. สภาพความไม่มั่นคงทางสังคมและปัญหาอาชญากรรม จากการเปลี่ยนแปลงของสังคมทางด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสังคมอุตสาหกรรมใหม่ในปัจจุบัน ทำให้เกิดช่องว่าง

คือ การปรับตัวไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง ส่งผลให้เกิดกลุ่มคนบางพวกที่เห็นแก่ตัว ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เกียจคร้านไม่สนใจที่จะปรับปรุงตัวเองให้เข้ากับเหตุการณ์ คิดแต่จะเอาเปรียบผู้อื่นตลอดเวลา มีความเป็นอยู่อย่างแรงแค้น ขัดสน คอยแต่จะก่อปัญหาให้เกิดขึ้นและทำให้สังคมไม่ปลอดภัย ซึ่งทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมตามมา การนำเอากิจกรรมนันทนาการเป็นสื่อประสานส่งเสริมความรักความสามัคคี สนับสนุนแนะนำให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และครอบครัว จะช่วยเบเทาปัญหาเหล่านี้เบาบางลง

5. การจัดกิจกรรมนันทนาการสำหรับเด็กพิเศษ เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและจิตใจต้องได้รับการเอาใจใส่ดูแลอย่างดี มีสิทธิเท่าเทียมกันกับเด็กปกติ หรืออาจมีความสามารถพิเศษที่เด็กปกติทั่วไปไม่มี ทางรัฐบาลและเอกชนที่เกี่ยวข้องตระหนักเข้าใจในปัญหานี้ จึงดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการและมีแนวโน้มที่จะพัฒนากิจกรรมด้านนี้เพิ่มขึ้นแก่เด็กพิเศษในอนาคต

6. ปัญหาสภาพครอบครัวโดดเดี่ยว เกิดจากสภาพครอบครัวอย่างร้างกัน การแยกกันอยู่ การทะเลาะเบาะแว้ง และความไม่เข้าใจกันในครอบครัว ส่งผลให้เด็กเกิดความว้าเหว่ ขาดที่พึ่งทางใจ ขาดความอบอุ่น และขาดผู้แนะนำทาง ทำให้เด็กแก้ปัญหาในทางที่ผิด ประพฤติพาลเกร่ ลักขโมย หนีไปพึ่งยาเสพติด ไม่รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในทางที่ดีและสร้างสรรค์ กลายเป็นปัญหาสังคม การส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เช่น เล่นกีฬา ดนตรี หรือร่วมกิจกรรมท่องเที่ยว ศิลปหัตถกรรมต่าง ๆ ช่วยลดปัญหาทางครอบครัวของเด็กได้

7. การกระตุ้นและเผยแพร่ความรู้ทางนันทนาการ กิจกรรมนันทนาการเข้ามามีส่วนช่วยและเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมและประสานความรักความสามัคคีให้แก่เด็กและเยาวชนในชุมชน การให้ความรู้และโอกาสแก่เด็กจะช่วยหันเหความคิดและทัศนคติจากความเข้าใจผิด ๆ ด้านนันทนาการเดิม กลายเป็นสร้างมิติใหม่และภาพลักษณ์ใหม่ เกิดความรู้ความคิดที่ดี สร้างสรรค์ มุ่งเสาะหาความเจริญก้าวหน้าแก่ตนเอง และยังเป็นวิถีทางอีกอย่างหนึ่งทางการศึกษาเพื่อให้เกิดศาสตร์และปรัชญาใหม่ทางด้านนันทนาการอีกด้วย

ภาวิณี เลิศนวลจันทร์ (2559, น.37) กิจกรรมนันทนาการเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ที่เลือกทำด้วยความสมัครใจ เพื่อให้เกิดความสุข การพัฒนาทางด้าน ร่างกายและจิตใจ โดยกิจกรรมนันทนาการเป็นสิ่งที่พื้นฐานที่ทุกหน่วยงานควรให้การสนับสนุน จัดพื้นที่สำหรับกิจกรรมนันทนาการที่ก่อให้เกิดทางเลือกที่หลากหลายสร้างแรงจูงใจสร้างมาตรฐาน เกี่ยวกับพื้นที่ทางนันทนาการให้ เพื่อให้เกิดการเลือกทำกิจกรรมนันทนาการที่ดีที่ก่อให้เกิดประโยชน์ เกิดความสุขสร้างคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีให้กับประชาชนส่งผลให้เกิดเป็นสังคมคุณภาพต่อไป

สำนักนันทนาการ กรมพลศึกษา (2561, น.6-7) เป้าหมายของนันทนาการ

1. เพื่อผ่อนคลายความเครียด พัฒนาอารมณ์สุข เกิดความพึงพอใจ และความสนุกสนาน
2. เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ใหม่ เช่น กิจกรรมอาสาสมัคร กิจกรรมท่องเที่ยว ทัศนศึกษา เป็นต้น
3. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์และพัฒนาทางด้านอารมณ์
4. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม การทำงานเป็นทีม และความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น
5. เพื่อส่งเสริมการแสดงออกแห่งตนในด้านความรู้สึกลึกซึ้ง ความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ สร้างความมั่นใจ ส่งเสริมสุขภาพและบุคลิกภาพแก่ตนเอง
7. เพื่อส่งเสริมความเป็นมนุษยชาติโดยเกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตใจ
8. เพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี รู้จักสิทธิหน้าที่ ความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย มีน้ำใจ ปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.5 ประเภทและกิจกรรมนันทนาการ

สำนักงานพัฒนาการกีฬานันทนาการ (2549, น.4-7) ประเภทของนันทนาการ แบ่งเป็น 11 ประเภท ได้แก่

1. นันทนาการในบ้าน (Family Recreation)
2. นันทนาการในโรงเรียน (School Recreation)
3. นันทนาการสาธารณะ (Public Recreation)
4. นันทนาการเทศบาล (Municipal Recreation)
5. นันทนาการชุมชน (Community Recreation)
6. นันทนาการในชนบท (Rural Recreation)
7. นันทนาการในโรงงาน (Industrial Recreation)
8. นันทนาการในโรงพยาบาล (Hospital Recreation)
9. นันทนาการเกี่ยวกับการค้า (Commercial Recreation)
10. นันทนาการอาสาสมัคร (Voluntary Recreation)
11. นันทนาการที่เป็นอาชีพ (Professional Recreation)

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ (2550) ได้กำหนดกิจกรรมนันทนาการออกเป็น 11 ประเภท ได้แก่

1. ศิลปหัตถกรรม (Art and Crafts) ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ งานด้านศิลปะทำด้วยมือ ทำในเวลาว่างไม่หวังผลกำไรหรือทำเป็นอาชีพ เป็นกิจกรรมส่งเสริมทักษะความสามารถการใช้มือ สร้างงานฝีมือแก่ชุมชน พัฒนาอารมณ์ สังคม และสติปัญญา ผู้เข้าร่วมใช้จินตนาการของตนเอง สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เป็นกิจกรรมค่าใช้จ่ายไม่สูง แสดงออกความเป็นตัวของตัวเอง สามารถดัดแปลงให้เหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย สามารถนำของที่ซื้อแล้วมาประดิษฐ์หรือสร้างสรรค์ใหม่ให้เกิดประโยชน์อย่างอื่นได้ เช่น เครื่องจักสาน เย็บปักถักร้อย เครื่องปั้นดินเผา การแกะสลักไม้ การทำร่ม การปั่น (แป้งขนมปัง ดินน้ำมัน ปูนปลาสเตอร์) เครื่องเงิน เครื่องเงิน การทอเสื่อ การวาดภาพ ประดิษฐ์ดอกไม้ ทำรองเท้า ทำกระเป๋าร้อยพวงมาลัย ซิลก์สกรีน (Silk Screen) พับกระดาษจัดดอกไม้ การเป่าแก้ว ทำวาว ฯลฯ

2. เกมกีฬา (Games and Sports) กิจกรรมความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการเคลื่อนไหว ความอดทน สติปัญญา และกำลังของร่างกายประกอบกิจกรรม บางกิจกรรมใช้อุปกรณ์ เช่น ลูกบอล ไม้ตีแร็กเกต ลูกมือ ฯลฯ มักจัดในสถานที่บริเวณกว้าง เช่น สนามหญ้า ลานกว้าง โรงยิมเนเซียม เป็นต้น การเล่นเกมแข่งขันมีกฎ กติกาเฉพาะ เพื่อความเสมอภาค สนุก ทำทาย เป็นกิจกรรมที่สนุก ตื่นตา ทำทายความสามารถผู้เข้าร่วม เหมาะกับทุกเพศ ทุกวัย รวมทั้งผู้พิการ การจัดกิจกรรมนันทนาการประเภทเกมกีฬา ได้แก่ เกมสร้างสรรค์ เกมนำไปสู่กีฬาใหญ่ เกมการเล่นพื้นเมือง เกมคอมพิวเตอร์และไฟฟ้า เกมเบ็ดเตล็ด ในส่วนของกีฬา ได้แก่ กีฬาประเภทเดี่ยว กีฬาประเภทคู่แข่งขัน กีฬาประเภททีม กีฬาทางน้ำ กีฬาเสริมสมรรถภาพ กีฬาปะทะต่อสู้ กีฬากีฬานันทนาการ

3. การเต้นรำ (Dances) กิจกรรมแสดงออกผ่านการเคลื่อนไหวและการแสดงความสามารถทางอารมณ์ เช่น ความสุข ความรัก เสียใจ การบูชา สงคราม เป็นต้น รูปแบบจัดกิจกรรมนันทนาการเต้นรำ (Dances) เรียกว่า กิจกรรมเข้าจังหวะ แต่ละกิจกรรมมอบคุณค่าและความสนุกสนานแตกต่างกัน ได้แก่

3.1 การลีลาศ (Ballroom Dancing) ผู้เต้นออกกำลังประกอบดนตรี ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน สนุกสนาน หรือการฝึกเพื่อแข่งขัน แบ่งตามจังหวะดนตรีออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1.1 ประเภทบอลรูม (Ballroom) สแตนดาร์ด (Standard)

3.1.2 ประเภทลาตินอเมริกัน (Latin American)

3.2 นาฏศิลป์สากล กิจกรรมการเต้นที่ช่วยพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว ใช้กล้ามเนื้อลักษณะต่าง ๆ ได้อย่างสวยงาม ใช้การฟังและเคลื่อนไหวตามเสียงดนตรี อาจเต้นเดี่ยว คู่เต้น หรือเต้นเป็นกลุ่ม มีลักษณะเฉพาะแตกต่างกัน เช่น แจ๊ส บัลเลต์ โมเดิร์นแดนซ์ ครีเอทีฟมูฟเมนต์ แท็ป เป็นต้น

3.3 กิจกรรมการออกกำลังกายที่ใช้จังหวะเป็นองค์ประกอบ เช่น แอโรบิค แอโรบิคแดนซ์ มวยไทย แอโรบิค เซียร์ลีดดิ้ง ปอม ปอมเชียร์ และการต่อตัวคู่

3.4 กิจกรรมชมการแสดงประเภทเต้นรำ เช่น การชมการแสดงบัลเลต์ แจ๊ส รำ ประเภทต่าง ๆ ชม กาไวลีลาศ เป็นต้น

4. ละครและการละคร (Drama) กิจกรรมแสดงออกทางอารมณ์ กิจกรรมประจำวันสร้างความรู้สึกของการแสดงออกแห่งตน มีรูปแบบการจัดกิจกรรม ได้แก่ การละคร ลักษณะเลียนแบบ การละครแบบสร้างสรรค์ การละครเป็นพิธี ละครชาตรี ละครร้อง ละครรำ ละครพูด มโนราห์ อูปรากหรือโอเปร่า โขน หนังตะลุง นุ่นกระบอก

5. งานอดิเรก (Hobby) เป็นกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาคุณค่าชีวิตของทุกช่วงวัย สร้างประสบการณ์ บำบัดกายและจิตใจ ส่งเสริมบุคคลให้มีโอกาสเลือกกิจกรรมตามความสนใจและสมัครใจ ด้วยความเต็มใจช่วงเวลาอิสระ เวลาว่าง ได้แก่ งานอดิเรกแสดง เช่น ประดิษฐ์ต่อเติม วาดภาพ งานอดิเรกสะสม เช่น สะสมแสตมป์ เหรียญที่ระลึก บัตรโทรศัพท์ งานอดิเรกสร้างสรรค์ เช่น แกะสลัก วาดภาพ ออกแบบ พัฒนาเกมคอมพิวเตอร์ และ 4) งานอดิเรกประเภทศึกษาเรียนรู้ เช่น ไทโรศาสตร์ การดูวงจ๊อย ใฝ่ฝัน เป็นต้น

6. ดนตรีและการร้องเพลง (Music and Singing) กิจกรรมใช้ดนตรีเป็นภาษากลางสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้สึก เป็นการระบายอารมณ์ ผ่อนคลายความเครียด จำแนกตามลักษณะการเข้าร่วม ดังนี้ การร้องเพลง การเล่นดนตรี การฟังดนตรี การสร้างสรรค์ดนตรี กิจกรรมดนตรีแบบผสม โดยรูปแบบการจัดกิจกรรม ได้แก่ ดนตรีเด็กและเยาวชน เช่น โรงเรียนสอนดนตรี ดนตรีสำหรับเยาวชน การศึกษา การเล่น และการฟังดนตรี ดนตรีประชาชน การจัดสวัสดิการดนตรีสำหรับประชาชนทั่วไป เช่น ศูนย์สังคีต สังคีตศาลา ศูนย์วัฒนธรรม คอนเสิร์ตเพื่อธุรกิจบันเทิง ดนตรีผู้สูงอายุ และ ดนตรีประชากรกลุ่มพิเศษ

7. กิจกรรมนอกเมือง (Outdoor Recreation) กิจกรรมกลางแจ้งที่จัดขึ้นนอกสถานที่ เพื่อความเพลิดเพลิน รู้จักธรรมชาติ พักผ่อน ใช้ชีวิตและศึกษาร่วมกัน ได้แก่ การท่องเที่ยว การอยู่ค่ายพักแรม การตกปลา เป็นต้น

8. วรรณกรรม การอ่าน พูด และเขียน (Reading, Speaking and Writing) กิจกรรมนันทนาการส่งเสริมบุคคลทุกเพศทุกวัยพัฒนาทักษะความรู้ ความสามารถ ทุกระดับเข้าร่วมได้อย่างราคาประหยัด เกิดความสนุก เพลิดเพลิน แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ พัฒนาจินตนาการ รูปแบบการจัดกิจกรรม ได้แก่

8.1 การอ่าน เช่น อ่านหนังสือประวัติศาสตร์และบุคคลสำคัญ การฝึกจัดวิธีอ่านอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อ่านพัฒนาตนเอง อ่านหนังสือพิมพ์ อ่านนวนิยาย อ่านเพื่อชุมชน (เสียงตามสาย) อ่านหนังสือปริทัศน์ และ อ่านหนังสือวรรณกรรมชั้นเยี่ยม เป็นต้น

8.2 การเขียน เช่น เขียนจดหมายสังคมธุรกิจ เขียนบทร้อยกรอง เขียนแบบสมัครเล่น เขียนบทร้อยแก้วเพื่อสื่อสารมวลชน เขียนคอลัมน์ เขียนพัฒนาทักษะภาษา เขียนหนังสือรายปักษ์ เป็นต้น

8.3 การพูด เช่น พูดได้ว่าที่ พูดทางวิทยุ โทรทัศน์ การเล่านิทาน การอภิปราย ชักถาม การจัดพบปะสภากาแฟ พูดในที่ชุมชน พูดในเชิงธุรกิจ พูดเชิงการทูต เป็นต้น

9. กิจกรรมทางสังคม (Social Recreation) กิจกรรมนันทนาการส่งเสริมโอกาสสร้างมนุษยสัมพันธ์ ความเข้าใจ ความสามัคคี โดยใช้กิจกรรมสอดแทรกเพื่อการสร้างสรรค์สังคม โดยรูปแบบการจัดกิจกรรม เช่น กิจกรรมทางศาสนาของแต่ละศาสนาในแต่ละท้องถิ่น กิจกรรมเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี กิจกรรมในโอกาสสำคัญต่าง ๆ เป็นต้น

10. กิจกรรมพิเศษ (Special Events) กิจกรรมที่จัดขึ้นเฉพาะ เป็นครั้งคราว ตามโอกาสอันควร เพื่อเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม นำไปสู่ความรักใคร่ ความสามัคคี ความเข้มแข็ง แก่ชุมชน เช่น งานเทศกาลประเพณีต่าง ๆ งานนิทรรศการเพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจแก่ชุมชน การประกวดทักษะความสามารถด้านกิจกรรมนันทนาการ ทักษะความสามารถอื่น ๆ เทศกาลดนตรี เทศกาลเดินร่ำ เทศกาลกีฬาพื้นเมือง เทศกาลศิลปหัตถกรรม เป็นต้น

11. กิจกรรมอาสาสมัคร (Voluntary Service) กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม การให้และรับ การร่วมมือของชุมชน ส่งเสริมทักษะและการสร้างคุณภาพชีวิต เกิดความพึงพอใจ การพัฒนาจิตใจของบุคคลและสังคม ปราศจากรางวัล นำไปสู่การพัฒนาชุมชนและประเทศชาติ กิจกรรมที่จัดขึ้นด้วยความสมัครใจ ไม่มุ่งหวังผลตอบแทนใด ๆ มุ่งหวังเพียงความพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ กระทำด้วยความสมัครใจและพึงพอใจ เพื่อเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือชุมชน ผู้ร่วมกิจกรรมเกิดความสบายใจ เช่น งานอาสาสมัครตามโรงพยาบาล การ

บำเพ็ญประโยชน์ของชมรม สมาคม มูลนิธิต่าง ๆ งานยุวภาษา และลูกเสือประชาสงเคราะห์ เป็นต้น

วรรณ จีระเดชากุล (2551, น.104-106) แบ่งกิจกรรมนันทนาการที่เป็นสื่อในการพัฒนาคุณภาพ ได้แก่

1. ศิลปหัตถกรรม
2. เกม กีฬา และกรีฑา
3. เดินรำ ฟ้อนรำพื้นเมือง
4. ดนตรีและการร้องเพลง
5. การอ่าน เขียน พุด
6. ละครและการละเล่นพื้นเมือง
7. กิจกรรมทางสังคม
8. กิจกรรมนอกเมืองหรือกิจกรรมกลางแจ้ง
9. งานอดิเรก ทั้งประเภทเก็บสะสม และประดิษฐ์สร้างสรรค์
10. กิจกรรมประเภทอาสาสมัครช่วยเหลือบริการชุมชน
11. กิจกรรมพิเศษต่าง ๆ เช่น งานเทศกาล งานฉลองและประเพณีของท้องถิ่นต่าง ๆ
12. กิจกรรมนันทนาการสุขสงบ เช่น สมาธิโยคะ การผ่อนคลาย
13. การท่องเที่ยวทัศนศึกษา
14. กิจกรรมสุขภาพเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพ

ประยูร วงศ์จันทร์ (2559, น.52-53) นันทนาการสิ่งแวดล้อม สรุปความหมายได้ว่า กระบวนการจัดกิจกรรมนันทนาการเพื่อประโยชน์ต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิตของผู้เข้าร่วมกิจกรรม แบ่งประเภทกิจกรรมออกเป็นดังนี้

1. กวีสิ่งแวดล้อม คือ การนำคำประพันธ์หรือเรียบเรียงเป็นบทกวี มีความหมายหรือเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม สร้างความรู้สึกรักใคร่ หรือแรงบันดาลใจแก่ผู้อ่านให้เกิดความรักหวนแหนธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. ดนตรีสิ่งแวดล้อม คือ นำเสนอบทเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้คนฟังและอ่านเกิดความรัก ไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3. คำขวัญสิ่งแวดล้อม คือ การนำถ้อยคำ ข้อความ หรือบทกลอนสั้น ๆ เพื่อให้จำได้ง่าย มีเนื้อหาหรือถ้อยคำสอดคล้องกับธรรมชาติ เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจ แสดงอุดมคติ และเป้าหมายของกลุ่มหรือองค์กรในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4. การท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อม คือ ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวทางกายภาพ ชีวภาพ สังคมหรือวัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนในสังคม

5. แรลลีสิ่งแวดล้อม คือ กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหมู่คณะ รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างความตระหนักและเห็นคุณค่า ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6. ทักษะศึกษาสิ่งแวดล้อม คือ กิจกรรมเรียนรู้นอกห้องเรียน ได้รับความรู้จากประสบการณ์ตรง ลงมือปฏิบัติจริง เรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7. ศิลปะสิ่งแวดล้อม คือ การนำเสนอผลงานที่แสดงออกของอารมณ์ ปัญญา และทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

8. ค่ายสิ่งแวดล้อม คือ การอยู่ค่ายพักแรม สัมผัสกับธรรมชาติผ่านกิจกรรมที่เหมาะสมกับทุกวัย ทุกอาชีพ เกิดความซาบซึ้งและผ่อนคลาย

9. เกมสิ่งแวดล้อม คือ เกมที่ให้ผู้เล่นเกิดความรู้ ความสนุกสนานผ่านการเล่น เพื่อให้ตระหนักต่อสิ่งแวดล้อม

สำนักนันทนาการ กรมพลศึกษา (2561, น.8-76) กิจกรรมนันทนาการ 11 ประเภท ประกอบด้วย

1. ศิลปหัตถกรรม ได้แก่ การวาดภาพระบายสี งานปั้น งานเย็บปักถักร้อย งานจักสาน งานไม้ งานแกะสลัก งานฝีมืออื่น ๆ เป็นต้น

2. เกม และกีฬา

2.1 เกม ได้แก่ เกมเบ็ดเตล็ด เกมพื้นบ้าน เกมประจำถิ่น เกมนำไปสู่ทักษะกีฬา เกมที่ต้องใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เป็นต้น

2.2 กีฬา ได้แก่ กีฬาประเภทเดี่ยว กีฬาประเภททีม การออกกำลังกาย เป็นต้น

3. การเดินร่ำ ได้แก่ การเดินร่ำพื้นเมือง นาฏศิลป์สากล การเต้นลีลาศ การเต้นร่ำสมัยใหม่ เป็นต้น

4. ละคร และการแสดง ได้แก่ การแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย การแสดงพื้นบ้าน การแสดงวัฒนธรรมที่มาจากต่างชาติ การแสดงตลก การแสดงมายากล การแสดงร่วมสมัย ละครเวที ละครโทรทัศน์ และภาพยนตร์ การแสดงตามช่องทางสัญจร เป็นต้น

5. งานอดิเรก ได้แก่ งานสะสม งานประดิษฐ์และคิดค้น การศึกษาเรียนรู้ อื่น ๆ เป็นต้น

6. ดนตรี และการร้องเพลง

6.1 การเล่นดนตรี ได้แก่ เครื่องดนตรีไทย เครื่องดนตรีพื้นเมือง เครื่องดนตรีสากลและดนตรีคลาสสิก เป็นต้น

6.2 การร้องเพลง ได้แก่ ร้องเพลงร่วมกับวงดนตรี ร้องเพลงคาราโอเกะ และร้องด้วยแอปพลิเคชัน สำหรับร้องเพลง เป็นต้น

6.3 การฟังเพลง ได้แก่ ฟังเพื่อผ่อนคลาย ฟังเพื่อความสนุกสนาน ฟังเพื่อทำความเข้าใจไปกับเนื้อร้องทำนอง เป็นต้น

6.4 การแต่งเพลง

7. กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง

7.1 การท่องเที่ยว ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและวิถีชุมชน การท่องเที่ยวต่างประเทศ การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น การท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม

7.2 กิจกรรมผจญภัย ได้แก่ การปีนเขา ปีนหน้าผาจำลอง เดินป่า ล่องแก่ง กิจกรรมดำน้ำ ปั่นจักรยานท่องเที่ยว การแข่งแรลลี่ เป็นต้น

7.3 การเข้าค่ายพักแรม ได้แก่ การไปทัศนศึกษา การเข้าค่าย การตั้งแคมป์ กลางป่า หรือริมทะเล เป็นต้น

8. วรณกรรม (อ่าน เขียน พูด)

8.1 การอ่าน ได้แก่ การอ่านหนังสือพิมพ์/วารสาร/นิตยสาร การอ่านหนังสือการ์ตูน การอ่านหนังสือนวนิยาย การอ่านข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์/ออนไลน์/แอปพลิเคชันต่าง ๆ เป็นต้น

8.2 การเขียน ได้แก่ การเขียนบันทึกประจำวัน (ไดอารี่) การเขียนบทความ/สาระความรู้ การเขียนนิยาย นิทาน บทละคร การเขียนบันทึกการท่องเที่ยว การแต่งโคลง กลอน เป็นต้น

8.3 การพูด ได้แก่ การเล่านิทาน การพูดในที่สาธารณะ การทำคลิปวิดีโอ เป็นต้น

9. กิจกรรมทางสังคม ได้แก่ งานเลี้ยงสังสรรค์ กิจกรรมของชุมชน การเข้าร่วมกลุ่มหรือชมรมต่าง ๆ การพูดคุยผ่านสื่อสังคมออนไลน์ การนัดพบกัน เป็นต้น

10. กิจกรรมพิเศษ ได้แก่ งานเทศกาลประจำปีของชาติ งานเทศกาลประจำปีในงานวันสำคัญทางศาสนา งานประจำปีของวัดต่าง ๆ งานเฉลิมพระเกียรติในโอกาสต่าง ๆ และงานที่องค์กรของรัฐจัดขึ้น เทศกาลดนตรี

11. กิจกรรมอาสาสมัคร ได้แก่ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมช่วยเหลือ อุบัติภัย หรือภัยธรรมชาติ กิจกรรมค่ายอาสา กิจกรรมสนับสนุนการประชุม มหกรรม งานกีฬาต่าง ๆ การเป็นสมาชิกของมูลนิธิต่าง ๆ การบริจาค การใช้ความรู้ความสามารถในอาชีพช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

2.6 องค์การนันทนาการ

2.6.1 ประเภทขององค์การทางนันทนาการ

John Tribe (2011, pp.27-43) องค์การทางนันทนาการแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1. องค์การที่จัดการโดยภาครัฐบาลทั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่น 2. องค์การที่จัดการโดยภาคเอกชน และ 3. องค์การที่จัดการโดยภาคเอกชนแบบไม่แสวงหาผลประโยชน์ อธิบายเพิ่มเติมได้ดังนี้

1. องค์การที่จัดการโดยภาครัฐบาลทั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่น เช่น ระดับประเทศได้แก่ กระทรวงที่ดูแลเรื่องนันทนาการ กีฬา และการท่องเที่ยว สยามบิงของประเทศไทย อุตสาหกรรมและการบริการที่รัฐบาลเป็นผู้บริหารจัดการ เป็นต้น ส่วนระดับท้องถิ่น ได้แก่ ศูนย์นันทนาการและสรวายน้ำ ลานกิจกรรมสาธารณะ ห้องสมุดประชาชน ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม หอศิลป์ สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น ศูนย์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ที่กล่าวมานี้จะอยู่ในเขตพื้นที่ที่แบ่งการปกครอง รับผิดชอบ ดูแลและตรวจสอบ โดยจะให้บริการแก่ประชาชนไม่เสียค่าใช้จ่าย แต่บางบริการอาจมีการเก็บค่าบริการ แต่จะไม่แพงมาก เพราะได้รับเงินอุดหนุนจากภาครัฐซึ่งมาจากการเก็บภาษีของประชาชน ผลกำไรจากการค้าขายระหว่างประเทศ หรือแหล่งเงินทุนระหว่างประเทศที่รัฐบาลได้มาเพื่อจัดบริการทางนันทนาการ โดยเป้าหมายการให้บริการเป็นไปตามนโยบายของประเทศ

2. องค์การที่จัดการโดยภาคเอกชน ซึ่งองค์การที่จัดการโดยภาคเอกชนแบบไม่แสวงหาผลประโยชน์ ก็เป็นส่วนหนึ่งในรูปแบบนี้เช่นกัน แต่แตกต่างกันที่เป้าหมายการให้บริการ การให้บริการส่วนใหญ่จะคาดหวังผลประกอบการโดยเน้นกำไรสูงสุดเป็นที่ตั้ง โดยสินค้าและ

บริการจะเป็นไปตามระบบกลไกของตลาด มีส่วนแบ่งทางการตลาด อุปสงค์ อุปทาน และปัจจัยอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง การบริหารจัดการจะไม่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลโดยตรง แต่ผลกระทบทางด้านนโยบายของรัฐบาลจะส่งผลกระทบต่อการค้าบริการ เช่น อัตราเงินแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ อัตราดอกเบี้ย กฎหมายเกี่ยวกับการครอบครองสินทรัพย์ การกำหนดราคากลางสินค้าและบริการ กฎหมายการพัฒนาฝีมือแรงงาน กฎหมายเกี่ยวกับผู้ประกอบการและสถานประกอบการ เป็นต้น ตัวอย่างองค์การที่ให้บริการเช่น สวนสนุกดิสนีย์แลนด์ ประเทศสหรัฐอเมริกา (Disneyland ,USA) เอมจีเอ็มรีสอร์ต ประเทศสหรัฐอเมริกา (MGM Resort ,USA) และ สายการบินควีนส์แลนด์ ประเทศออสเตรเลีย (Qantas airline ,Australia) เป็นต้น

3. องค์การที่จัดการโดยภาคเอกชนแบบไม่แสวงหาผลประโยชน์ ซึ่งความแตกต่างขององค์กรนี้กับเอกชนแบบเชิงพาณิชย์แสวงหากำไรสูงสุด คือ ขนาดขององค์กร ความสนใจเฉพาะทางของกลุ่มคนในองค์กร มีการบริหารจัดการโดยผู้เชี่ยวชาญและมีความสามารถที่มาจากทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเป้าหมายเพื่อดำเนินงานในลักษณะอาสาสมัคร จิตอาสา หรือจัดตั้งเป็นมูลนิธิ สมาคม สโมสร เพื่อการแบ่งปัน การระดมทุน การบริจาคเพื่อสังคมเป็นหลัก เช่น เดอะนิวยอร์ก โรด รันเนอร์ ประเทศสหรัฐอเมริกา (The New York Road Runners/NYC Marathon ,USA) องค์การที่จัดการโดยภาคเอกชนแบบไม่แสวงหาผลประโยชน์ที่เป็นตัวแทนในการประชาสัมพันธ์และสนับสนุนการใช้กีฬาประเภทการวิ่งเป้าหมายเพื่อสุขภาพ การนันทนาการ และการแข่งขัน โดยมีการจัดแข่งขันทั้งหมด 75 ครั้งในรอบปี เป้าหมายการขับเคลื่อนของกลุ่มอาสานี้ไม่ได้มีผลประโยชน์และกำไรเป็นแรงกระตุ้น

อภิญญาวดี สันทะเกิด (2559, น.71) ได้กล่าวว่า โอกาสทางการใช้เวลาว่าง คือ การปฏิบัติ การประสานงาน และการบริหารจัดการโดยองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. องค์กรสาธารณะ
2. องค์กรไม่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน
3. องค์กรการเชิงพาณิชย์

ระบบการให้บริการการนันทนาการในชุมชน แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ระบบสาธารณะ ได้แก่ ฝ่ายนันทนาการและสวนสาธารณะในเมือง คณะกรรมการนันทนาการในเมือง โรงเรียนส่งเสริมนันทนาการ
2. ระบบไม่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว ได้แก่ YMCA สโมสรลูกเสือ โบสถ์ที่สนับสนุนนันทนาการ หน่วยงานทางสังคมและพันธมิตร

3. ระบบทางพาณิชย์ ได้แก่ สวนสนุก โรงภาพยนตร์ สนามกอล์ฟ สนามเทนนิส โรงแรม ที่พักอาศัยต่าง ๆ

2.6.2 หน้าที่สำคัญขององค์กรการ นันทนาการ

วรธนุ จีระเดชากุล (2551, น.112) อธิบายการเลือกกิจกรรมนันทนาการของเด็กยึดหลักดังนี้

1. กิจกรรมนั้นควรเปิดโอกาสส่งเสริมทักษะความคิดของเด็ก และสามารถใช้เป็นกิจกรรมเสริมทักษะด้านอื่นตามเป้าหมายของโครงการด้วย
2. กิจกรรมนั้นต้องกระตุ้นและส่งเสริมความกล้าแสดงออกของเด็กในทางที่ถูกต้อง
3. กิจกรรมนั้นต้องส่งเสริมความฉับไวในการตัดสินใจเพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้
4. กิจกรรมนั้นจะต้องอยู่ในวิถีทางแห่งความมีระเบียบวินัยและส่งเสริมความรักความสามัคคีในหมู่คณะ
5. กิจกรรมนั้นต้องส่งเสริมความมีคุณธรรม รู้จักการปฏิบัติตามกฎแห่งสังคมตามระบอบประชาธิปไตย

อภิญญาวดี สันทะเกิด (2559, น.71) อธิบายหน้าที่ของสถาบันสังคมในกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่สำคัญ ดังนี้

1. ผลิตสมาชิกใหม่ทางนันทนาการให้แก่สังคม เพื่อทดแทนสมาชิกเก่า
2. ควบคุมกิจกรรมนันทนาการ สร้างพฤติกรรมของสมาชิกให้อยู่ในระเบียบแบบแผนอันดีงาม
3. ส่งเสริมให้สมาชิกมีความรู้ ความคิดทางนันทนาการและเพิ่มพูนสติปัญญา
4. จรรโลงรักษาไว้ซึ่งมรดกทางสังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม
5. เพิ่มพูนปรับปรุงวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของสมาชิกให้ดีขึ้น ด้วยการส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าและความสะดวกสบายต่าง ๆ ให้แก่ประชาชน
6. ส่งเสริมความรักความสามัคคีของบุคคลให้สถาบัน ตลอดจนช่วยให้สมาชิกแต่ละคนได้ตระหนักในสิทธิและหน้าที่ของตน

7. ส่งเสริมให้มีการผลิตและแจกแจงเครื่องอุปโภคให้เพียงพอกับความต้องการของสมาชิกในสังคมทางนันทนาการ

8. คุ่มครองป้องกันสมาชิกในสังคม

9. ส่งเสริมให้สมาชิกได้มีชีวิตความเป็นอยู่อย่างสุขสมบูรณ์ทั้งกายและใจ รวมทั้งสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง

องค์การใช้เวลาว่าง เป็นสถาบันทางสังคมที่มีบทบาทและหน้าที่ทางสถาบันต่อบุคคล ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ เป็นสถานที่ส่งเสริมให้ความรู้ ความคิดทางนันทนาการและเพิ่มพูนสติปัญญาส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมได้มีชีวิตความเป็นอยู่อย่างสุขสมบูรณ์ทั้งกายและใจ รวมทั้งสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง ได้รับความสนุกสนาน และเพลิดเพลิน ตอบสนองความต้องการและความแตกต่างกันของแต่ละบุคคลได้อย่างสมบูรณ์

วรณู จีระเดชากุล (2551, น.104-106) อธิบายภาพรวมและขอบข่ายของนันทนาการ ดังนี้

1. บุคคลและชุมชน นันทนาการเป็นวิชาที่ว่าด้วยการพัฒนาคนทั้งด้านร่างกายและจิตใจ สังคมที่ดีจะต้องอาศัยสมาชิกทุกคนร่วมมือกันปฏิบัติหน้าที่ของตนและส่วนรวม การเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมต้องอาศัยการพัฒนาบุคลากรเป็นสำคัญ กิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่พัฒนาคนทุกเพศทุกวัย

2. การจัดบริการทางสังคม การจัดนันทนาการเพื่อบริการทางสังคมนั้นควรเป็นเรื่องของภาครัฐที่ให้ความสนใจและรับผิดชอบ แม้ปัจจุบันมีภาคเอกชนหรือหน่วยงานทางการเข้าร่วมดำเนินการบ้างแต่ไม่เป็นที่นิยมและประสบความสำเร็จมากนัก ควรกระตุ้นและให้ความมั่นใจแก่เอกชน จัดหาแหล่งทุนเงินต่างประเทศเข้ามาดำเนินการ เพราะกิจการบริการทางสังคมถือว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า การจัดบริการทางสังคมควรพิจารณา 2 ด้าน คือ

2.1 ผู้ดำเนินกิจกรรมด้านนันทนาการหรือผู้นำทางนันทนาการ

2.2 สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับกิจกรรมนันทนาการหรือที่เรียกว่าแหล่งนันทนาการ

3. กิจกรรมนันทนาการที่เป็นสื่อในการพัฒนาคุณภาพ ได้แก่

1. ศิลปหัตถกรรม

2. เกม กีฬา และกรีฑา

3. เต้นรำ ฟ้อนรำพื้นเมือง

4. ดนตรีและการร้องเพลง
5. การอ่าน เขียน พูด
6. ละครและการละเล่นพื้นเมือง
7. กิจกรรมทางสังคม
8. กิจกรรมนอกเมืองหรือกิจกรรมกลางแจ้ง
9. งานอดิเรก ทั้งประเภทเก็บสะสม และประดิษฐ์สร้างสรรค์
10. กิจกรรมประเภทอาสาสมัครช่วยเหลือบริการชุมชน
11. กิจกรรมพิเศษต่าง ๆ เช่น งานเทศกาล งานฉลอง และประเพณีของ

ท้องถิ่นต่าง ๆ

12. กิจกรรมนันทนาการสุขภาพ เช่น สมาธิโยคะ การผ่อนคลาย
13. การท่องเที่ยวทัศนศึกษา
14. กิจกรรมสุขภาพเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพ

เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2556, น126-127) สรุปข้อควรคำนึงถึงในการจัด

กิจกรรมในโครงการนันทนาการ ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่มีความปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจ
2. เป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรม
3. เป็นกิจกรรมที่ได้รับความพึงพอใจ ความสนุกสนาน บันเทิงใจ
4. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาสุขภาพ ร่างกาย และจิตใจ
5. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีมนุษย์สัมพันธ์การอยู่ร่วมกับผู้อื่น เป็นสมาชิกที่

ดีของสังคม

6. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมบุคลิกภาพ ความเชื่อมั่นในตนเอง การแสดงออก

ตามกาลเทศะ

7. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้รู้จักค้นคว้าหาตนเองทั้งด้านบวกและด้านลบ

เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง

8. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นอย่างมี

ความสุข

9. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีความรู้จำกัภูมิใจที่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ใน

หน่วยงานหรือสถาบันที่จัดดำเนินการ

10. เป็นกิจกรรมที่ให้ความเสมอภาคของบุคคลที่เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องปฏิบัติ และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม

11. เป็นกิจกรรมที่บุคคลทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เพื่อนำไปใช้จัดกิจกรรมที่มีคุณค่าและเหมาะสม

2.7 แหล่งนันทนาการของกิจกรรมนันทนาการ

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ (2550, น.63-67) ทรัพยากรทางนันทนาการเป็นเครื่องมือ หรือสื่อ หรือวิถีทางที่จะทำให้บุคคลเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ การทำกิจกรรมนันทนาการหรือการส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการที่จะทำให้มนุษย์เข้าถึงนันทนาการได้ตามต้องการด้วยความพอใจและสมัครใจ จึงเป็นปัจจัยหลักในการสร้างกิจกรรมที่จะทำให้มนุษย์ได้เข้าถึงกิจกรรมนันทนาการอย่างแท้จริง ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบของทรัพยากรทางนันทนาการ ได้แก่

1.สถานที่หรือแหล่งนันทนาการ เช่น ป่าไม้ น้ำตก สัตว์ป่า สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ อุทยานแห่งชาติ ศูนย์เยาวชน อุทยานประวัติศาสตร์ สวนสาธารณะ ค่ายลูกเสือ เป็นต้น

2.อุปกรณ์และสื่อทางนันทนาการ เช่น เครื่องดนตรี เครื่องกีฬา เรือ แพ ของเล่น การอ่านหนังสือ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ การใช้มือเคาะจังหวะ ผีปากเป็นเพลง เป็นต้น

3.บุคลากรและองค์การทางนันทนาการ เช่น ผู้นำกลุ่ม หัวหน้าครอบครัว ผู้มีความรู้ความสามารถในการสร้างกิจกรรมนันทนาการ ผู้นำค่ายเยาวชน ศิลปิน มัคคุเทศก์ องค์การสวนสัตว์ หน่วยงานราชการ/เอกชน ที่จัดดำเนินการด้านนันทนาการ เป็นต้น

4.กิจกรรมทางนันทนาการ เช่น การเล่นเกม การท่องเที่ยว การทำกิจกรรมกลางแจ้ง การทำงานอดิเรก การสังสรรค์ การเล่นเกมกีฬา เป็นต้น

5.การจัดการทางนันทนาการ เช่น โรงภาพยนตร์ ร้านอาหารไอเกะ สถานบันเทิง สวนสัตว์ การจัดงานเทศกาล การแสดงมหรสพ เป็นต้น

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2546, น.18-19) อธิบายความหมายของแหล่งเรียนรู้ คือ สถานที่ที่ให้ความรู้ ช่วยผู้เรียนประสบความสำเร็จในชีวิต มิใช่เพียงแต่ในโรงเรียนเท่านั้น ผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาในระบบโรงเรียนด้วยที่มีความสนใจ ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในการประกอบอาชีพได้แม้จะได้รับวุฒิการศึกษาหรือไม่ได้รับเช่นกัน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 กำหนดทรัพยากรที่มีอยู่ ทั้งสถานที่ บุคลากร งบประมาณมาใช้เพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างเต็มที่ ทุกโอกาสตามความเหมาะสม โดยบัญญัติในมาตรา 25 ว่า รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงาน

และการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์สถาน สวนสัตว์ สวนสาธารณะ หอศิลป์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สวนพฤกษศาสตร์ ศูนย์กีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ

เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2556, น.79-81) อธิบายว่า แหล่งนันทนาการมี 2 แหล่ง คือ แหล่งนันทนาการธรรมชาติ และ แหล่งนันทนาการที่มนุษย์สร้างขึ้น ดังนี้

1. แหล่งนันทนาการธรรมชาติ หมายถึง สถานที่ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ที่มนุษย์ใช้เป็นแหล่งในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ตัวอย่างประเภทของแหล่งนันทนาการธรรมชาติ เช่น ป่าดงดิบ อุทยานแห่งชาติ ภูเขา น้ำตก ชายหาด ทะเล และแม่น้ำลำคลอง เป็นต้น และประเภทแหล่งนันทนาการธรรมชาติ มี 3 ประเภท คือ

- 1) แหล่งนันทนาการธรรมชาติทางบก
- 1) แหล่งนันทนาการธรรมชาติทางน้ำ
- 1) แหล่งนันทนาการธรรมชาติทางอากาศ

2. แหล่งนันทนาการที่มนุษย์สร้างขึ้น คือ มนุษย์ใช้ปัญญา ความฉลาด ความคิด สร้างแหล่งนันทนาการขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการ จินตคิดและสร้างสรรค์สถานที่ให้บริการที่มีคุณค่าและสร้างความพอใจเพื่อสำหรับทำกิจกรรมนันทนาการ เรียกว่า แหล่งนันทนาการ ถูกกำหนดประเภทและรูปแบบไว้หลายรูปแบบ เช่น แหล่งนันทนาการรัฐและนันทนาการเอกชน หรือแบ่งตามลักษณะ เช่น แหล่งนันทนาการทางศิลปวัฒนธรรม แหล่งนันทนาการเพื่อการศึกษา คั่นคว่า แหล่งนันทนาการกีฬา แหล่งนันทนาการกลางแจ้ง แหล่งนันทนาการในร่ม แหล่งนันทนาการทางน้ำ แหล่งนันทนาการบันเทิง แหล่งนันทนาการสาธารณะ แหล่งนันทนาการผจญภัยท้าทาย แหล่งนันทนาการเพื่อการอนุรักษ์ และแหล่งนันทนาการเพื่อสุขภาพ เป็นต้น แบ่งตามสถานที่ เช่น สวนสาธารณะ หอสมุดและพิพิธภัณฑ์สถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ศูนย์ประชุมและศูนย์การค้า ศูนย์เยาวชน ศูนย์กีฬาและสถานออกกำลังกาย สถานที่ที่เป็นแหล่งบันเทิง ฯลฯ ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ล้วนเป็นแหล่งนันทนาการที่มนุษย์สร้างขึ้นทั้งสิ้น

วรณู จีระเดชากุล (2551) ได้เสนอแนะตัวอย่างของแหล่งนันทนาการตั้งแต่ขนาดเล็กสุดไปจนถึงขนาดใหญ่ในสาขานันทนาการ คือ

1. สวนหย่อม
2. สวนดอกไม้ประดับ
3. สวนสาธารณะ
4. อุทยานแห่งชาติ

5. สนามกีฬา
6. ศูนย์เยาวชน
7. พิพิธภัณฑ์
8. โรงมหรสพ
9. ชายหาด

กรมพลศึกษา สำนักนันทนาการ (2560, น.22-25) เครือข่ายนันทนาการคือ กลุ่มบุคคลในชุมชนหรือท้องถิ่นต่าง ๆ ที่รวมตัวกันเพื่อประกอบกิจกรรมนันทนาการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลากหลายกิจกรรมตามความสมัครใจ โดยให้ความสำคัญกับการดำเนินงานด้านนันทนาการอย่างต่อเนื่องโดยส่งเสริมให้เด็กเยาวชน และประชาชนทุกกลุ่มมีความรู้ความเข้าใจ ตระหนักคุณค่าการใช้เวลาว่างประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำจนเป็นวิถีชีวิต ผ่านเครือข่ายนันทนาการกรมพลศึกษา โดยกลุ่มเครือข่ายนันทนาการในชุมชนมีโครงสร้างของเครือข่ายอย่างชัดเจนตามที่กรมพลศึกษากำหนด และบูรณาการงานด้านนันทนาการกับกรมพลศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ

1. สร้างและพัฒนาศักยภาพของเครือข่ายนันทนาการ
2. สนับสนุนการดำเนินงานของเครือข่ายนันทนาการ
3. เผยแพร่กิจกรรมของเครือข่ายนันทนาการให้กว้างขวางและเกิดประโยชน์

กรมพลศึกษา สำนักนันทนาการ (2560, น.38-156) ข้อมูลติดต่อกลุ่มเครือข่ายนันทนาการ โดยเครือข่ายนันทนาการกรมพลศึกษาประกอบด้วย

1. กลุ่มเครือข่ายนันทนาการศิลปะปูนปั้นทองร่วงเอมโษษฐ คุณบุญเจื่อน เอมโษษฐ 1/1 ม.4 ต.ช่องสะแก อ.เมือง จ.เพชรบุรี 76000 มือถือ 090-447-0200
2. กลุ่มเครือข่ายนันทนาการลีลาศชาวจันทน์ คุณจำเริญ ตรีจันทร์ทอง 22/106 ม.5 ต.ท่าช้าง อ.เมือง จ.จันทบุรี 22000 มือถือ 081-865-3852
3. กลุ่มเครือข่ายนันทนาการแม่ครูบัวเรียว รัตนมณีภรณ์ (เน้นการฟ้อนสตรีเพศพื้นเมืองล้านนาโดยเฉพาะ ฟ้อนสาวไหม ฟ้อนเล็บ ฟ้อนเทียน และฟ้อนล้านนาอื่น ๆ) 45/1 ม.11 ชุมชนศรีทราบบมูล (บ้านสาวไหม) ต.รอบ อ.เมือง จ.เชียงราย 57000 มือถือ 095-450-9530
4. กลุ่มเครือข่ายนันทนาการศิลปะการแสดงพื้นเมืองล้านนา (เน้นการแสดงกลองล้านนา ฟ้อนดาบและฟ้อนเชิง โดยอาจารย์รัตนะ ตาแปง 75 ม.8 ต.โป่งแพร่ อ.แม่ลาว จ.เชียงราย 57000 มือถือ 089-430-3298

5. กลุ่มเครือข่ายนันทนาการละครหุ่นคนบ้านลาด คุณอรรณณ ลีละกุล (คุณแม่เพทาย) 116/1 ม.7 ต.บ้านลาด อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี 76150 มือถือ 089-818-4259 และ 084-413-1839 Facebook : ละครหุ่นคนแม่เพทาย

6. กลุ่มเครือข่ายนันทนาการเสริมสร้างกิจกรรมนันทนาการอำเภอางาว 98/3 ต.หลวงใต้ อ.างาว จ.ลำปาง 52110 มือถือ 085-562-9005 และ 087-661-9496

7. กลุ่มเครือข่ายนันทนาการดนตรีไทยพื้นบ้านหมื่นปี บ้านไผ่ย่อย ต.น้ำเลา อ.ร้องกวาง จ.แพร่ มือถือ 081-950-6592 และ 081-783-4297

8. กลุ่มเครือข่ายนันทนาการชุมชนจักรยานรักษ์คลองบางพระ 100/1 ถ.ธนเจริญ ต.บางพระ อ.เมือง จ.ตราด 23000 มือถือ 081-428-1909

9. กลุ่มนันทนาการละครยามเช้า ครูมานพ พลัทธิยง มือถือ 081-045-1508 โรงเรียนห้วยกรดวิทยา ติดต่อ 056-438-026 แฟกซ์ 056-438-078

10. กลุ่มเครือข่ายนันทนาการผู้สูงอายุเทศบาลตำบลหนองเสือ 2 ม.2 ต.บึงบา อ.หนองเสือ จ.ปทุมธานี 12170 มือถือ 088-636-9852 และ 089-495-4675

11. กลุ่มเครือข่ายนันทนาการวัฒนธรรมการละเล่นผีขนน้ำ 153/1 ม.14 บ้านนาข้าว ต.นาข้าว อ.เชียงคาน จ.เลย มือถือ 088-548-1688 และ 082-343-3424

12. กลุ่มเครือข่ายนันทนาการอาสาพัฒนาชุมชน การอนุรักษ์ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและบำเพ็ญประโยชน์ อำเภอพรานกระต่าย คุณบุญช่วย ถมทอง ประธานเครือข่าย 10/1 ม.3 ต.หนองหัววัว อ.พรานกระต่าย จ.กำแพงเพชร มือถือ 088-233-5201

3. การจัดการศึกษาโดยครอบครัว (Homeschool)

3.1 การจัดการศึกษาโดยครอบครัว

3.1.1 ประวัติความเป็นมาการจัดการศึกษาโดยครอบครัวในประเทศไทย

ขจรศักดิ์ อินทรโสภะ (2549, น.12) อธิบายว่า ในสมัยก่อนสุโขทัย สมัยสุโขทัย สมัยอยุธยา และสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น การจัดการศึกษาของไทยนั้นจะเป็นการถ่ายทอดวิชาความรู้ของครอบครัวที่มีความชำนาญแตกต่างกันไปตามแต่ละครอบครัวที่มีความสามารถส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องวิชาการต่อสู้ การช่างฝีมือและการบวชเรียนกับพระเพื่อได้รับการฝึกอ่านเขียน คุณธรรม จริยธรรมและวิชาสวดมนต์ต่าง ๆ เห็นได้ว่าการจัดการศึกษาโดยครอบครัวเริ่มมีมาก่อนหน้านี้แล้ว จนมีบทบาทมากขึ้นเมื่อรัฐเข้ามามีบทบาท จัดตั้งโรงเรียนและจัดการศึกษาเข้าสู่ระบบการจัดการศึกษาโดยครอบครัวจึงได้เริ่มหายไป

ผกาพรรณ นันทวิชิต (2549, น.30) อธิบายว่า ในสังคมไทยมีการจัดการศึกษาโดยครอบครัวที่พัฒนามายาวนาน อาจแบ่งได้ 5 ช่วง ดังนี้ ช่วงที่ 1 เป็นกลุ่มที่ดำเนินการก่อนปี พ.ศ. 2530 มีบุตรหลานพ้นจากการศึกษาของครอบครัวแล้ว ช่วงที่ 2 เป็นกลุ่มที่ดำเนินการหลังปี 2535 เป็นต้นมา และช่วงที่ 3 เป็นกลุ่มที่เริ่มต้นดำเนินการช่วงรอยต่อของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ช่วงที่ 4 หลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาฯ และ ช่วงที่ 5 หลังการประกาศกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยครอบครัว

สมจิตร ยิ่งยงดำรงฤทธิ์ (2551, น.21-22) อธิบายว่า การจัดการศึกษาโดยครอบครัวได้รับการฟื้นคืนสิทธิของครอบครัวกลับมามีชีวิตชีวาอีกครั้งในยุคการปฏิรูปการศึกษาโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ปรากฏในมาตรา 12 ระบุว่า นอกเหนือจากรัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง บุคคลและครอบครัวได้รับสิทธิและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแก่บุตรหลานด้วยตนเอง และกฎหมายเอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมบทบาทสังคมทุกส่วนให้มีส่วนร่วมในการศึกษา กลายเป็นระบบและรูปแบบการศึกษาที่มีความหลากหลายและสอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิตที่เป็นจริงมากขึ้น ครอบครัวจำนวนมากจึงทยอยตัดสินใจเริ่มต้นการจัดการศึกษาโดยครอบครัว

กรรณิการ์ ไชวสุ่งเนิน (2554, น.11-12) อธิบายว่า ก่อนหน้าการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สังคมไทยเริ่มตั้งคำถามเกี่ยวกับความล้มเหลวของระบบและโครงสร้างต่าง ๆ ที่มาพร้อมกับวิกฤตทางเศรษฐกิจ เมื่อเกิดกระแสการปฏิรูปการศึกษาการจัดการศึกษาโดยครอบครัวจึงเริ่มถูกพูดถึง และการรณรงค์ผลักดันเรียกร้องให้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเปิดโอกาสให้สิทธิทางกฎหมายและการสนับสนุนจากรัฐโดยครอบครัวจากกลุ่มพ่อแม่จำนวนหนึ่งซึ่งจัดการศึกษาโดยครอบครัวล่วงหน้าไปแล้ว ด้วยความต้องการที่จะให้การศึกษามีประสิทธิภาพและเป็นเครื่องมือในการผลิตประชากรที่มีคุณภาพ มุ่งเน้นการพัฒนาคนให้พึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริงตามทรัพยากรและกำลังที่มีอยู่ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

โสววิทธิธร จันทรแสงศรี (2559, น.19-20) อธิบายว่า ตั้งแต่สมัยโบราณประเทศไทยมีพื้นฐานการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ที่บ้านโดยผู้ใหญ่ เช่น ผู้หญิงจะถูกสอนเรื่องการบ้าน การเรือน ผู้ชายจะถูกสอนเรื่องทักษะการทำมาหากินเลี้ยงชีพ ตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงสมัยต้นรัตนโกสินทร์ยังไม่มีโรงเรียนจึงเรียนรู้กันที่บ้านโดยพ่อแม่ ผู้ใหญ่เป็นผู้สอน เมื่อพระบาทสมเด็จพระ

พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงตั้งโรงเรียนทำให้การจัดการศึกษาในระบบชัดเจนขึ้น วัดเป็นศูนย์กลางการศึกษาของเด็กชาย ส่วนเด็กหญิงรับการศึกษาจากครอบครัว บทบาทครอบครัวที่จัดการศึกษาจึงเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2464 มาตรา 10 บัญญัติว่า รัฐมนตรีอาจยกเว้นเด็กไม่ต้องเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองแจ้งว่าเด็กรับการศึกษาในครอบครัวแล้ว เด็กที่รับการยกเว้นต้องส่งให้ศึกษาธิการอำเภอสอบไล่ปีละครั้ง และเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2502 มาตรา 9 บัญญัติว่า การสอบไล่ความรู้ปีละครั้ง ถ้าเด็กมีความรู้ไม่เพียงพอ ทางราชการอาจสั่งถอนการยกเว้นนั้น จนมาถึงพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2523 มีการกล่าวเฉพาะการศึกษาในโรงเรียนเท่านั้น การจัดการศึกษาโดยครอบครัวจึงหายไป จนกระทั่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 การจัดการศึกษาโดยครอบครัวจึงฟื้นกลับมามีชีวิตอีกครั้ง เห็นได้จากการจัดการศึกษาโดยครอบครัวของประเทศไทยนั้นมีการขยายขอบเขตแบบบค่อยเป็นค่อยไป เพราะผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังคงศรัทธาต่อระบบการศึกษาไทย และข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาโดยครอบครัวยังมีไม่มาก

จากประวัติความเป็นมาการจัดการศึกษาโดยครอบครัวในประเทศไทยที่มีนักวิชาการอธิบายไว้ข้างต้น ผู้วิจัยอาจสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาโดยครอบครัวในประเทศไทยเกิดขึ้นตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ไทยจนถึงสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ ซึ่งพ่อแม่ หรือผู้ปกครองมีบทบาทในการจัดการศึกษาโดยครอบครัวแก่บุตรหลานโดยตรงภายในบ้าน เพื่อวัตถุประสงค์ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ดำรงชีวิตได้ มีวิถีชีวิตดำเนินไปด้วยการมีคุณธรรม จริยธรรม แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้และแสดงออกอย่างเป็นรูปธรรม จนกระทั่งสมัยกลางกรุงรัตนโกสินทร์ได้จัดตั้งโรงเรียนโดยมีวัดเป็นศูนย์กลางการศึกษาขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2464 ที่บัญญัติขึ้นสำหรับเด็กชาย แต่ก็ได้รับการยกเว้นกรณีที่มีการให้การศึกษาโดยครอบครัว แต่จะต้องมีการสอบไล่รายปีจากศึกษาธิการอำเภอ จนมาถึงพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2502 ที่เพิ่มเติมเรื่องการสอบไล่ ถ้าเด็กไม่มีความรู้เพียงพออาจสั่งถอนการยกเว้นได้ จากนั้นการจัดการศึกษาโดยครอบครัวไม่ถูกกล่าวถึงเลยในพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2523 ซึ่งกล่าวเฉพาะการศึกษาในโรงเรียนเท่านั้น เป็นระยะเวลา 19 ปี ที่การจัดการศึกษาโดยครอบครัวไม่ถูกการรับรองสิทธิ โอกาสและการสนับสนุนทางด้านกฎหมาย จนเริ่มมีการปฏิรูปการศึกษาไทย จึงเกิดพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา 12 ระบุว่า นอกเหนือจากรัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บุคคลและครอบครัวได้รับสิทธิและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแก่ลูกหลานด้วยตนเอง และที่สำคัญกฎหมายนี้ได้เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมบทบาทสังคมในทุกส่วนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษา กลายเป็นระบบและรูปแบบการศึกษาที่มีความหลากหลายและสอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิตที่เป็นจริงมากขึ้น ครอบครัวจำนวนมากจึงทยอยตัดสินใจเริ่มต้นการจัดการศึกษาโดยครอบครัว การจัดการศึกษาโดยครอบครัวจึงเริ่มถูกพูดถึง และการรณรงค์ผลักดันเรียกร้องให้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเปิดโอกาสให้สิทธิทางกฎหมายและการสนับสนุนจากรัฐโดยครอบครัวจากกลุ่มพ่อแม่จำนวนหนึ่งซึ่งจัดการศึกษาโดยครอบครัวล่วงหน้าไปแล้ว ด้วยความต้องการที่จะให้การศึกษามีประสิทธิภาพและเป็นเครื่องมือในการผลิตประชากรที่มีคุณภาพ มุ่งเน้นการพัฒนาคนให้พึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริงตามทรัพยากรและกำลังที่มีอยู่ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยในสังคมไทยมีการจัดการศึกษาโดยครอบครัวที่พัฒนามายาวนาน อาจแบ่งเป็น 5 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 เป็นกลุ่มที่ดำเนินการก่อนปี 2530 มีลูกพ้นจากการศึกษาของครอบครัวแล้ว ช่วงที่ 2 เป็นกลุ่มที่ดำเนินการหลังปี 2535 เป็นต้นมา และช่วงที่ 3 เป็นกลุ่มที่เริ่มต้นดำเนินการในช่วงรอยต่อของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ช่วงที่ 4 หลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และช่วงที่ 5 หลังการประกาศกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยครอบครัว จึงเกิดเป็นการจัดการศึกษาโดยครอบครัวในประเทศไทยยุคปัจจุบัน

3.1.2 ความหมายของการจัดการศึกษาโดยครอบครัว

แสงเดือน นนทเปารยะ (2547, น.36) การจัดการศึกษาโดยครอบครัว หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ซึ่งมีลักษณะผสมผสานการศึกษาในระบบ นอก ระบบ และตามอัธยาศัย คำนึงถึงธรรมชาติ ความต้องการของเด็กเป็นสำคัญ ตามทัศนคติ ความเชื่อ ปรัชญาการศึกษา ศาสนา หรือวัฒนธรรม ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย เช่น การเรียนรู้โดยทำโครงการ หรือโครงการ การทัศนศึกษา การจัดค่ายพักแรม การเข้าร่วมกิจกรรม ในเทศกาลประเพณี กิจกรรมเสริมทักษะด้านกีฬา ภาษา ดนตรี กิจกรรมอาสาสมัคร งานบ้าน เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ นั้น สามารถแสวงหาจากแหล่งความรู้ที่อยู่รอบ ๆ ตัว อย่างมีการเทียบโอน ผลการศึกษา โดยรูปแบบที่มีความหลากหลาย และสอดคล้องกับการศึกษาแบบการจัดการศึกษาโดยครอบครัว

ผกาวรรณ นันทวิชิต (2549, น.7) สรุปความหมายของการจัดการศึกษาโดยครอบครัว คือ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นผู้จัดการศึกษาให้แก่บุตรหลาน และดูแลรับผิดชอบต่อการเรียนการสอนโดยตรงด้วยการสอนเองหรือเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้เกิดการ

เรียนการสอน ประกอบด้วย ผู้จัดการศึกษาโดยครอบครัว ลักษณะการจัดการศึกษาโดยครอบครัว คุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์ของการจัดการศึกษาโดยครอบครัว และปัจจัยสนับสนุนการจัดการศึกษาโดยครอบครัว

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2549, น.22-23) อธิบายเรื่อง การจัดการศึกษาโดยครอบครัว คือ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองเป็นผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาให้กับบุตรหลานโดยเป็นผู้สอนด้วยตนเองหรือเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้มีการวางแผนจัดการเรียนรู้ร่วมกันกับบุคคลในครอบครัว โดยผู้เรียนสามารถกำหนดวิธีการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ใช้วิธีการดำเนินชีวิตประจำวันมาบูรณาการเข้ากับหน่วยการเรียนรู้ในหลักสูตร โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ หลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นและพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ มีความหลากหลายในเรื่องปรัชญา ความคิด ทักษะ ความเชื่อแต่ละครอบครัว โดยจะต้องจัดตามหลักการและแนวการจัดการศึกษาที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545

สมจิตร ยิงยงดำรงฤทธิ์ (2551, น.18) สรุปความหมายของการจัดการศึกษาโดยครอบครัว คือ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามสิทธิคุ้มครองของกฎหมาย ที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองจัดขึ้น มีการวางแผนอย่างมีจุดมุ่งหมายให้แก่เด็กที่เป็นสมาชิกของครอบครัวและพ่อแม่ หรือผู้ปกครองทำหน้าที่สอนด้วยตนเอง หรือผู้อำนวยความสะดวกเรียนรู้ผ่านกิจกรรมภายในบ้านเป็นส่วนใหญ่

กรรณิการ์ โชว์สูงเนิน (2554, น.13) สรุปความหมายของการจัดการศึกษาโดยครอบครัว คือ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามสิทธิคุ้มครองตามกฎหมายยึดธรรมชาติและความสนใจของเด็กในการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามความเชื่อทางปรัชญา ศาสนา หรือวัฒนธรรมชุมชนที่ครอบครัวพึงประสงค์ในลักษณะผสมผสานการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง พ่อแม่หรือผู้ปกครองทำหน้าที่รับผิดชอบจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ลูกหรือผู้ที่อยู่ในความดูแลโดยตรง ซึ่งอาจเป็นการจัดการศึกษาเองทั้งหมด หรือร่วมมือกันระหว่างครอบครัว หรือโดยมีข้อตกลงจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษา ผู้ปกครองอาจเป็นผู้สอนโดยตรงหรืออำนวยความสะดวกให้เกิดกระบวนการเรียนรู้

กัญญาวีร์ แก้วนัย (2559, น.55) สรุปความหมายของการจัดการศึกษาโดยครอบครัว คือ พ่อแม่เป็นผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาให้กับบุตรหลานของตนเองแทนการส่งเข้าโรงเรียน เป็นมิติหนึ่งของการศึกษาหลากหลายแตกต่าง จากการศึกษาในระบบโรงเรียน เน้นความมีอิสระ ยืดหยุ่น ยอมรับความแตกต่าง ของบุคคล ซึ่งกำเนิดมาจากประเทศตะวันตก การจัดการ

ศึกษาโดยครอบครัวแตกต่างกันในวิธีการสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็ก แต่เป้าหมายเดียวกันคือมุ่งจัดการเรียนรู้บนความแตกต่างของเด็กเป็นที่ตั้งให้เด็กได้เรียนรู้ไปตามธรรมชาติของความเป็นเด็ก

โสวริทธิ์ธร จันทรแสงศรี (2559, น.17) สรุปความหมายของการจัดการศึกษาโดยครอบครัว คือ การศึกษาที่ถูกจัดโดยพ่อแม่ซึ่งมีบทบาทเป็นผู้สอน ผู้วางแผนการสอน และประเมินการเรียนการสอนเบื้องต้น สามารถเทียบโอนผลการเรียนได้กับโรงเรียนหรือศูนย์ต่าง ๆ ที่สนับสนุนการจัดโฮมสคูล กิจกรรมการเรียนการสอนไม่ได้เกิดขึ้นที่โรงเรียนแต่จะเกิดขึ้นที่บ้านและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ตามที่พ่อแม่วางแผนไว้

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปความหมายของการจัดการศึกษาโดยครอบครัวได้ว่า เป็นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามสิทธิคุ้มครองของกฎหมายให้แก่บุตรหลานเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ โดยยึดความสนใจและธรรมชาติความเป็นเด็ก ให้ความสำคัญอิสระ ยืดหยุ่น เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยสามารถกำหนดวิธีการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง พ่อแม่หรือผู้ปกครองทำหน้าที่รับผิดชอบจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ลูกหรือผู้ที่อยู่ในความดูแลโดยตรง ซึ่งอาจเป็นการจัดการศึกษาเองทั้งหมด หรือร่วมมือกันระหว่างครอบครัว หรือโดยมีข้อตกลงจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษา ผู้ปกครองอาจเป็นผู้สอนโดยตรงหรืออำนวยความสะดวกกระบวนการเรียนรู้และประเมินผลเบื้องต้น โดยมีการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามความเชื่อทางปรัชญา ศาสนา หรือวัฒนธรรมชุมชนที่ครอบครัวพึงประสงค์ในลักษณะผสมผสาน การศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย สามารถเทียบโอนผลการเรียนกับโรงเรียนหรือศูนย์การเรียนรู้ที่ให้การสนับสนุน เป้าหมายเดียวกันแต่ละครอบครัวคือมุ่งจัดการเรียนรู้บนความแตกต่างของเด็กเป็นที่ตั้ง แต่มีวิธีการสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็กแตกต่างกันซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนจะเกิดขึ้นภายในบ้านเป็นส่วนใหญ่ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย เช่น การเรียนรู้โดยทำโครงการ หรือโครงการ การทัศนศึกษา การจัดค่ายพักแรม การเข้าร่วมกิจกรรมในเทศกาลประเพณี กิจกรรมเสริมทักษะด้านกีฬา ภาษา ดนตรี กิจกรรมอาสาสมัคร งานบ้าน เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ นั้น สามารถแสวงหาจากแหล่งความรู้ที่อยู่รอบ ๆ ตัว

3.1.3 สาเหตุของการตัดสินใจจัดการศึกษาโดยครอบครัวในประเทศไทย

ขจรศักดิ์ อินทรโสภา (2549, น.15-16) ได้สรุปถึงมูลเหตุสำคัญของการตัดสินใจจัดการศึกษาโดยครอบครัวไว้ว่า 1) การศึกษาที่โรงเรียนจัดเด็กทุกคนเหมือนกัน ซึ่งขัดกับพัฒนาการเด็กตามธรรมชาติเพราะเด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน 2) ครอบครัวยึดถือเลือกเรียนรู้ด้วยตัวเองตามความสนใจ และเชื่อว่าสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องมีคนสอน 3) การศึกษาในระบบเน้นการแข่งขันมากกว่าการพัฒนาบุคลิกตามศักยภาพและความสามารถตามถนัด การ

เรียนรู้แยกส่วนขาดความเชื่อมโยงสัมพันธ์แบบองค์รวม ไม่ส่งเสริมเด็กให้มีความคิดแตกต่างอย่างสร้างสรรค์ 4) ระบบโรงเรียนทำให้เด็กขาดโอกาสเรียนรู้ ปฏิบัติตามภูมิปัญญา ภูมิธรรมของชนเผ่าหรือท้องถิ่น 5) สอนให้บุตรหลานมีความเจริญงอกงามสอดคล้องกับหลักธรรมและความเชื่อตามศาสนา 6) อยากให้ได้รับการศึกษาเน้นความสมดุลทั้งจริยธรรมและวิชาการ 7) อยากให้ได้เรียนรู้ในสิ่งที่อยากเรียนรู้ได้ทุกโอกาส ทุกสถานที่ มีความสุข สนุกกับการเรียน 8) ไม่เชื่อมั่นต่อจิตวิญญาณความเป็นครูของผู้สอนในปัจจุบัน

ผกาพรรณ นันทวิชิต (2549, น.41) สรุปเหตุผลในการตัดสินใจจัดการศึกษาโดยครอบครัวในประเทศไทย คือ ความแตกต่างทางแนวความคิดของการศึกษาในระบบ มีความต้องการให้บุตรหลานรับการศึกษาพร้อมกับการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม สามารถเรียนรู้อย่างมีความสุข เป้าหมายเพื่อพัฒนามนุษย์ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

ยุทธชัย เฉลิมชัย (2549, น.27-29) อธิบายว่า สิ่งที่เป็นแรงผลักดันให้พ่อแม่ผู้ปกครองตัดสินใจเลือกจัดการศึกษาโดยครอบครัวให้กับลูกแทนการส่งลูกเข้าสู่ระบบ โรงเรียนด้วยมีเหตุผลโดยพิจารณาจากปัจจัยภายในครอบครัวและภายนอกครอบครัวดังนี้

1. พิจารณาจากปัจจัยภายในครอบครัว สำหรับปัจจัยภายในครอบครัวมีองค์ประกอบคือผู้ปกครอง ผู้เรียน สภาพแวดล้อม และระบบ การจัดการศึกษาเป็นปัจจัยหนุนเสริมคือ

1.1 ครอบครัวมีทัศนคติแตกต่างไปจากการศึกษาในระบบโรงเรียน มีศรัทธาทางธรรม และ ทัศนคติเชิงอุดมคติเป็นรากฐานความคิด ให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม ปฏิเสธการศึกษาแบบบริโภคนิยมมุ่งแข่งขันเอาตัวรอดเปรียบกัน เป็นต้น

1.2 บุตรมีความต้องการ อาจมาจากเคยประสบปัญหาในโรงเรียน จากความรุนแรง ความไม่เป็นธรรมหรือด้วยมีลักษณะพิเศษซึ่งเป็นไปได้ทั้งด้านที่เป็นความบกพร่องและด้านที่มีมากกว่าเด็กทั่วไป การศึกษาอย่างในโรงเรียนไม่สามารถตอบสนองและช่วยพัฒนาศักยภาพตามความแตกต่างนี้ได้

1.3 สภาพการณ์ของครอบครัวไม่เอื้ออำนวย เช่น อยู่ในชนบทห่างไกล ขาดโรงเรียนที่ดี หรือ ต้องใช้เวลาเดินทางมาก ครอบครัว ต้องย้ายภูมิลำเนา ต้องเดินทางไปต่างประเทศอยู่บ่อย ๆ เป็นต้น

2. พิจารณาจากปัจจัยภายนอกครอบครัว สำหรับปัจจัยภายนอกครอบครัวมีองค์ประกอบคือโลกยุคโลกาภิวัตน์การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและระบบการจัดการศึกษาจะเป็นปัจจัยให้เกิดการจัดการศึกษาขึ้นในครอบครัวดังนี้

2.1 โลกในปัจจุบันและอนาคตของยุคโลกาภิวัตน์ มีฐานข้อมูล ข่าวสาร และความรู้ใหม่ ๆ เกิด และเคลื่อนตัวไปอย่างซับซ้อนรวดเร็ว ขณะเดียวกัน สื่อ เทคโนโลยีที่พัฒนาแพร่หลายทำให้มีความเป็นไปได้มาก ขึ้นที่บุคคลสามารถเรียนรู้เข้าถึงความรู้ต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง มีอิสระหลุดจากข้อจำกัดของวิธีการเรียนแบบเดิมมาสู่การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ บ้านจึงเป็นสถานที่แห่งการศึกษาเรียนรู้ได้ ไม่ต่างหรืออาจมีประสิทธิภาพมากกว่าโรงเรียน การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขของกระบวนการศึกษาในปัจจุบัน ส่งผลต่อการศึกษาในระบบโรงเรียน องค์ความรู้แบบใหม่ที่เห็นทุกสรรพสิ่งเชื่อมโยงกัน และสอดแทรกอยู่ในกันและกัน การศึกษาเรื่องใดก็ตามจะไม่ใช่การศึกษาเรื่องนั้นโดด ๆ ในห้องทดลอง ที่พยายามลดตัวแปรลงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่จะต้องศึกษาเรื่องราวหนึ่ง ๆ ในบริบทหรือในความสัมพันธ์เชื่อมโยงต่อสิ่งแวดล้อม การเกิดใหม่ของข้อมูลที่เกิดจากความก้าวหน้าของวิทยาการและการแตกแขนงย่อยย่อยของสาขาสหวิทยาการ และการเชื่อมโยง โลกของข้อมูลเข้าด้วยกันผ่านอินเทอร์เน็ต จึงเกิดเหตุผลถึงองค์ความรู้พื้นฐานพอสังเขปอื่นที่จะให้เด็กสามารถนำไปประยุกต์ใช้สำหรับการดำเนินชีวิตได้อย่างเข้าใจโลก เปิดรับโลก และพร้อมที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับโลกได้อย่าง สร้างสรรค์ อย่างชนิดที่การปฏิสัมพันธ์นั้นเป็นกระบวนการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง

2.2 ปัญหาของการศึกษาในระบบโรงเรียน โดยเฉพาะเรื่องความแข็งแกร่งไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกของสังคมที่เป็นจริงและปัญหาความไม่มีคุณภาพ ในขณะที่เรากำลังต้องการวิธีการเรียนรู้ที่ สอดรับกับการเคลื่อนตัวของความรู้ยุคใหม่ การศึกษาในโรงเรียนกลับเต็มไปด้วยข้อจำกัดด้านหลักสูตร เนื้อหา เวลาเรียน การจัดการประเมินผล เป็นต้น

2.3 การเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปอย่างรวดเร็วทำให้เกิดความซับซ้อนและขยายตัวอย่างมากมายของกิจกรรมทางสังคม เกิดผลกระทบต่องานของทุกคนทั้งในทางปริมาณและความหลากหลายมิติ ลำพังการศึกษาในระบบ โรงเรียนไม่สามารถที่จะทำให้ทั่วถึงมีประสิทธิภาพ จำเป็นที่ต้องมีรูปแบบการศึกษาที่แตกต่างออกไป และการระดมความร่วมมือทุกภาคส่วนในสังคมมาช่วยกัน

2.4 วิวัฒนาการของสังคมของมนุษย์กำลังเคลื่อนตัวจากกระบวนการทัศน์และระบบที่ผิดพลาดไปสู่การให้คุณค่าความหมายอย่างใหม่ต่อชีวิต และระบบที่ผิดพลาดไปสู่การสร้างสรรค์อารยธรรมอีกยุคสมัยเพื่อเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้ที่มีอิสระ บูรณาการเชื่อมโยงและสอดคล้องกับศักยภาพในการเรียนรู้ตามธรรมชาติของความเป็นมนุษย์ ซึ่งจะต้องพ้นจากพันธนาการของระบบการศึกษาที่มุ่งเพียงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สู่การศึกษา เพื่อพัฒนาความเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์อย่างแท้จริง

3.2 รูปแบบการดำเนินการจัดการศึกษาโดยครอบครัว

Fergus Bruce Norman (2005 น.35-39) แนวทางและรูปของการเรียนรู้ของการจัดการศึกษาโดยครอบครัวเกิดจาก พ่อแม่ของลูกที่เรียนในระบบโรงเรียนรู้สึกว่าการเรียนของลูกนั้นไม่ได้รับการศึกษาที่ดีพอ ความจำกัดด้านการสอนที่ควรจะเน้นเรื่องความหลากหลายในเด็กนั้นเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในระบบโรงเรียน ผู้ปกครองเห็นด้วยว่าจำนวนปริมาณผู้เรียน สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ รูปแบบการสอนที่ไม่ทันโลกปัจจุบันของโรงเรียนในระบบไม่สามารถส่งเสริมเด็กให้ฝึกปฏิบัติ ทดลองเรียนรู้ได้ดีที่กับการจัดการศึกษาโดยครอบครัว ในระบบโรงเรียนที่เน้นเนื้อหาสาระการเรียนรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์หรือภาษาศาสตร์จะตัดสินเด็กที่มีความเก่งและมีความสามารถทางด้านดนตรีหรือพลศึกษาว่าไม่เก่งตามคุณลักษณะที่โรงเรียนกำหนด ความต้องการของพ่อแม่ไม่ถูกตอบสนองจากระบบการศึกษาในโรงเรียน การสร้างทัศนคติและความแข็งแรงทางร่างกายไม่สามารถถูกสอนผ่านทางการเรียนรู้ด้วยการสื่อสารและจากกระบวนการการคิดคำนวณ การจัดการศึกษาโดยครอบครัวจึงเป็นรูปแบบหนึ่งที่ตอบสนองความต้องการและเปิดโอกาสให้สร้างรูปแบบการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย การส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อลูกได้รับประสบการณ์ที่ดีที่เหมาะสมกับลูก ซึ่งโรงเรียนในระบบไม่สามารถตอบสนองและจัดให้ได้ การเรียนรู้มีความหลากหลาย และเด็กทุกคนไม่เหมือนกัน การสอนจึงไม่ใช่เพื่อการแข่งขันเรื่องเกรดเฉลี่ย หรือแข่งขันเพื่อแย่งชิง แต่เป็นการสอนเพื่อให้ตระหนักในความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

Kathi Moreau (2012 น.12) การศึกษาโดยครอบครัวเน้นการเรียนรู้และใช้หลักสูตรที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการ ความสนใจของลูกเป็นเฉพาะบุคคล การจัดการเรียนรู้จะประกอบไปด้วย หลักสูตรที่จัดทำมาโดยการซื้อ และหลักสูตรที่พ่อแม่ ผู้ปกครองสร้างโดยรูปแบบการดำเนินการจัดมี 3 รูปแบบ คือ 1) แบบใช้หลักสูตรตามโรงเรียนในระบบแต่เรียนทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน 2) แบบจัดทำหลักสูตรขึ้นใช้เองและเรียนที่บ้าน 3) แบบผสมผสานทั้งใช้หลักสูตรตามโรงเรียนในระบบกับจัดทำหลักสูตรขึ้นใช้เอง ในการจัดและดำเนินการในรูปแบบที่กล่าวนี้ พ่อแม่ ผู้ปกครองอาจพาลูกไปเรียนในโรงเรียนเฉพาะวิชาที่ต้องอาศัยสถานที่และครูผู้สอนเฉพาะทางได้แก่ วิชาพลศึกษา และวิชาศิลปศึกษา

กรรณิการ์ ไชว์สูงเนิน (2554, น.16); ขจรศักดิ์ อินทรโสภณ (2549, น.19) สรุปรูปแบบการดำเนินการจัดการศึกษาในลักษณะที่ผสมผสานค่อนข้างไปทางการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เน้นความหลากหลายในการเรียนรู้คู่ไปกับการสัมผัสและดำรงชีวิตตามวิถีของแต่ละครอบครัว พ่อแม่มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาและทำหน้าที่เป็นครูผู้สอน และมี

ส่วนร่วมกับลูกในการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้ของตนเอง มีความยืดหยุ่นและหลากหลาย ผู้ปกครองและชุมชนที่เกี่ยวข้องกับลูกจะสามารถตกลงจัดกระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบ การศึกษาร่วมกัน

ผกาพรรณ นันทวิชิต (2549, น.57-58) อธิบายว่า ตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาระดับ และเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560) พ.ศ. 2545 ได้ เปิดโอกาสให้ดำเนินการจัดการศึกษาโดย ครอบครัวยุคใหม่ได้ทั้ง 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตาม อรรถาธิบาย ซึ่งมีทั้งที่เป็นการจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง หรือทั้งสามรูปแบบผสมผสาน กัน ซึ่งในสังคมส่วนใหญ่มีลักษณะผสมผสานระหว่างการศึกษาในระบบและการศึกษาตาม อรรถาธิบาย สำหรับ รูปแบบการจัดการศึกษาโดยครอบครัวในสังคมไทย และได้กล่าวถึง รูปแบบของ การดำเนินการจัดการศึกษาโดยครอบครัวมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการดำเนินการแบบจัดการศึกษาโดยครอบครัวเดี่ยวในช่วงแรกๆ ที่ ผ่านมารูปแบบจะเป็นไปในลักษณะครอบครัวเดี่ยว การดำเนินงานเป็นปัจเจกค่อนข้างสูง หลักสูตร กระบวนการ เรียนการสอนเป็นไปตามวิถีสภาพแวดล้อมของครอบครัว ความเชื่อ ความ สนใจ ความคิดหลากหลายแตกต่างกัน มีลักษณะเฉพาะของแต่ละครอบครัวค่อนข้างสูง ขณะเดียวกันก็มีสังคมกลุ่มเพื่อนมีความเชื่อมโยง เกิด กิจกรรมที่นำไปสู่การจัดการศึกษาร่วมกัน

2. รูปแบบการดำเนินการแบบจัดโดยกลุ่มครอบครัวเครือข่าย หลายครอบครัว ร่วมกันดำเนินงานในบางกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันมีอิสระในวิถีของตัวเอง มีการ จัด การศึกษาที่บ้านของแต่ละครอบครัวพร้อมไปกับการจัดการศึกษาร่วมกันของกลุ่มที่นัดหมาย มี การบริหารจัดการที่กระจายไปแต่ละครอบครัวมากกว่ารวมศูนย์การบริหารที่เดียว

3. รูปแบบการดำเนินการแบบจัดโดยกลุ่มครอบครัวแบบรวมศูนย์จัดการอยู่ในที่ เดียว ครอบครัวหลายครอบครัวรวมกันจัดการศึกษาในที่แห่งหนึ่ง มีคณะครอบครัวทำหน้าที่ เป็น คณะกรรมการกำกับดูแลในเรื่องนโยบายและการบริหารจัดการ การดำเนินงานมีการมอบหมาย หรือจ้างคณะทำงาน ทำหน้าที่บริหารจัดการ มีความแตกต่างจากโรงเรียนดังนี้

3.1 โรงเรียนของครอบครัว ครอบครัวเป็นเจ้าของโดยมีแนวความเชื่อ จุดมุ่งหมายปรัชญาการศึกษา ยึดถือร่วมกัน

3.2 โรงเรียนขนาดเล็กจัดให้เฉพาะลูกหลานในกลุ่มในปริมาณไม่มากนัก

3.3 โรงเรียนแบบการกุศล ไม่มุ่งแสวงหากำไร รูปแบบนี้แต่ละครอบครัวยังไม่พร้อมที่จะจัดการศึกษาด้วยตนเองได้ทั้งหมด เช่น สถาบันปัญญูทัย โดยนายแพทย์พร พันธุ์โอสถ เป็นแกน บ้านเรียนดวงตะวัน โดยนายแพทย์เกรียงศักดิ์ ลาภจตุรพิช เป็นแกน เป็นต้น

4. รูปแบบการดำเนินการมีข้อตกลงร่วมกันกับทางโรงเรียนครอบครัวได้จัดการศึกษาโดยมีข้อตกลงร่วมกันกับทางโรงเรียนด้านการบริหารจัดการหลักสูตรการเรียนการสอน เป็นบทบาทของครอบครัว การวัดประเมินผลร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับครอบครัวโดย โรงเรียนออกใบรับรองให้กับผู้เรียน อนุญาตให้ใช้สถานที่ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การเรียนการสอน การจัดทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร ตลอดจนใช้สถานที่ในการพบปะสังสรรค์ มีกิจกรรมสังคมร่วมกับ คณะอาจารย์ และนักเรียนในโรงเรียน ดำเนินงานโดยครอบครัวและโรงเรียนได้มีการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ด้วยกัน

จากทั้งสี่รูปแบบของการจัดการศึกษาโดยครอบครัวนั้น ที่เห็นอย่างเป็นรูปธรรม ในปัจจุบันคือในรูป ของเครือข่ายครอบครัว ในการมีส่วนร่วมของสมาชิกในเครือข่ายสำหรับการ ขับเคลื่อนการจัดการศึกษาโดย ครอบครัว โดยการรวมตัวกันของครอบครัวหลายๆครอบครัว สำหรับการดำเนินงานและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จัด กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนลูก และร่วมกันแบ่งปันทรัพยากรเพื่อการศึกษา

3.3 บทบาทของผู้จัดการศึกษาโดยครอบครัว

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550, น.39-45) กล่าวถึงบทบาทครอบครัว ต้องเป็นแบบอย่างและสร้างสรรค์การเรียนรู้ บทบาทหลักของครอบครัวคือ การเป็นแบบอย่าง ให้กับลูก และบทบาทในการ สร้างสรรค์วิถีการเรียนรู้ โดยมีบทบาทของพ่อแม่หน้าที่ตาม กฎระเบียบราชการ เมื่อพิจารณาตามข้อกำหนดกฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิในการจัดการศึกษาขั้น พื้นฐานโดยครอบครัว พ.ศ. 2547 และตามเอกสารประกอบ 2 ฉบับ ได้แก่ แนวปฏิบัติการจัดการ ศึกษาทางเลือกที่จัด โดยครอบครัว (พ.ศ. 2548) และคู่มือการดำเนินงานการจัดการศึกษาโดย ครอบครัวสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา (พ.ศ. 2549) ซึ่งเป็นเอกสารทางการของสำนักงาน คณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใช้กำกับบทบาทหน้าที่ของครอบครัวไว้ดังนี้

1. เป็นผู้ยื่นคำขออนุญาตจัดการศึกษา แจ้งความประสงค์จัดการศึกษา พร้อม แสดงรายละเอียดประกอบคำขออนุญาต อาทิ แผนการจัดการศึกษาโดยครอบครัว ยื่นต่อ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาที่ครอบครัวมีภูมิลำเนาอยู่ ในเอกสารคู่มือการดำเนินการจัดการ ศึกษาโดยครอบครัวมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ให้ครอบครัวมีการวิเคราะห์ตนเองเกี่ยวกับเหตุผลที่

ครอบครัวต้องจัดการศึกษาเองแทนการส่งบุตรเข้าโรงเรียน ปรัชญาแนวคิดในการจัดการศึกษาโดยครอบครัว ความคาดหวังที่มีต่อผู้เรียนและความพร้อมของครอบครัวด้วย

2. ดำเนินการจัดการศึกษาตามแผนการจัดการศึกษาของครอบครัวในเอกสารคู่มือการดำเนินการจัดการศึกษาโดยครอบครัวมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมให้ครอบครัวระบุนวามประสงค์ที่จะจัดการศึกษาในรูปแบบใด เช่น จัดแบบมีข้อตกลงร่วมกับโรงเรียน จัดแบบครอบครัวเดี่ยว จัดแบบรวมกลุ่มครอบครัวที่มีแนวคิดคล้าย ๆ กัน จัดแบบศูนย์การเรียนรู้ เป็นต้น

3. ดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการวัดผลหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยประเมินจากพัฒนาการ ปฏิบัติกิจกรรมด้วยวิธีการที่หลากหลาย พฤติกรรม ผลงาน เน้นการประเมินพร้อมกับการปฏิบัติกิจกรรม ปรับปรุงแก้ไขไปพร้อมกับการจัดกิจกรรม มีการปรับกิจกรรม เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนรู้ไปตามพัฒนาการผู้เรียน

4. จัดทำรายงานการจัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เอกสารหลักฐาน ที่แสดงร่องรอยพัฒนาการของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนและสภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำหนด อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

5. ปรับปรุงผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเสนอแนะความสำเร็จของการจัดการศึกษาโดยครอบครัว นอกจากการปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางราชการ ข้างต้นแล้ว ที่เป็นหัวใจสำคัญน่าจะอยู่ตรงคุณลักษณะของพ่อแม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการเป็นแบบอย่าง เป็นผู้ช่วยให้แก่ลูกได้ และความมุ่งมั่นที่จะสร้างสรรค์กระบวนการเรียนรู้ที่มีชีวิตชีวาให้เกิดพัฒนาการในตัวลูกอย่าง สอดคล้องกับธรรมชาติของตัวเด็ก บทบาทในการเป็นแบบอย่างให้กับลูก ปัจจัยสำคัญ คือ ความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว เป็นครอบครัวที่มีความปรองดองใช้เหตุผลต่อกันและให้ความสำคัญในหน้าที่ความรับผิดชอบสมาชิกครอบครัวจนเป็นนิสัย การที่พ่อแม่เป็นผู้ที่มีทัศนคติต่อชีวิตอย่างถูกต้องความเป็นผู้นำหรืออาณัติธิษของความเป็นพ่อแม่อย่างยังคงเคารพในความต้องการและความคิดเห็นของลูกด้วย ทั้งหมดนั้นเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่ ช่วยสนับสนุนสร้างความสำเร็จในการจัดการศึกษาโดยครอบครัว เข้าทำนองทำให้ดูอยู่ให้เห็น เพราะลูกจะเป็นอย่าง ที่พ่อแม่เป็นไม่ใช่อย่างที่ว่าพ่อแม่พร่ำสอน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550, น.38-43) อธิบายว่า ครอบครัวมีบทบาทหลักคือ บทบาทหน้าที่ตามระเบียบราชการ บทบาทในการเป็นแบบอย่างให้แก่ลูก และบทบาทในการสร้างสรรควิธีการเรียนรู้ ซึ่งขยายความในแต่ละบทบาท ดังนี้

1. บทบาทหน้าที่ตามระเบียบราชการ ประกอบด้วย

- 1.1 เป็นผู้ยื่นคำขออนุญาตจัดการศึกษา
- 1.2 ดำเนินการจัดการศึกษาตามแผนการจัดการศึกษาของครอบครัว
- 1.3 ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการวัดผลของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 1.4 จัดทำรายงานการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
- 1.5 ปรับปรุงผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเสนอแนะ

2. บทบาทในการเป็นแบบอย่างให้ลูก ปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว คุณลักษณะของตัวพ่อแม่เป็นทั้งแบบอย่างและผู้นำแก่อลูก โดยพ่อแม่ต้องมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างสรรค์กระบวนการเรียนรู้ที่มีชีวิตชีวาให้เกิดการพัฒนาสอดคล้องกับธรรมชาติของเด็ก พ่อแม่ต้องมีทัศนคติต่อชีวิตที่ถูกต้อง มีความชัดเจนมั่นคงไม่ลังเล เคารพในความต้องการและความคิดเห็นของลูก เพราะลูกจะเป็นอย่างที่คุณแม่เป็น ไม่ใช่อย่างที่คุณแม่พร่ำสอน

3. บทบาทในการสร้างสรรค์กระบวนการเรียนรู้ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ของครอบครัวบ้านเรียนจะมีลักษณะอ่อนตัวเลื่อนไหลไปตามธรรมชาติของวิถีชีวิตประจำวันของครอบครัว ยึดเอาความสนใจของลูกเป็นหลัก พ่อแม่จัดสภาพแวดล้อมหาสื่อและสิ่งสนับสนุนช่วยเหลืออำนวยความสะดวกให้ลูกเกิดการพัฒนาในการเป็นนักค้นคว้า รู้วิธีการเรียนรู้ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเป็นหลัก และกำหนดอัตราความเร็วในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

สมจิตร์ ยิ่งยงดำรงฤทธิ์ (2551, บทคัดย่อ) ผลการศึกษาพบว่า การจัดการกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มผู้จัดการศึกษาโดยครอบครัวมีการจัดเนื้อหาหลักสูตรที่มีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเอง แยกเป็น 2 ลักษณะ คือ

- 1 การจัดโดยอิงตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการที่ยึดมาตรฐานการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระเป็นแนวทาง และ
- 2 การจัดโดยไม่อิงตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ แต่ยึดสาระการเรียนรู้ตามหลักธรรมทางศาสนา วิถีธรรมชาติ และการกีฬาเป็นแนวทาง ซึ่งทั้ง 2 ลักษณะมีการจัดเนื้อหาที่มีกระบวนการเรียนรู้บูรณาการเข้ากับวิถีชีวิตประจำวัน และประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง

ดังนั้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า บทบาทของผู้จัดการศึกษาโดยครอบครัวคือพ่อแม่หรือผู้ปกครองซึ่งมีหน้าที่ตามกฎระเบียบราชการ คือ

1. เป็นผู้ยื่นคำขออนุญาตจัดการศึกษา
2. ดำเนินการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามแผนการจัดการศึกษาของครอบครัว
3. ดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามหลักเกณฑ์และการวัดผลของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
4. จัดทำรายงานการจัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เอกสาร/หลักฐาน ที่แสดงร่องรอยพัฒนาการเรียนรู้อย่างรวมทั้งการจัดการเรียนการสอนและสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำหนด
5. ปรับปรุงผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเสนอแนะความสำเร็จของการจัดการศึกษาโดยครอบครัว

3.4 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ใจ ทัศนคติในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน เจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิตที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ โดยมีหลักการที่สำคัญซึ่งสามารถสรุปได้คือ หลักสูตรมีความเป็นเอกภาพ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ทักษะเจตคติและคุณธรรมบนพื้นฐานความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล ให้ทุกคนมีโอกาสรับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ การกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น มีโครงสร้างยืดหยุ่นทางด้านสาระการเรียนรู้เวลาและการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งการศึกษาในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์ ในส่วนของจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพได้ มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเองมีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้อันเป็นสากล มีความสามารถในการสื่อสารการคิดการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีมีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย มีจิตสำนึกอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย พัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะมุ่งทำประโยชน์ และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

3.4.1 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพสละอันพึงประสงค์ให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขเป็นพลเมืองไทยและพลโลก มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

3.4.2 มาตรฐานการเรียนรู้

พัฒนาผู้เรียนให้สมดุลโดยคำนึงถึงพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษา และพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพ และเทคโนโลยี และ ภาษาต่างประเทศ ในแต่ละกลุ่มสาระได้ระบุสิ่งที่พึงรู้และปฏิบัติ ได้แก่ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ให้เกิดแก่ผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.4.3 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

มุ่งพัฒนาตามศักยภาพอย่างรอบด้าน เพื่อความสมบูรณ์ทั้งร่างกายสติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยปลูกฝัง และสร้างจิตสำนึกทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข แบ่งกิจกรรมเป็น 3 ลักษณะดังนี้ 1. กิจกรรมแนะแนวที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง สามารถคิดตัดสินใจ รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมายวางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียนและอาชีพ สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม เข้าใจผู้อื่น เป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน 2. กิจกรรมนักเรียนที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย การรู้จักแก้ปัญหา ความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี การตัดสินใจที่เหมาะสม ความรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน มีเหตุผลช่วยเหลือแบ่งปัน เอื้ออาทรและสมานฉันท์ สอดคล้องกับความสามารถและความสนใจ ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์วางแผนปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่มตามความเหมาะสม และสอดคล้องกับวุฒิภาวะของผู้เรียน บริบทของ สถานศึกษาและท้องถิ่นกิจกรรมนักเรียน ประกอบด้วย กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารียุวกาชาด ผู้นำเพื่อประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหาร กิจกรรมชุมชน ชมรม และ 3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ส่งเสริมให้บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมชุมชน และท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เสียสละต่อสังคม มีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมสร้างเสริมสังคม กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ

3.4.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การประเมินพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียนเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้สะท้อนคุณลักษณะอันพึงประสงค์และสมรรถนะสำคัญ ใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงความสำเร็จทางการเรียน ความก้าวหน้า และพัฒนาการของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตามศักยภาพ โดยเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนระดับประถมศึกษา (ในระบบ) สามารถสรุปได้ ดังนี้

3.4.4.1. การตัดสินผลการเรียน ผู้สอนต้องคำนึงถึงการพัฒนาแต่ละคนเป็นหลักและต้องเก็บข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในแต่ละภาคเรียนรวมทั้ง สอนซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มศักยภาพ เกณฑ์ คือ

- 1) เวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด
- 2) ต้องมีการประเมินทุกตัวชี้วัดและผ่านตามเกณฑ์สถานศึกษากำหนด
- 3) ต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกวิชา
- 4) ต้องได้รับการประเมินและมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่

สถานศึกษากำหนด คือ การอ่าน เขียน คิดวิเคราะห์ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์

3.4.4.2 การพิจารณาเลื่อนชั้นระดับประถมศึกษา ถ้าผู้เรียนมีข้อบกพร่องเล็กน้อยและสามารถพัฒนาและสอนซ่อมเสริมได้ให้อยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษาที่ผ่อนผันให้เลื่อนชั้นได้ แต่หากผู้เรียนไม่ผ่านรายวิชาจำนวนมากและมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้นสถานศึกษา อาจตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้เรียนซ้ำชั้นได้โดยคำนึงถึงวุฒิภาวะและความรู้ความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.4.4.3 การให้ระดับผลการเรียนสามารถให้ระดับผลการเรียนหรือระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนเป็นระบบตัวเลขระบบตัวอักษรระบบร้อยละหรือระบบที่ใช้คำสำคัญสะท้อนมาตรฐาน การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียนตามเกณฑ์กำหนดและให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นผ่านและไม่ผ่าน การประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้นให้มีระดับผลการประเมินเป็นดีเยี่ยมดีผ่านและไม่ผ่าน

3.4.4.4 การรายงานผลการเรียน การรายงานผลการเรียนเป็นการสื่อสารให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมินและจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ หรืออย่างน้อยภาคละ 1 ครั้ง

การรายงานผลการเรียนสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนที่สะท้อนมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้

3.4.4.5 ส่วนเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนระดับประถมศึกษาโดยการจัดการศึกษาโดยครอบครัว จากแนวทางการจัดการศึกษาโดยครอบครัว อธิบายว่า การดำเนินการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการวัดและประเมินผลของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยประเมินจากพัฒนาการ พฤติกรรม ผลงานจากการปฏิบัติกิจกรรมด้วยวิธีการที่หลากหลาย เน้นการประเมินไปพร้อมกับการปฏิบัติกิจกรรม มีการปรับปรุงแก้ไขไปพร้อมกับการจัดกิจกรรม มีการปรับกิจกรรม เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนรู้ไปตามพัฒนาการผู้เรียน การจัดทำรายงานการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนและสภาพปัญหาที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง การปรับปรุงผลการเรียนของผู้เรียน ตามที่สำนักงานเสนอแนะสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548)

ยุทธชัย เฉลิมชัย (2549, น.81-82, 119-120) สรุปแนวทางการประเมินผลการศึกษาของการศึกษาโดยครอบครัวได้ ประกอบด้วย มุ่งให้เห็นพัฒนาการเพื่อให้เด็กได้ค้นพบวิถีทางของการพัฒนาตนเองอย่างแท้จริง เปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมการประเมินผลตัวเองด้วยความต่อเนื่องตลอดกระบวนการมากกว่าดูเพียงชิ้นงานที่เป็นผลลัพธ์ขั้นสุดท้าย มีความหลากหลายในวิธีการทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการเนื่องจากทุกการเรียนรู้สามารถใช้เป็นประจักษ์พยานแสดงผลของการเรียนรู้ได้ โดยหลักฐานที่เป็นรูปธรรมครอบครัวสามารถใช้แสดงผลการศึกษา ซึ่งหลักฐานเพื่อใช้ประเมิน ประกอบไปด้วย ส่วนที่พ่อแม่จัดเตรียม เช่น สมุดบันทึกแฟ้มสะสมงานเพื่อแสดงปัญหา การแก้ปัญหา การพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ พัฒนาการของบุตรหลาน ส่วนที่เป็นผลงานการเรียนรู้ของบุตรหลาน เช่น แฟ้มสะสมงานแสดงประสบการณ์ และเนื้อหาความรู้ สมุดบันทึกที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ประจำวัน เช่น บันทึกส่วนตัว บันทึกการเรียนรู้จากการเดินทาง ทักษะศึกษา สมุดภาพ และ ผลงานในลักษณะโครงงาน ทั้งโดยบุคคลและโดยกลุ่มการเรียนรู้

ตาราง 2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโรงเรียนกับการจัดการศึกษาโดยครอบครัว ตามแนวคิดสำคัญและหัวข้อในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาของครอบครัว

องค์ประกอบ	โรงเรียน	การจัดการศึกษาโดยครอบครัว
1. หลักสูตร	หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของกระทรวงศึกษาธิการ	สามารถเลือกสรรผสมผสานจาก หลักสูตรหลาย ๆ ที่ หรือสิ่งที่เป็น นวัตกรรมทางการศึกษาที่อาจยังไม่ มีอยู่ในหลักสูตรใด ๆ อย่างเป็น ทางการโดยไม่ขัดแย้งกับความมุ่ง หมายหลักการ แนวทางตาม กฎหมายการศึกษาของชาติ
2. แผนการเรียนการสอน	เป็นแผนการเรียนการสอน สำหรับผู้เรียนจำนวนมากทั้ง ชั้นเรียน	เป็นแผนการเรียนรู้เฉพาะบุคคล บน พัฒนาการธรรมชาตินิสัยในการ เรียนรู้ ความถนัด ความสนใจ และ ระยะเวลาในการเรียนรู้ของตัว ผู้เรียนเป็นรายบุคคล
3. วัตถุประสงค์ของการ เรียน	กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ	กำหนดเป็นจุดมุ่งหมายของการจัด การศึกษา หรือคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ หรือเป็นมาตรฐานการ เรียนรู้ทางใดทางหนึ่งหรือมากกว่า หนึ่งทาง หากกำหนดเป็นมาตรฐาน การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสามารถ ปรับใช้ได้ตามความเหมาะสม การ ปรับ ใช้ ก็ เพื่ อ ต อ บ ส น อ ง ความสามารถ ความถนัด ความ สนใจของตัวผู้เรียนรายบุคคล

ตาราง 2 (ต่อ)

องค์ประกอบ	โรงเรียน	การจัดการศึกษาโดยครอบครัว
4. เนื้อหาความรู้	กำหนดตาม 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ	กำหนดเป็นกรอบจัดเนื้อหา หรือสาระ หรือความรู้ ที่ตอบสนองความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ของตัวผู้เรียนรายบุคคล
5. ลักษณะการเรียนการสอน	จัดตารางเรียนเป็นแต่ละสาระวิชา ครูมีบทบาทหลักเป็นผู้สอนหรือผู้ให้ความรู้ และเรียนรู้ในสถานการณ์ในห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่	เป็นการบูรณาการการเรียนรู้จากวิถีชีวิตจริง จากกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เน้นให้ผู้เรียนรู้วิธีการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ในสถานการณ์ที่มีความหลากหลาย
6. การวัดและประเมินผล	กำหนดตามเกณฑ์การผ่านช่วงชั้นและการจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ	กำหนดตามจุดมุ่งหมายคุณลักษณะและมาตรฐานการเรียนรู้ที่มีการปรับใช้ในแผนการจัดการศึกษาของครอบครัวด้วยวิธีการที่หลากหลายตามพัฒนาการตามสภาพจริงของผู้เรียน
7. โครงสร้างโดยรวม	มีหลักเกณฑ์ ข้อกำหนดเงื่อนไข ระยะเวลาที่แน่นอนตายตัว	มีความยืดหยุ่น สามารถปรับปรุงพัฒนาให้เป็นไปตามสภาพการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนและครอบครัว โดยสาระยังอยู่ในกรอบแนวทางที่ขออนุญาตไว้

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 : 17-19)

จากการจัดการศึกษาโดยครอบครัวจะอิงหลักสูตรแกนกลางฯ ในการจัดการศึกษาโดยครอบครัว สามารถทำได้ 3 รูปแบบ คือ

1. การมีส่วนร่วมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอนบางส่วน หมายถึง ครอบครัวและโรงเรียนอาจจะมีส่วนร่วมได้ทั้งกิจกรรมที่อยู่ในโรงเรียน และนอกโรงเรียน

2. ทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างครอบครัวกับโรงเรียน หมายถึง ครอบครัวเพิ่มบทบาทเป็นผู้จัดการการศึกษาในระดับหนึ่งภายใต้ข้อตกลงระหว่างครอบครัวกับโรงเรียนอย่างเป็นทางการ การมีส่วนร่วมในรูปแบบนี้จึงต้องมีเงื่อนไขที่ชัดเจนว่าฝ่ายไหนจะรับผิดชอบเรื่องอะไรบ้าง

3. การมีส่วนร่วมโดยครอบครัวจัดการศึกษาเอง หมายถึง ครอบครัวจะรับผิดชอบในการจัดการศึกษาทั้งหมดโดยไม่ต้องไปเรียนที่โรงเรียน

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 วิจัยต่างประเทศ

Marina Videnovic (2010) ได้ศึกษาเรื่องการเวลาว่างของคนหนุ่มสาว ผลการศึกษาพบว่า ในช่วงสามทศวรรษที่ผ่านมาหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเวลาว่างของคนหนุ่มสาวมีมากขึ้นเรื่อย ๆ ในการศึกษาจำนวนมากที่เจาะลึกเรื่องนี้ผลชี้ไปที่ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีที่วัยรุ่นใช้เวลาว่างกับเพศ ในการศึกษา นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเซอร์เบีย สัมภาษณ์กลุ่มวัยรุ่น 922 คน จากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง 4 อายุ 15-19 ปี จาก 9 เมืองของเซอร์เบีย พบว่า มีการเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ กีฬา การศึกษา การใช้คอมพิวเตอร์ การใช้เวลาอยู่กับเพื่อน ไม่พบความแตกต่างทางเพศในการทำกิจกรรม

Susan Hutchinson (2012) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาเรื่องใช้เวลาว่างเพื่อการพักผ่อนในแคนาดา ผลการศึกษาพบว่า ประโยชน์จากการพักผ่อนหรือการหาโอกาสในการพักผ่อนหย่อนใจในชุมชนไม่สามารถทำได้เนื่องจากขาดความรู้ด้านนันทนาการ ความรู้ ทักษะ จึงต้องมีการการศึกษาด้านนันทนาการเพื่อตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพจิต และ ความต้องการคุณภาพชีวิตที่ดีของบุคคล

Grontved Anders (2015) ได้ศึกษาเรื่อง สถานะภาพผู้ปกครองเลี้ยงเดี่ยวเกี่ยวกับกิจกรรมการออกกำลังกายของเด็ก พบว่า เด็กที่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีผู้ปกครองคนเดียวเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กที่อาศัยอยู่กับผู้ปกครองสองคน ไม่มีความแตกต่างเกี่ยวกับกิจกรรมออกกำลังกาย เพียงแต่เด็ก ๆ ในครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่คนเดียวมีความต้องการพิเศษมากกว่าในเรื่องการสนับสนุนมาตรการพิเศษหรือสวัสดิการเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย

Aafid Gulam (2016) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการและความสำคัญของนันทนาการในยุคสมัยใหม่ โดยผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมของร่างกายและจิตใจซึ่งช่วยบรรเทาความตึงเครียดและความเหนื่อยล้า เมื่อเรายังคงทำงานหรือทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายชั่วโมงมันจะทำให้ร่างกายและจิตใจของเราอ่อนล้าและเครียด กิจกรรมนันทนาการ

ช่วยให้เรารู้สึกถึงความเหนื่อยล้าฟื้นฟูพลังงานของเราและส่งเสริมความสุข หากปราศจากการนั้นหนทางการชีวิตจะน่าเบื่อและน่าสังเวช เวลาว่างคือเวลาที่มนุษย์ได้มาเพื่อตนเองซึ่งเขามีอิสระที่จะทำตามที่เขาพอใจ จะต้องมีการศึกษาที่จะใช้เวลาว่างในการแสวงหาความรู้ นั้นหนทางการหมายถึงกิจกรรมยามว่างที่เลือกโดยบุคคลเพื่อจุดประสงค์ในการพัฒนาชีวิตและการใช้ชีวิตของเขา กิจกรรมเหล่านี้มีลักษณะที่สร้างสรรค์ไม่เสียเวลา แต่ใช้เวลา พวกเขามีสุขภาพร่างกายจิตใจและสังคม

Holland De Graaf Jacobien (2018) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ทางสังคมและพฤติกรรมเลี้ยงดูของพ่อและแม่ ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูของพ่อและแม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยของผู้ปกครอง เช่น อายุ และ อาชีพ ในส่วนปัจจัยเด็ก เช่น อายุ เพศ รวมทั้งการสนับสนุนทางสังคม ผู้ปกครองมีการเลี้ยงดูที่หลากหลาย มีการให้ความรัก ความเป็นอิสระ การสนับสนุน การให้รางวัล และการลงโทษ ข้อมูลทำการสำรวจที่เนเธอร์แลนด์โดยแม่ 1197 คน และ พ่อ 903 คน วิเคราะห์การถดถอย ผลทดสอบพบว่า พฤติกรรมพ่อแม่ขึ้นอยู่กับลักษณะของพ่อแม่ ลักษณะของเด็ก และการสนับสนุนทางสังคม โดยมีความคาดหวังรวมอยู่ด้วย

4.2 วิจัยในประเทศ

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2553) ศึกษาการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในกิจกรรมกลางแจ้งและพัฒนาทางสังคมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาเชิงสำรวจมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาอุปสรรคที่ขัดขวางการเข้าร่วมกิจกรรมกลางแจ้ง 2) จำแนกประเภทของกิจกรรมกลางแจ้ง และ 3) ศึกษารูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมกลางแจ้งกับการพัฒนาทางสังคมของประชาชนในกรุงเทพฯ พบว่า 1) อุปสรรคที่ขัดขวางการเข้าร่วมกิจกรรมกลางแจ้งของประชาชนในกรุงเทพฯ สามอันดับแรกคือ ไม่มีเวลา (64.1%) รองลงมาคือ ครอบครัวยุ (20.4%) และ ขาดโอกาส (14.3%) 2) ประเภทของกิจกรรมกลางแจ้งที่ประชาชนในกรุงเทพฯ เข้าร่วม (วันละครั้ง) มากที่สุดสามอันดับแรก คือ การเดิน (42.3%) รองลงมาคือ วิ่งเหาะ ฯ (21.3%) และขี่จักรยาน (8.6%) และ 3) รูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมกลางแจ้งมากที่สุด คือ ไปกับเพื่อน (41.2%) รองลงมาไปกับสมาชิกครอบครัว (35.3%) ลักษณะการเข้าร่วมมี 14 รายการที่มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่น คิดเป็นร้อยละ 82.4 และอีก 3 รายการไปโดยลำพัง คิดเป็นร้อยละ 17.6

สุวรรณี ยะหะกร (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบการเรียนการสอนโดยครอบครัวสำหรับเด็กในช่วงชั้นที่ 1 และ 2 ผลการศึกษามีดังนี้ 1) สภาพการจัดการเรียนการสอนโดยครอบครัวครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญที่ครอบครัวนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ปรัชญา หลักสูตร ด้านกระบวนการ ได้แก่ วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนที่

บ้าน สื่อการเรียน และการจัดสภาพแวดล้อมที่บ้าน ด้านผลลัพธ์ ได้แก่ การประเมินผล และ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน 2) ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน คือ (1) บิดามารดา ขาดความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการไม่ เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนโดยครอบครัว (3) บิดามารดาขาดความรู้ในเรื่องเนื้อหา และการจัดกิจกรรมการสอน (4) สื่อและแหล่งเรียนรู้มีจำนวนน้อย นักเรียนบ้านมีปัญหาในด้าน การเข้าถึงคอมพิวเตอร์ส่วนตัว การจัดทำสื่อไม่เหมาะสมกับนักเรียน (7) การประเมิน ไม่ตรงตามระบบของโรงเรียน 3) ความต้องการในการจัดการเรียนการสอนโดยครอบครัว ได้แก่ (1) บิดามารดาต้องการรับการอบรมเรื่อง การจัดการเรียนการสอนโดยครอบครัว หลักสูตรควรถูก กำหนดโดยบิดามารดา (3) บิดามารดาต้องการความช่วยเหลือจากโรงเรียนในเรื่องเนื้อหาสาระ และกิจกรรม (4) ควรให้บิดามารดาเยี่ยมสื่อจากแหล่งต่าง ๆ ได้ นักเรียนบ้านต้องการที่จะได้รับการ พัฒนาทุกด้าน บิดามารดาต้องการใช้แหล่งเรียนรู้อื่น ๆ และ (7) การประเมินการเรียนควรกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการและกระบวนการที่ยอมรับได้ 4) ระบบการเรียนการสอนโดยครอบครัวสำหรับ เด็กในช่วงชั้นที่ 1 และ 2 ประกอบด้วย 10 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 กำหนดปรัชญาและวิสัยทัศน์ ขั้นที่ 2 กำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ ขั้นที่ 3 วิเคราะห์หลักสูตรเนื้อหาสาระและประสบการณ์ ขั้นที่ 4 กำหนดวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียน ขั้นที่ 5 กำหนดสื่อการสอน ขั้นที่ 6 จัดสภาพแวดล้อม ขั้นที่ 7 จัดการเรียนการสอนที่บ้าน ขั้นที่ 8 ดำเนินการเรียนการสอน ขั้นที่ 9 ประเมินและติดตาม การเรียนการสอน ขั้นที่ 10 เทียบโอนเข้าสู่ระบบ ซึ่งระบบการเรียนการสอนโดยครอบครัวได้ผ่าน การประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับดี

ศักดิภัทร์ เฉลิมพุฒพงศ์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการใช้เวลาว่างเพื่อการ ส่งเสริมคุณภาพชีวิต ผลการศึกษาดังนี้ การศึกษานี้มีเป้าหมายเพื่ออธิบายถึงการศึกษาการใช้ เวลาว่าง และแหล่งการเรียนรู้ในการใช้เวลาว่าง ที่มีบทบาทต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทั้งนี้ผู้เรียบ เรียงได้เสนอเป็น 4 องค์ประกอบของแหล่งเรียนรู้ในการใช้เวลาว่างที่มีความสัมพันธ์กับการ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตซึ่งได้แก่ การเรียนรู้ของแต่ละบุคคลในการใช้เวลาว่าง สถาบันครอบครัวกับ การศึกษาการใช้เวลาว่าง สถาบันการศึกษากับการศึกษาการใช้เวลาว่างและสถาบันสังคมกับ การศึกษาการใช้เวลาว่าง โดยทุกแหล่งองค์ประกอบในการใช้เวลาว่าง เป็นกระบวนการเสริมสร้าง ความรู้ ทักษะ รวมถึงมวลประสบการณ์ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน และเสริมสร้างการมีคุณภาพชีวิตที่ดีอีกทั้งถ้าบุคคลใดตระหนักในการใช้เวลาว่าง นับได้ว่าบุคคลผู้นั้นมีเครื่องมือที่ดีที่จะส่งเสริมการมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ชินะโอภาส สะพานทอง (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่าง ผลการศึกษาดังนี้ การศึกษานี้เป้าหมายเพื่ออธิบายถึง บทบาท ความสำคัญของเวลาว่างที่มีต่อวิถีชีวิตมนุษย์ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างและนันทนาการ ทั้งนี้ผู้เรียบเรียงได้เสนอเป็น 2 ปัจจัยหลัก ได้แก่ ด้านบุคคลและด้านสังคม ซึ่งเป็นประเด็นที่มีอิทธิพลต่อการใช้เวลาว่างและการจัดการนันทนาการเป็นอย่างมาก องค์กร หน่วยงานต่าง ๆ ที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการให้บริการใช้เวลาว่างและการจัดการนันทนาการต้องศึกษาถึงปัจจัยที่เป็นประเด็นพร้อมที่จะเข้าใจความแตกต่างของบุคคล รวมไปถึงกลุ่มสังคมต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลไปวางแผนวางโปรแกรมและเลือกใช้กิจกรรมได้อย่างเหมาะสม

รุจณี เอื้องฉนวน (2558) ศึกษาเรื่อง การจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบโฮมสคูล กรณีศึกษา ครอบครัวในภาคใต้ สรุปการศึกษาคือ การวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการกระบวนการเรียนรู้ของผู้จัดการศึกษาโดยครอบครัว จาก 4 กรณีศึกษาในภาคใต้ของประเทศไทย ผู้เข้าร่วมงานวิจัย คือ ครอบครัวที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวระดับ ประถมศึกษา จำนวน 4 ครอบครัว ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ส่วนผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือ ผู้ปกครอง ผู้เรียน และ ครูผู้สอน จำนวน 24 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ พบว่า หลักสูตรที่ครอบครัวเลือกใช้แบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และ หลักสูตรโฮมสคูลของต่างประเทศ เป็นการปรับใช้แบบบูรณาการให้สอดคล้องกับ ความสนใจของผู้เรียน รวมถึงแนวคิดและวิถีชีวิตของครอบครัว ส่วนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนสามารถแบ่งออกได้ 2 แบบ ได้แก่ การจัดการศึกษาตามกลุ่มสาระร่วมกับแบบกลุ่มประสบการณ์และการจัดการศึกษาแบบกลุ่มประสบการณ์ ทุกครอบครัวมีการจัดการศึกษาแบบกลุ่มประสบการณ์ร่วมด้วย โดยต่างกันในเทคนิค และสัดส่วนในการจัดการศึกษาของแต่ละครอบครัว รวมถึงการที่ครอบครัวต้องเรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียนอยู่เสมอ และแต่ละขั้นตอนสามารถปรับเปลี่ยนได้อย่างยืดหยุ่น นอกจากนี้ ครอบครัวใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกบ้านอย่างคุ้มค่า เหมาะกับวัยและความต้องการของผู้เรียน โดยพ่อ และแม่ ถือเป็นสื่อที่สำคัญที่สุดในทุกครอบครัวส่วนการประเมินผลการเรียนรู้ ครอบครัวเน้นการประเมินตามสภาพจริงบนพื้นฐานความเข้าใจที่ตรงกันของครอบครัวและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย

จันทร์ดี ปราณี และ ปิตยานนท์ ทวีวัฒน์ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนระดับประถมศึกษาเพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองดีตามอุดมการณ์และนโยบายความมั่นคงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ผลการศึกษาดังนี้ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พฤติกรรมการเป็นพลเมืองดีตาม

อุดมการณ์และนโยบายความมั่นคงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (3) กำหนดกลยุทธ์การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองดีของนักเรียน และ (4) ประเมินกลยุทธ์การจัดกิจกรรมพัฒนาเพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองดีของนักเรียน โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร และครู โรงเรียนประถมศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ จำนวน 830 ตัวอย่าง จากจำนวนโรงเรียน 1,011 โรงเรียน โดยใช้แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ นำข้อมูลที่ได้มาพัฒนากำหนดกลยุทธ์การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี แล้ว นำกลยุทธ์ที่ได้ไปทำการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และการนำไปใช้ประโยชน์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 คน ผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพการจัดกิจกรรมผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง พฤติกรรมการเป็นพลเมืองดีของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (3) ปัจจัยกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสามารถทำนายพฤติกรรมการเป็นพลเมืองดีของนักเรียนในภาพรวมได้ (4) การประเมินกลยุทธ์ในประเด็นของความเหมาะสมความเป็นไปได้ความถูกต้องและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงโดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 12 คนโดยคะแนนรวมเฉลี่ยทั้งสิ้นด้านเท่ากับ 9.23 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 7.3 คะแนนการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิมีความสอดคล้องกัน ($W=0.716$) และมี ความน่าเชื่อถือได้ เท่ากับ 0.914 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์มาตรฐานคือ 0.90

น้ำผึ้ง มีศีล (2559) ได้ศึกษาเรื่อง กระบวนการในการจัดการศึกษาโดยครอบครัวแบบเสริมสร้างทักษะชีวิต และการทำงานในศตวรรษที่ 21 ผลการศึกษาดังนี้ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจกระบวนการในการจัดการศึกษาโดยครอบครัวแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 ผ่านมุมมองของครอบครัวต้นแบบที่มีแนวปฏิบัติที่ดี จำนวน 9 ครอบครัวซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งพิจารณาจากผู้ปกครองที่ไม่เคยส่งบุตรเข้าศึกษาในระบบโรงเรียนเป็นอันดับแรก โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพแบบกรณีศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ คือ การสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม เอกสารหลักฐาน เช่น แผนและแบบประเมินผลการ จัดการศึกษา บันทึกข้อความในเฟซบุค เป็นต้น ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองพร้อมทั้งสังเกตพฤติกรรมและความสัมพันธ์ในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูล ทั้งนี้ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อหาข้อสรุปและตีความจากข้อมูลที่เกิดขึ้นจริง ผลการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองต้นแบบมีวิธีการในการจัดการศึกษาโดยครอบครัวที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 สามารถจำแนกได้เป็น 6 ขั้นตอน คือ 1.) ศึกษาสภาพของผู้เรียนและความพร้อมของครอบครัว ประกอบด้วย การสังเกต

ผู้เรียนและการสร้างข้อตกลงร่วมกันในครอบครัว 2.) การวางแผนการจัดการศึกษา ประกอบด้วย การวางแผนการจดทะเบียน การจัดการศึกษาโดยครอบครัวและการวางแผนทางการจัดการศึกษา 3.) การค้นคว้าหาข้อมูล ประกอบด้วย การค้นหาจากสื่อและการค้นหาจากผู้รู้/ผู้เชี่ยวชาญ 4.) การดำเนินการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย การสร้างแรงบันดาลใจให้แก่บุตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5.) การประเมินผล ประกอบด้วย การประเมินภายในและการประเมินภายนอกและ 6.) การปรับปรุงการเรียนรู้ ประกอบด้วย การสร้างข้อตกลงร่วมและการเชื่อมโยงต่อยอดการเรียนรู้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยครอบครัวแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการทำงานมีความซับซ้อนในองค์ประกอบและเงื่อนไขที่แตกต่างกันไปในแต่ละครอบครัว ชุมชนและบริบททางสังคม วัฒนธรรม ที่รายล้อมอยู่ รอบครอบครัว ผู้ปกครองจึงต้องเรียนรู้ที่จะปรับเปลี่ยนความซับซ้อนให้กลายมาเป็นปัจจัยผลักดันให้สามารถ เสริมสร้างทักษะชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 ให้แก่ผู้เรียนได้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยกำหนดวิธีการและอุปกรณ์ที่จะใช้ในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย ประชากร กลุ่มตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งได้มีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 131 ครอบครัว (ศูนย์การเรียนรู้และการจัดการศึกษาโดยครอบครัว, 2551สืบค้นเมื่อ 31 มกราคม 2562)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 53 ครอบครัว รวมทั้งสิ้น 53 คน โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการใช้อยู่ละของจำนวนประชากร ใช้เกณฑ์ในการพิจารณา คือ ถ้ามีจำนวนประชากรเป็นจำนวนหลักร้อย ให้ใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างอยู่ละ 25 (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, น.38)

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยเป็นคำถามชนิดปลายปิด (Close-End response question) และเป็นคำถามชนิดปลายเปิด (Open-End response question) ซึ่งผู้วิจัยออกแบบและสร้างขึ้นจากการรวบรวมและศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยทำการดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามโดยขอบเขตของแบบสอบถามจะเกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

3. รูปแบบของแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งประกอบไปด้วยคำถาม 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะด้านประชากรศาสตร์ มีข้อความเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อคำถามแต่ละข้อสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-End response question) และแบบคำตอบหลายตัวเลือก (Multiple Choices) โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงข้อเดียว มีจำนวน 14 ข้อคำถาม ได้แก่

1. สถานะภาพผู้ตอบแบบสอบถาม
2. เพศ
3. อายุ
4. ระดับการศึกษา
5. อาชีพ
6. ศาสนา
7. ที่อยู่อาศัย
8. จำนวนสมาชิกในครอบครัว
9. ตำแหน่ง/หน้าที่(อาสาสมัคร)
10. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปี
11. สถานภาพของหัวหน้าครอบครัว

12. อาชีพของหัวหน้าครอบครัว
13. จำนวนบุตรหลานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว
14. จำนวนบุตรหลานในระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว
โดยในแต่ละข้อคำถามใช้ระดับการวัดข้อมูล 3 ประเภท ดังนี้

1. ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) จำนวน 9 ข้อคำถาม ได้แก่ สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ศาสนา ที่อยู่อาศัย ตำแหน่ง/หน้าที่(อาสาสมัคร) สถานภาพของหัวหน้าครอบครัว และอาชีพของหัวหน้าครอบครัว

2. ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) จำนวน 2 ข้อคำถาม ได้แก่ อายุ และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปี

3. ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทมาตราวัดอัตราส่วน (Ratio Scale) จำนวน 3 ข้อคำถาม ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนบุตรหลานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว และจำนวนบุตรหลานในระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเทคโนโลยี มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และข้อคำถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและอื่น ๆ เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended) เพื่อให้ผู้กรอกแบบสอบถามได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการที่ต้องการ

2.2 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเบื้องต้น เอกสาร ตำราและรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง กับตัวแปรที่จะศึกษา ได้แก่ ลักษณะประชากรศาสตร์ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านเทคโนโลยี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ที่ใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า เอกสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ เกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการและการเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยรวบรวมสาระ และเนื้อหาต่าง ๆ ที่ได้จากเอกสาร งานวิจัย เพื่อนำมากำหนดขอบเขตและโครงสร้างของแบบสอบถามเพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัจจัยด้านบุคคล ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านเทคโนโลยี และศึกษาหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ศึกษาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

3. ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถาม (ฉบับร่าง) โดยอาศัยกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบบสอบถามฉบับร่างแบ่งออกเป็น 3 ตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 14 ข้อ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานครมีทั้งสิ้น 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล จำนวน 17 ข้อ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ จำนวน 8 ข้อ ปัจจัยด้านสังคม จำนวน 17 ข้อ และปัจจัยด้านเทคโนโลยี จำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ จำนวน 3 ข้อ

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม(ฉบับร่าง) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เพื่อให้คำถามอ่านแล้วมีความเข้าใจง่าย ชัดเจน และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และความเที่ยงตรงตามเนื้อหา การใช้สำนวนภาษา และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ

6. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นจึงนำเสนอกับอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง เพื่อปรับปรุงให้มีความชัดเจนถูกต้องครั้งสุดท้ายก่อนนำไปทดลองใช้

2.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณารายข้อคำถาม แล้วนำไปตรวจสอบความถูกต้องโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยกำหนดการเลือกผู้เชี่ยวชาญดังนี้

1) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาระบบการจัดการศึกษาโดยครอบครัว 2 ท่าน โดยมีคุณสมบัติคือ อยู่ในตำแหน่งศึกษานิเทศก์ระดับชำนาญการพิเศษ หรือเป็นอาจารย์ที่มีความรู้ในด้านการจัดการศึกษาโดยครอบครัว หรือเป็นนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาโดยครอบครัว

2) ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ หรือนักวิชาการทางด้านกิจกรรมนันทนาการ 2 ท่าน โดยมีคุณสมบัติคือ อยู่ในตำแหน่งอาจารย์ นักวิชาการด้านนันทนาการ

3) ผู้ปกครองนักเรียนที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว 1 ท่าน โดยมีคุณสมบัติคือ เป็นผู้ปกครองนักเรียนที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานครจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index : IOC) (อนุกวตี คุณแก้ว, 2560, น.20-21)

โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าข้อสอบหรือข้อคำถามแต่ละข้อวัดเนื้อหาหรือจุดประสงค์การเรียนรู้มากน้อยเพียงใดโดยใช้เกณฑ์ประเมินด้วยคะแนน 3 ระดับ คือ

ให้คะแนน 1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น
ให้คะแนน 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น
ให้คะแนน -1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่วัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ หรือ เนื้อหา โดยคำนวณจากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ข้อคำถามที่ใช้ได้ คือ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามออนไลน์จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แบบแอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค

6. นำแบบสอบถามเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานครไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

7. ผู้วิจัยจัดทำแบบสอบถามเป็นรูปแบบออนไลน์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนของการวิจัยต่อไป

2.4 การหาค่าความเชื่อมั่นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว นำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่ตัวตัวอย่างแต่มีลักษณะใกล้เคียงกัน จำนวน 30 คน เพื่อนำไปวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยค่าแอลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้จะมีค่าระหว่าง $0 < \alpha < 1$ โดยค่าที่ใกล้เคียง 1 มากแสดงถึงความเชื่อมั่นที่สูง โดยค่าที่ยอมรับได้จะต้องมีค่าเกิน .80 จะสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งแบบสอบถามทั้งฉบับครั้งนี้ เท่ากับ .908 มีความเชื่อมั่นสูง

3.การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Method) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยทำการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มาจากแหล่งข้อมูล 2 แหล่ง คือ

3.1.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

1. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพ และปรับปรุงจนสมบูรณ์แล้วจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 56 คน เพื่อทราบถึงปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจริยธรรมจากบัณฑิตมหาวิทยาลัย โดยโครงการวิจัยครั้งนี้เป็นโครงการวิจัยที่เข้าข่ายยกเว้น (Research with Exemption from SWUEC) รหัสโครงการวิจัย คือ SWUEC-G-060/2563X ยืนยันโดยคณะกรรมการจริยธรรม

สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 และออกหนังสือให้วันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2563

2. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นำไปเสนอเพื่อขออนุญาตผู้ปกครองนักเรียนที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว กรุงเทพมหานคร จำนวน 56 ครอบครัว โดยเก็บข้อมูลจากครอบครัวละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 56 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการทำวิจัย โดยแจกแบบสอบถามออนไลน์

3. ผู้วิจัยติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว เพื่อขออนัดหมายวัน เวลาที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. ผู้วิจัยจัดเตรียมแบบสอบถามออนไลน์ สร้างลิงก์ และคิวอาร์โค้ดเพื่อเข้าสู่แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างในวันตามที่กำหนด

5. ผู้วิจัยชี้แจงเพื่อลดความตึงเครียดให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูล เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างวางใจว่าจะไม่มีผลกระทบต่อตัวผู้ปกครอง และจะไม่นำข้อมูลที่ได้ออกไปเผยแพร่ในทางที่ไม่ดีหรือทำให้เกิดความเสียหาย และอธิบายวิธีตอบแบบสอบถามด้วยตัวผู้วิจัยเอง หรือผ่านทางโทรศัพท์ หรือทางสื่อสังคมออนไลน์ก่อนให้ผู้ตอบแบบสอบถามเริ่มต้นทำ จากนั้นจึงแจกแบบสอบถามออนไลน์ผ่านลิงก์ หรือคิวอาร์โค้ด เพื่อเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ทันที เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามทำเสร็จ ข้อมูลที่เก็บได้จะถูกเก็บไว้ในระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์

6. ผู้วิจัยทำการลงรหัสและจัดระบบเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไป

3.2.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ที่สามารถอ้างอิงได้ โดยแหล่งข้อมูลทั้งภาครัฐและเอกชน ได้แก่ วารสาร หนังสือทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานและผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต โดยผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลและตัวอย่างแบบสอบถามที่มีอยู่ จากนั้นทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่รวบรวมมาได้ เพื่อประกอบการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยให้สอดคล้องเหมาะสมกับความมุ่งหมายในการวิจัยในครั้งนี้

4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.1 การจัดกระทำข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดกระทำข้อมูลโดยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างทำการตอบ และแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

2. ทำการลงรหัส (Coding) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

3. การประมวลผลข้อมูล (Evaluate) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาทำการบันทึกและประมวลผล โดยใช้โปรแกรมประมวลผลทางคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences) For Windows Version 11 เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาและทดสอบสมมติฐาน

4. เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมาย

เกณฑ์ในการประเมินผลระดับการศึกษาศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 5 ช่วง และกำหนดน้ำหนักของค่าคะแนน ดังนี้

ระดับ	คะแนน	ความหมาย
มากที่สุด	5	ส่งผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด
มาก	4	ส่งผลต่อการตัดสินใจมาก
ปานกลาง	3	ส่งผลต่อการตัดสินใจปานกลาง
น้อย	2	ส่งผลต่อการตัดสินใจน้อย
น้อยที่สุด	1	ส่งผลต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด

นำระดับศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร มาแปลความหมายเป็นค่าเฉลี่ยรายข้อและรายปัจจัย ดังนี้

ระดับ	ค่าเฉลี่ย
มากที่สุด	4.21 - 5.00
มาก	3.41 - 4.20
ปานกลาง	2.61 - 3.40
น้อย	1.81 - 2.60
น้อยที่สุด	1.00 - 1.80

4.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 วิเคราะห์ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ โดยการให้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

1.2 วิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัย เพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม โดยสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน หรือหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1-4 (อนูวัติ คุณแก้ว, 2560)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัย ใช้สถิติดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

5.1.1 แจกแจงความถี่ (Frequency)

5.1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

5.1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

5.1.4 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

5.2.1 การค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index : IOC)

ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าข้อสอบหรือข้อคำถามแต่ละข้อวัดเนื้อหาหรือจุดประสงค์การเรียนรู้มากน้อยเพียงใดโดยใช้เกณฑ์ประเมินด้วยคะแนน 3 ระดับ คือ

ให้คะแนน 1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น
ให้คะแนน 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น
ให้คะแนน -1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่วัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ หรือ เนื้อหาโดยคำนวณจากสูตร

$$IOC = \sum R/N$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ข้อคำถามที่ใช้ได้ คือ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

5.2.2 การหาความเชื่อมั่น (Reliability)

หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวโดยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไข แล้วไปใช้กับผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลและมีประสบการณ์ในการจัดการศึกษาโดยครอบครัวจำนวน 30 ครอบครัว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สูตรการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบาค ดังนี้

$$\alpha = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(1 - \frac{Si^2}{Sk^2} \right)$$

α = สัมประสิทธิ์แอลฟา

K = จำนวนของแบบสอบถาม

Si^2 = ความแปรปรวนของคะแนนจากกลุ่มตัวอย่างข้อที่ i

Sk^2 = ความแปรปรวนของคะแนนจากกลุ่มตัวอย่างรวม

เกณฑ์การแปลผล ถ้าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟามากกว่า .80 ถือว่าเครื่องมือมีความน่าเชื่อถือ

5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

5.3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านบุคคล ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านเทคโนโลยีกับการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ ของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (อนุวัติ คุณ

แก้ว, 2560) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1-4 โดยใช้เกณฑ์แบ่งระดับความสัมพันธ์ดังนี้(พวงรัตน์
ทวีรัตน์, 2540)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	.81 ขึ้นไป	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	.61 - .80	มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	.41 - .60	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	.20 - .41	มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ต่ำกว่า .20	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

บทที่ 4

ผลการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของ ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

X	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
P	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน ตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ สถานะภาพผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ศาสนา ที่อยู่อาศัย จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในความดูแล รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปี จำนวนบุตรหลานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านเทคโนโลยี

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านบุคคลมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยด้านเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ สถานะภาพผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ศาสนา ที่อยู่อาศัย จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในความดูแลรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปี จำนวนบุตรหลานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว อธิบายตามตาราง 3 – 16 ดังนี้

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานะภาพของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว

สถานะภาพ	จำนวน	ร้อยละ
พ่อ	9	17.0
แม่	44	83.0
ปู่/ย่า/ตา/ยาย	0	0.0
ลุง/ป้า/น้า/อา	0	0.0
อื่นๆ	0	0.0
รวม	53	100.0

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานะภาพของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นพ่อ จำนวน 9 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 17 และกลุ่มตัวอย่างเป็นแม่ จำนวน 44 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 83

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับอายุของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
31-35 ปี	8	15.1
36-40 ปี	17	32.1
41-45 ปี	22	41.5
45 ปี ขึ้นไป	6	11.3
รวม	53	100.0

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอายุของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว

สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างอายุ 31-35 ปี จำนวน 8 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 15.1 อายุ 36-40 ปี จำนวน 17 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 32.1 อายุ 41-45 ปี จำนวน 22 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 41.5 และ อายุ 45 ปี ขึ้นไป จำนวน 6 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 11.3

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	9	17.0
ปริญญาตรี	33	62.3
ปริญญาโท	11	20.8
ปริญญาเอก	0	0
รวม	53	100.0

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 9 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 17 ปริญญาตรี จำนวน 33 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 62.3 ปริญญาโท จำนวน 11 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 20.8

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับอาชีพของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการระดับอาวุโส/ผู้จัดการบริษัทเอกชน	1	1.9
นักวิชาการ/ครู อาจารย์	3	5.7
ช่างเทคนิค/นักวิทยาศาสตร์/วิศวกร	0	0.0
เสมียน/พนักงานบัญชี/นักสถิติ	3	5.7
ช่างฝีมือ/ช่างก่อสร้าง/ช่างโลหะ/ช่างหัตถกรรม	1	1.9
รับจ้าง/พนักงานโรงแรม/พนักงานขนส่ง	3	5.7
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/การให้บริการ/ทหาร ตำรวจ	21	39.6
พนักงานบริการ/ศิลปิน/พนักงานขาย/งานบริการด้านรักษาความปลอดภัย	1	1.9
อื่น ๆ ประกอบด้วย พนักงานของรัฐ อาชีพอิสระ นักเขียนอิสระ นักเทรนสมอง นักแปล ผลิตรายการโทรทัศน์ ครูสอนพิเศษ อาจารย์สอนศาสนา และแม่บ้าน	20	37.7
รวม	53	100.0

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง ประกอบอาชีพข้าราชการระดับอาวุโส/ผู้จัดการบริษัทเอกชน จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 นักวิชาการ/ครู อาจารย์ จำนวน 3 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 5.7 เสมียน/พนักงานบัญชี/นักสถิติ จำนวน 3 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 5.7 ช่างฝีมือ/ช่างก่อสร้าง/ช่างโลหะ/ช่างหัตถกรรม จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 รับจ้าง/พนักงานโรงแรม/พนักงานขนส่ง จำนวน 3 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 5.7 ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/การให้บริการ/ทหาร ตำรวจ จำนวน 21 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 39.6 พนักงานบริการ/ศิลปิน/พนักงานขาย/งานบริการด้านรักษาความปลอดภัย จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 และ อื่น ๆ ประกอบด้วย พนักงานของรัฐ อาชีพอิสระ นักเขียนอิสระ นักเทรนสมอง นักแปล ผลิตรายการโทรทัศน์ ครูสอนพิเศษ อาจารย์สอนศาสนา และแม่บ้าน จำนวน 20 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 37.7

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับศาสนาของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	35	66.0
คริสต์	5	9.4
อิสลาม	13	24.5
อื่น ๆ	0	0.0
รวม	53	100.0

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนาของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 35 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 66 ศาสนาคริสต์ จำนวน 5 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 9.4 ศาสนาอิสลาม จำนวน 13 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 24.5

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว

ที่อยู่อาศัย (เขต)	จำนวน	ร้อยละ
มีนบุรี	6	11.3
คลองสาน	1	1.9
คลองสามวา	1	1.9
คันนายาว	1	1.9
จอมทอง	1	2
ดุสิต	1	1.9
ตลิ่งชัน	1	1.9
ทวีวัฒนา	2	3.8
บางกะปิ	5	9.4
บางเขน	2	3.8
บางแค	3	5.7
บางซื่อ	1	1.9
บางนา	2	3.8
บางพลัด	3	5.7
ปทุม	3	5.7
ประเวศ	3	5.7
ป้อมปราบศัตรูพ่าย	1	1.9
พระโขนง	1	1.9
พัฒนาการ	1	1.9

ตาราง 8 (ต่อ)

ที่อยู่อาศัย (เขต)	จำนวน	ร้อยละ
ภาษีเจริญ	2	3.8
ลาดกระบัง	1	1.9
ลาดพร้าว	2	3.8
วัฒนา	2	3.8
สวนหลวง	1	1.9
สะพานสูง	2	3.8
สาทร	1	1.9
หนองจอก	2	3.8
รวม	53	100.0

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีเขตที่อยู่อาศัยในเขต มีนบุรี จำนวน 6 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 11.3 คลองสาน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 คลองสามวา จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 คันนายาว จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 จอมทอง จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 ดุสิต จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 ดลิ่งชัน จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 ทวีวัฒนา จำนวน 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8 บางกะปิ จำนวน 5 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 9.4 บางเขน จำนวน 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8 บางแค จำนวน 3 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 5.7 บางซื่อ จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 บางนา จำนวน 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8 บางพลัด จำนวน 3 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 5.7 บึงกุ่ม จำนวน 3 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 5.7 ประเวศ จำนวน 3 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 5.7 ป้อมปราบศัตรูพ่าย จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 พระโขนง จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 พัฒนาการ จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 พัฒนาการ จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 ภาษี

เจริญ จำนวน 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8 ลาตกระบัง จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9
 ลาตพร้าว จำนวน 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8 วัฒนา จำนวน 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8
 สวนหลวง จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 สะพานสูง จำนวน 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ
 3.8 สาทร จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 และ หนองจอก 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกในครอบครัวของผู้ปกครองนักเรียนระดับ
 ประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว

จำนวนสมาชิกในครอบครัว (คน)	จำนวน	ร้อยละ
3	16	30.2
4	13	24.5
5	14	26.4
6	4	7.5
7	4	7.5
8	2	3.8
รวม	53	100.0

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกในครอบครัวของผู้ปกครอง
 นักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53
 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง มีสมาชิกในครอบครัวทั้งสิ้น 3 คน จำนวน 16
 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 30.2 มีสมาชิกในครอบครัวทั้งสิ้น 4 คน จำนวน 13 ครอบครัว คิดเป็น
 ร้อยละ 24.5 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวทั้งสิ้น 5 คน จำนวน 14 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 26.4
 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวทั้งสิ้น 6 คน จำนวน 4 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 7.5 มีจำนวนสมาชิก
 ในครอบครัวทั้งสิ้น 7 คน จำนวน 4 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 7.5 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว
 ทั้งสิ้น 8 คน จำนวน 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปีของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว

รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปี	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 150,000 บาท	5	9.4
150,001-300,000 บาท	16	30.2
300,001-500,000 บาท	11	20.8
500,001-750,000 บาท	8	15.1
750,001-1,000,000 บาท	5	9.4
1,000,001-2,000,000 บาท	6	11.3
2,000,001-5,000,000 บาท	2	3.8
5,000,001 บาท ขึ้นไป	0	0.0
รวม	53	100.0

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปีของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 50 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง มีรายได้ ต่ำกว่า 150,000 บาท จำนวน 5 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 9.4 รายได้ 150,001-300,000 บาท จำนวน 16 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 30.2 รายได้ 300,001-500,000 บาท จำนวน 11 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 20.8 รายได้ 500,001-750,000 บาท จำนวน 8 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 15.1 รายได้ 750,001-1,000,000 บาท จำนวน 5 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 9.4 รายได้ 1,000,001-2,000,000 บาท จำนวน 6 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 11.3 รายได้ 2,000,001-5,000,000 บาท จำนวน 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับการเข้าร่วมจิตอาสา/อาสาสมัครของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว

การเข้าร่วมจิตอาสา/อาสาสมัคร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ใช่	35	66.0
ใช่	17	32.1
กำลังตัดสินใจเข้าร่วม	1	1.9
รวม	53	100.0

จากตาราง 11 ผลวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมจิตอาสา/อาสาสมัครของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง ไม่ใช่จิตอาสา/อาสาสมัคร จำนวน 35 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 66 เป็นจิตอาสา/อาสาสมัคร จำนวน 17 ครอบครัว ร้อยละ 32.1 และ กำลังตัดสินใจเข้าร่วมจิตอาสา/อาสาสมัคร จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของหัวหน้าครอบครัวของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว

สถานภาพของหัวหน้าครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
พ่อ	38	71.7
แม่	15	28.3
รวม	53	100.0

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของหัวหน้าครอบครัวของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง มีพ่อเป็นหัวหน้าครอบครัว จำนวน 38 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 71.7 และมีแม่เป็นหัวหน้าครอบครัว จำนวน 15 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 28.3

ตาราง 13 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับอาชีพของหัวหน้าครอบครัวของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว

อาชีพของหัวหน้าครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการระดับอาวุโส/ผู้จัดการบริษัทเอกชน	8	15.1
นักวิชาการ/ครู อาจารย์	1	1.9
ช่างเทคนิค/นักวิทยาศาสตร์/วิศวกร	4	7.5
รับจ้าง/พนักงานโรงแรม/พนักงานขนส่ง	6	11.3
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/การให้บริการ/ทหาร ตำรวจ	22	41.5
พนักงานบริการ/ศิลปิน/พนักงานขาย/งานบริการด้านรักษาความปลอดภัย	5	9.4
อื่น ๆ ประกอบด้วย อาชีพอิสระ พนักงานด้านไอที ค้าขาย นายหน้า อสังหาริมทรัพย์ พนักงานราชการ ครูสอนพิเศษ อาจารย์สอนศาสนา แม่บ้าน	7	13.2
รวม	53	100.0

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของหัวหน้าครอบครัวของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง ประกอบข้าราชการระดับอาวุโส/ผู้จัดการบริษัทเอกชน จำนวน 8 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 15.1 นักวิชาการ/ครู อาจารย์ จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 ช่างเทคนิค/นักวิทยาศาสตร์/วิศวกร จำนวน 4 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 7.5 รับจ้าง/พนักงานโรงแรม/พนักงานขนส่ง จำนวน 6 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 11.3 ธุรกิจ

ส่วนตัว/ค้าขาย/การให้บริการ/ทหาร ตำรวจ จำนวน 22 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 41.5 พนักงานบริการ/ศิลปิน/พนักงานขาย/งานบริการด้านรักษาความปลอดภัย จำนวน 5 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 9.4 และประกอบอาชีพอื่น ๆ ประกอบด้วย อาชีพอิสระ พนักงานด้านไอที ค้าขาย นายหน้าอสังหาริมทรัพย์ พนักงานราชการ ครูสอนพิเศษ อาจารย์สอนศาสนา แม่บ้าน จำนวน 7 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 13.2

ตาราง 14 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับจำนวนบุตรหลานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว

จำนวนบุตรหลานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
1	27	50.9
2	12	22.6
3	9	17
4	5	9.4
รวม	53	100.0

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนบุตรหลานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 50 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง จัดการศึกษาโดยครอบครัวให้แก่บุตร 1 คน จำนวน 27 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 50.9 จัดให้บุตร 2 คน จำนวน 12 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 22.6 จัดให้บุตร 3 คน จำนวน 9 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 17 และจัดให้แก่บุตร 4 คน จำนวน 5 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 9.4

ตาราง 15 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านบุคคล	28	52.8
ด้านเศรษฐกิจ	9	17
ด้านสังคม	13	24.5
ด้านเทคโนโลยี	3	5.7
รวม	53	100.0

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง ปัจจัยด้านบุคคลส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 28 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 52.8 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 9 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 17 ปัจจัยด้านสังคมส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 13 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 24.5 และ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7

ตาราง 16 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว

บุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ	จำนวน	ร้อยละ
บุตรหลาน	36	67.9
ตัวท่านเอง	8	15.1
คู่สมรส	8	15.1
ทุกคนในครอบครัวมีส่วนร่วม	1	1.9
รวม	53	100.0

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง บุตรหลานมีส่วนในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 ตัวเองมีส่วนในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 คู่สมรสมีส่วนในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 และ ทุกคนในครอบครัวมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านเทคโนโลยี อธิบายตามตาราง 17 – 20 ดังต่อไปนี้

ตาราง 17 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยด้านบุคคล	X	SD	ระดับ	ลำดับ
เชื่อว่ากิจกรรมนันทนาการมีความจำเป็น	4.64	.591	มากที่สุด	5
พิจารณาเลือกกิจกรรมจากความต้องการบุตรหลาน	4.38	.686	มากที่สุด	11
พิจารณาเลือกกิจกรรมจากความต้องการผู้ปกครอง	3.17	.893	ปานกลาง	17
ช่วยสร้างแรงบันดาลใจต่ออาชีพในฝันของบุตรหลาน	4.17	.893	มาก	13
ต้องการส่งเสริมและพัฒนาทักษะอาชีพบุตรหลาน	4.36	.787	มากที่สุด	12
ต้องการส่งเสริมพัฒนาทางด้านร่างกาย	4.68	.613	มากที่สุด	3
ต้องการส่งเสริมพัฒนาทางด้านจิตใจ	4.68	.644	มากที่สุด	2
ต้องการส่งเสริมพัฒนาทางด้านอารมณ์	4.72	.632	มากที่สุด	1
ต้องการส่งเสริมพัฒนาทางด้านสังคม	4.64	.736	มากที่สุด	7
ต้องการส่งเสริมพัฒนาทางด้านสติปัญญา	4.57	.665	มากที่สุด	9
ความเชื่อทางศาสนาส่งผลต่อการเลือกกิจกรรม	3.36	1.545	ปานกลาง	16
พิจารณาเลือกกิจกรรมจากลักษณะอุปนิสัยบุตรหลาน	4.45	.722	มากที่สุด	10
ตระหนักว่าจะต้องให้เข้าร่วมอย่างน้อย 1 กิจกรรม	4.57	.694	มากที่สุด	8
ตระหนักว่ากิจกรรมนันทนาการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.66	.649	มากที่สุด	4

ตาราง 17 (ต่อ)

ปัจจัยด้านบุคคล	X	SD	ระดับ	ลำดับ
ใช้เป็นสื่อส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับการศึกษาโดย ครอบครัว	4.64	.591	มากที่สุด	6
เลือกกิจกรรมจากประสบการณ์ของผู้ปกครองที่เคย เข้าร่วม	3.81	1.057	มาก	14
เลือกจากกิจกรรมนันทนาการที่ผู้ปกครองกำลังเข้า ร่วมอยู่	3.79	.988	มาก	15
ปัจจัยด้านบุคคลโดยรวม	4.31	.787	มากที่สุด	

จากตาราง 17 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า ภาพรวมปัจจัยด้านบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ อยู่ในระดับ โดย เชื่อว่ากิจกรรมนันทนาการมีความจำเป็นแก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .591 อยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาเลือกกิจกรรมจากความต้องการของบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .686 อยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาเลือกกิจกรรมจากความต้องการของตัวเอง/ผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .893 อยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมนันทนาการที่เลือกช่วยสร้างแรงบันดาลใจต่ออาชีพในฝันของบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .893 อยู่ในระดับมาก กิจกรรมนันทนาการช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางอาชีพแก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .787 อยู่ในระดับมากที่สุด เลือกกิจกรรมเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกายของบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .613 อยู่ในระดับมากที่สุด เลือกกิจกรรมเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านจิตใจของบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .644 อยู่ในระดับมากที่สุด เลือกกิจกรรมเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์ของบุตรหลาน มี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .632 อยู่ในระดับมากที่สุด เลือกกิจกรรม เพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมของบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .736 อยู่ในระดับมากที่สุด เลือกกิจกรรมเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสติปัญญาของบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .665 อยู่ในระดับมากที่สุด ความเชื่อทางศาสนาส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.545 อยู่ในระดับปานกลาง ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณาจากลักษณะอุปนิสัยของบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .722 อยู่ในระดับมากที่สุด ตระหนักว่าบุตรหลานจะต้องมีกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 อย่างเข้าร่วม เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา งานอดิเรก และอื่นๆ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .694 อยู่ในระดับมากที่สุด ตระหนักว่ากิจกรรมนันทนาการจะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุตรหลานให้ดียิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 649 อยู่ในระดับมากที่สุด ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการเพื่อใช้เป็นสื่อในการส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับการจัดการศึกษาโดยครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .591 อยู่ในระดับมากที่สุด ประสบการณ์ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมในอดีตส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.057 อยู่ในระดับมาก กิจกรรมที่กำลังเข้าร่วมอยู่ในปัจจุบันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .988 อยู่ในระดับมาก

ตาราง 18 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	X	SD	ระดับ	ลำดับ
สถานะเศรษฐกิจของประเทศส่งผลต่อการตัดสินใจ	3.92	1.035	มาก	1
พิจารณาจากรายรับของครอบครัว	3.75	1.175	มาก	3
พิจารณาจากค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรมของบุตรหลาน	3.75	1.223	มาก	2
พิจารณาจากค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	3.55	1.294	มาก	5
แหล่งนันทนาการตั้งอยู่ย่านธุรกิจการค้า/ใจกลางเมือง	3.21	1.246	ปานกลาง	7
แหล่งนันทนาการตั้งอยู่เขตชานเมืองและปริมณฑล	3.42	1.167	มาก	6
เลือกกิจกรรมนันทนาการที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายก่อนอันดับแรก	3.70	1.280	มาก	4
เลือกกิจกรรมที่มีค่าใช้จ่ายสูงหากส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน	2.81	1.178	ปานกลาง	8
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจโดยรวม	3.51	1.200	มาก	

จากตาราง 18 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า ภาพรวมปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ อยู่ในระดับ โดย สถานะเศรษฐกิจของประเทศส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.035 อยู่ในระดับมาก ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณาจากรายรับของครอบครัว 3.75 1.175 มาก ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณา

จากค่าใช้จ่ายของกิจกรรมที่บุตรหลานจะเข้าร่วม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.223 อยู่ในระดับมาก ค่าใช้จ่ายในการเดินทางส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.294 อยู่ในระดับมาก แหล่งนันทนาการที่ตั้งอยู่ย่านธุรกิจ/ใจกลางเมืองส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.246 อยู่ในระดับมาก แหล่งนันทนาการที่ตั้งอยู่เขตชานเมือง/ปริมณฑลส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.167 อยู่ในระดับมาก ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายก่อนเป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.280 อยู่ในระดับมาก ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการที่เสียค่าใช้จ่ายสูงหากช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของบุตรหลาน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.178 อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 19 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านสังคมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยด้านสังคม	X	SD	ระดับ	ลำดับ
เลือกกิจกรรมตามคำแนะนำ/เชิญชวนกลุ่มเพื่อนผู้ปกครอง	3.28	.885	ปานกลาง	7
เลือกกิจกรรมตามคำแนะนำ/เชิญชวนกลุ่มเพื่อนบุตรหลาน	3.08	.997	ปานกลาง	8
กิจกรรมช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนใหม่แก่บุตรหลาน	4.06	.864	มาก	2
เลือกตามกลุ่มเพื่อนผู้ปกครองที่อาชีพใกล้เคียงกัน	2.62	1.274	ปานกลาง	15
เลือกตามกลุ่มเพื่อนผู้ปกครองที่ระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน	2.55	1.170	น้อย	16
กิจกรรมจะช่วยสร้างชื่อเสียงและการยอมรับทางสังคม	2.51	.973	น้อย	17
พิจารณาจากองค์การภาครัฐเป็นผู้ให้บริการ	2.98	1.083	ปานกลาง	9
พิจารณาจากองค์การภาคเอกชนเป็นผู้ให้บริการ	2.94	.908	ปานกลาง	11
เลือกกิจกรรมจากแหล่งนันทนาการที่ภาครัฐบริการ	3.62	.965	มาก	4
คำนึงความสะดวกในการเดินทางไปยังแหล่งนันทนาการเพื่อเข้าร่วมกิจกรรม	4.49	.750	มากที่สุด	1

ตาราง 19 (ต่อ)

ปัจจัยด้านสังคม	X	SD	ระดับ	ลำดับ
ชุมชนที่อาศัยมีความปลอดภัยและเชื่ออำนาจด้าน สิ่งแวดล้อม	3.92	1.158	มาก	3
ทราบนโยบายภาครัฐ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการ ส่งเสริม และสนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการแก่บุตรหลาน	2.94	1.392	ปานกลาง	10
ทราบถึงสวัสดิการจากภาครัฐที่ดูแลและให้บริการ ด้านนันทนาการครอบครัว	2.77	1.296	ปานกลาง	14
รู้จักชื่อองค์กรหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่ ส่งเสริม สนับสนุน และให้บริการด้านนันทนาการ ครอบครัว	2.91	1.131	ปานกลาง	12
ทราบนโยบายด้านการศึกษาที่ส่งเสริม สนับสนุน และบริการด้านนันทนาการแก่บุตรหลานเพื่อเข้าร่วม เป็นวิถีชีวิต	2.87	1.287	ปานกลาง	13
ทราบว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ใช้กิจกรรมนันทนาการเป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน	3.58	1.365	มาก	5
ทราบถึงแนวทางการปฏิรูปการศึกษาที่นำ นันทนาการเป็นเครื่องมือพัฒนาศักยภาพมนุษย์และ สร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กนักเรียน/บุตร หลาน	3.40	1.214	ปานกลาง	6
ปัจจัยด้านสังคมโดยรวม	3.21	1.101	ปานกลาง	

จากตาราง 19 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านสังคมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า ภาพรวมปัจจัยด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ อยู่ในระดับ โดย ตัดสินใจเลือกกิจกรรมตามคำแนะนำ/เชิญชวนจากกลุ่มเพื่อนผู้ปกครองของเพื่อนบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .885 อยู่ในระดับปานกลาง ตัดสินใจเลือกกิจกรรมตามคำแนะนำ/เชิญชวนจากกลุ่มเพื่อนของบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .997 อยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมที่เลือกให้บุตรหลานเข้าร่วมจะช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนใหม่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .864 อยู่ในระดับมาก อาชีพของเพื่อนผู้ปกครองใกล้เคียงกันหรือเหมือนกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.274 อยู่ในระดับปานกลาง ระดับการศึกษาของเพื่อนผู้ปกครองใกล้เคียงกันหรือเท่ากันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.170 อยู่ในระดับน้อย กิจกรรมนันทนาการที่ท่านเลือกจะช่วยสร้างชื่อเสียงและการยอมรับทางสังคมให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .973 อยู่ในระดับน้อย ท่านเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณาจากศูนย์บริการที่องค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้ให้บริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.083 อยู่ในระดับปานกลาง เลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณาจากศูนย์บริการที่องค์กรหรือหน่วยงานภาคเอกชนเป็นผู้ให้บริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .908 อยู่ในระดับปานกลาง เลือกกิจกรรมให้แก่บุตรหลานจากแหล่งนันทนาการที่รัฐบาลจัดเตรียม เช่น สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น สวนหย่อม ลานกิจกรรมเอนกประสงค์ ศูนย์เยาวชน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .965 อยู่ในระดับมาก คำนึงถึงความสะดวกในการเดินทางไปยังแหล่งนันทนาการเพื่อพาบุตรหลานเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .750 อยู่ในระดับมากที่สุด แหล่งชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่มีความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อมและเอื้ออำนวยต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้กับบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.158 อยู่ในระดับมาก การทราบถึงนโยบายของรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.392 อยู่ในระดับปานกลาง การทราบว่า มีสวัสดิการจากภาครัฐบาลที่ให้การดูแลและให้บริการด้านนันทนาการสำหรับครอบครัว

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.296 อยู่ในระดับน้อย การรู้จักชื่อองค์กรหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนที่มีส่วนสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน และบริการด้านนันทนาการแก่ครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.131 อยู่ในระดับปานกลาง การทราบถึงนโยบายด้านการศึกษาที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียน/บุตรหลานเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเป็นวิถีชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.287 อยู่ในระดับน้อย การทราบว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 มีการส่งเสริมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมนันทนาการเป็นสื่อในการพัฒนาผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.365 อยู่ในระดับมาก การทราบถึงทิศทางการจัดการศึกษาในประเทศไทยเพื่อพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์โดยนำกีฬาและนันทนาการมาใช้เป็นสื่อเพื่อพัฒนาศักยภาพและสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์แก่เด็กนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.365 อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 20 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยด้านเทคโนโลยี	X	SD	ระดับ	ลำดับ
รับข้อมูลด้านนันทนาการจากสื่อเทคโนโลยีหลากหลาย	4.21	.906	มากที่สุด	4
ศึกษาข้อมูลด้านนันทนาการจากสื่อเทคโนโลยีหลากหลาย	4.38	.790	มากที่สุด	2
ใช้เทคโนโลยีเข้ามาในการวางแผนก่อนตัดสินใจเลือกกิจกรรม	3.96	1.018	มาก	5
ใช้เทคโนโลยีเข้ามาเปรียบเทียบข้อมูลก่อนตัดสินใจเลือก	3.92	.937	มาก	7

ตาราง 20 (ต่อ)

ปัจจัยด้านเทคโนโลยี	X	SD	ระดับ	ลำดับ
คิดว่าเทคโนโลยีช่วยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ เลือก	3.77	1.068	มาก	10
เทคโนโลยีช่วยประเมินความต้องการเพื่อการตัดสินใจ เลือก	3.60	1.166	มาก	11
รับคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญผ่านเทคโนโลยีหลากหลาย	3.83	.995	มาก	9
ช่วยให้เข้าถึงแหล่งข้อมูลด้านนันทนาการโดยตรง	4.38	.765	มากที่สุด	1
ศึกษาแหล่งนันทนาการผ่านสื่อออนไลน์ของหน่วยงาน ที่ให้บริการโดยตรง	3.83	1.014	มาก	8
แลกเปลี่ยนข้อมูลด้านแหล่งนันทนาการผ่านสื่อสังคม ออนไลน์	3.96	1.091	มาก	6
สื่อสังคมออนไลน์มีบทบาทสำคัญต่อการแลกเปลี่ยน ข้อมูล	4.23	.912	มากที่สุด	3
ปัจจัยด้านเทคโนโลยีโดยรวม	4.01	.969	มาก	

จากตาราง 20 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า ภาพรวมปัจจัยด้านเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ อยู่ในระดับ โดย การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนันทนาการจากสื่อทางเทคโนโลยีแหล่งต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ เฟสบุค วิกีพีเดีย อินสตาร์แกรม ไลน์ ฯลฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .906 อยู่ในระดับมาก ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สนใจจากแหล่งเทคโนโลยีที่หลากหลาย ก่อนการตัดสินใจเลือกกิจกรรม

นันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .790 อยู่ใน
 ระดับมากที่สุด ก่อนการตัดสินใจเลือกกิจกรรม ท่านมีการวางแผนโดยใช้เทคโนโลยีที่หลากหลาย
 เข้ามาช่วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.018 อยู่ในระดับมาก การใช้
 เทคโนโลยีที่หลากหลายเข้ามาช่วยในการเปรียบเทียบข้อมูลก่อนการตัดสินใจเลือกกิจกรรม
 นันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .937 อยู่ใน
 ระดับมาก การคิดว่าเทคโนโลยีที่หลากหลายจะช่วยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรม
 นันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.068 อยู่ใน
 ระดับมาก การคิดว่าเทคโนโลยีที่หลากหลายจะช่วยท่านประเมินความต้องการเพื่อการตัดสินใจ
 เลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ
 1.166 อยู่ในระดับมาก คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญผ่านเทคโนโลยีที่หลากหลายส่งผลต่อการ
 ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 เท่ากับ .995 อยู่ในระดับมาก เทคโนโลยีที่หลากหลายช่วยท่านเข้าถึงข้อมูลด้านแหล่งทาง
 นันทนาการได้โดยตรง เช่น เฟสบุ๊ค อินเทอร์เน็ต อินสตาร์แกรม ฯลฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ส่วน
 เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .765 อยู่ในระดับมากที่สุด ศึกษาข้อมูลด้านแหล่งทางนันทนาการผ่าน
 สื่อประชาสัมพันธ์ออนไลน์จากหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบโดยตรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ส่วน
 เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.014 อยู่ในระดับมาก การแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านแหล่งนันทนาการ
 ระหว่างกลุ่มเพื่อนผู้ปกครองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 เท่ากับ 1.091 อยู่ในระดับมาก สื่อสังคมออนไลน์มีบทบาทสำคัญต่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้าน
 นันทนาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.12 อยู่ในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ

ตาราง 21 จำนวนและร้อยละของการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว

การตัดสินใจ เลือกกิจกรรมนันทนาการ	จำนวนผู้ตอบ (ร้อยละ)				ระดับความคิดเห็น		
	มี	ไม่แน่ใจ	ไม่มี	รวม	มี	ไม่แน่ใจ	ไม่มี
มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับ นันทนาการสำหรับเด็ก	36 (67.9)	13 (24.5)	4 (7.5)	53 (100.0)	ปานกลาง	น้อย	น้อย
มีความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็ก	33 (62.3)	16 (30.2)	4 (7.5)	53 (100.0)	ปานกลาง	น้อย	น้อย
มีความสามารถแสวงหา ข้อมูลด้านนันทนาการด้วย ตนเอง	48 (90.6)	4 (7.5)	1 (1.9)	53 (100.0)	มาก	น้อย	น้อย
มีความสามารถเลือก กิจกรรมที่เหมาะสมกับบุตร หลาน	49 (92.5)	3 (5.7)	1 (1.9)	53 (100.0)	มาก	น้อย	น้อย
มีความสามารถจัดการด้าน นันทนาการกับบุตรหลาน	48 (90.6)	1 (1.9)	4 (7.5)	53 (100.0)	มาก	น้อย	น้อย
มีความสามารถประเมินผล การเข้าร่วมกิจกรรมของบุตร หลาน	49 (92.5)	2 (3.8)	2 (3.8)	53 (100.0)	มาก	น้อย	น้อย
ส่งเสริมและสนับสนุนให้เข้า ร่วมกิจกรรมนันทนาการ อย่างน้อย 1 ประเภท	52 (98.1)	1 (1.9)	0 (0.0)	53 (100.0)	มาก	น้อย	-

จากตาราง 21 การวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและร้อยละของการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า การตัดสินใจโดยมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็ก โดยเลือกตอบมี จำนวน 36 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 67.9 อยู่ในระดับปานกลาง เลือกตอบไม่มี จำนวน 4 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 7.5 อยู่ในระดับน้อย เลือกตอบไม่แน่ใจ จำนวน 13 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 24.5 อยู่ในระดับน้อย ดังนั้นจึงแปลความหมายได้ว่าผู้ปกครองมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอยู่ในระดับปานกลาง

การตัดสินใจโดยมีความเข้าใจถูกต้องเกี่ยวนันทนาการสำหรับเด็ก โดยเลือกตอบมี จำนวน 33 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 62.3 อยู่ในระดับปานกลาง เลือกตอบไม่มี จำนวน 4 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 7.5 อยู่ในระดับน้อย เลือกตอบไม่แน่ใจ จำนวน 16 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 30.2 อยู่ในระดับน้อย ดังนั้นจึงแปลผลได้ว่าผู้ปกครองมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอยู่ในระดับปานกลาง ท่านมีความสามารถในการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับนันทนาการโดยตนเอง โดยเลือกตอบมี จำนวน 48 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 90.6 อยู่ในระดับมาก เลือกตอบไม่มี จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 อยู่ในระดับน้อย เลือกตอบไม่แน่ใจ จำนวน 4 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 7.5 อยู่ในระดับน้อย ดังนั้นจึงแปลผลได้ว่าผู้ปกครองมีความสามารถในการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับนันทนาการโดยตนเองอยู่ในระดับมาก ท่านมีความสามารถเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานได้เหมาะสม โดยเลือกตอบมี จำนวน 49 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 92.5 อยู่ในระดับมาก เลือกตอบไม่มี จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 อยู่ในระดับน้อย เลือกตอบไม่แน่ใจ จำนวน 3 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 5.7 อยู่ในระดับน้อย ดังนั้นจึงแปลผลได้ว่าผู้ปกครองมีความสามารถเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานได้เหมาะสมอยู่ในระดับมาก ท่านมีความสามารถในการจัดการกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน โดยเลือกตอบมี จำนวน 48 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 90.6 อยู่ในระดับมาก เลือกตอบไม่มี จำนวน 4 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 7.5 อยู่ในระดับน้อย เลือกตอบไม่แน่ใจ จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 อยู่ในระดับน้อย ดังนั้นจึงแปลได้ว่าผู้ปกครองมีความสามารถในการจัดการกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานอยู่ในระดับมาก ท่านมีความสามารถประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลาน โดยเลือกตอบมี จำนวน 49 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 92.5 อยู่ในระดับมาก เลือกตอบไม่มี จำนวน 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8 จำนวน 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8 อยู่ในระดับน้อย ดังนั้นจึงแปลผลได้ว่า ผู้ปกครองมีความสามารถประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลาน อยู่ในระดับมาก การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุตรหลานของท่านเข้าร่วมกิจกรรม

นันทนาการอย่างน้อย 1 ประเภท โดยเลือกตอบมี จำนวน 52 ครอบครั้ว คิดเป็นร้อยละ 98.1 อยู่ในระดับมาก เลือกตอบไม่แน่ใจ จำนวน 1 ครอบครั้ว คิดเป็นร้อยละ 1.9 อยู่ในระดับน้อย ดังนั้นจึงแปลผลได้ว่าผู้ปกครองมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุตรหลานมีการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 ประเภท อยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคล ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านเทคโนโลยี กับการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว

ปัจจัยที่ส่งผล	การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ				
	P	Sig	ความสัมพันธ์	ทิศทาง	ระดับ
ปัจจัยด้านบุคคล	.0764	.5866	ไม่มี	-	-
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	-.2743*	.0469	มี	ตรงกันข้าม	ค่อนข้างต่ำ
ปัจจัยด้านสังคม	.3054*	.0262	มี	เดียวกัน	ค่อนข้างต่ำ
ปัจจัยด้านเทคโนโลยี	.3641*	.0074	มี	เดียวกัน	ค่อนข้างต่ำ

*. ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคล ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านเทคโนโลยี กับการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว ผู้วิจัยพบว่า การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำ ในทิศทางเดียวกัน ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ($P = .3641$) และ ปัจจัยด้านสังคม ($P = .3054$) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ($P = -.2743$) มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำ ในทิศทางตรงกันข้าม ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และปัจจัยด้านบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับ การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยรวม

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านบุคคลมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

H_0 ปัจจัยด้านบุคคลไม่มีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

H_1 ปัจจัยด้านบุคคลมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านบุคคลมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยในสถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน ได้ค่า $P > .05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (Holland De Graaf Jacobien, #65) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านบุคคลมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร หากพิจารณารายชื่อ ผู้วิจัยพบว่า เลือกกิจกรรมนันทนาการเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาทางด้านจิตใจ และ ด้านอารมณ์ มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานได้เหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้างต่ำ และเลือกกิจกรรมนันทนาการเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาทางด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานได้เหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้างต่ำ ในส่วนเลือกกิจกรรมนันทนาการเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาทางด้านจิตใจ และ ด้านอารมณ์ กับ ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณาจากลักษณะอุปนิสัยของบุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้าง

สมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

H_0 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

H_1 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยในสถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน ได้ค่า $P < .05$ นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Holland De Graaf Jacobien, #65) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร และเมื่อพิจารณารายข้อผู้วิจัยพบว่า ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณาจากรายรับของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้างต่ำ แหล่งนันทนาการที่ตั้งอยู่ย่านธุรกิจหรือใจกลางเมืองส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้างต่ำ ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายก่อนเป็นอันดับแรก มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้างต่ำ ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายก่อนเป็นอันดับแรก มีความสัมพันธ์กับ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้างต่ำ ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายก่อนเป็นอันดับแรก มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้างต่ำ

สมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

H_0 ปัจจัยด้านสังคมไม่มีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

H_1 ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัด

กรุงเทพมหานคร โดยในสถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน ได้ค่า $P < .05$ นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Holland De Graaf Jacobien, #65) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร และพิจารณารายชื่อ ผู้วิจัยพบว่า แหล่งชุมชนที่อาศัยอยู่มีความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อมและเชื้ออำนวยความสะดวกการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับปานกลาง และ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ ตัดสินใจเลือกกิจกรรมตามคำแนะนำหรือคำเชิญชวนจากกลุ่มเพื่อนของผู้ปกครองของเพื่อนบุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ และ มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ ตัดสินใจเลือกกิจกรรมตามคำแนะนำหรือคำเชิญชวนจากกลุ่มเพื่อนของบุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ อาชีพของเพื่อนผู้ปกครองใกล้เคียงกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ ระดับการศึกษาของเพื่อนผู้ปกครองใกล้เคียงกันหรือเท่ากันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ ทราบถึงนโยบายของภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลาน และ ทราบว่ามีสวัสดิการจากภาครัฐบาลที่ให้การดูแลและให้บริการด้านนันทนาการสำหรับครอบครัว มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็ก และ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ รู้จักชื่อองค์กรหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนที่มีส่วนสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน และบริการด้านนันทนาการแก่ครอบครัว มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ที่ถูกต้อง

เกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ และ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ ทราบถึงนโยบายด้านการศึกษาที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนหรือบุตรหลานเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเป็นวิถีชีวิต มีความสัมพันธ์กับ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ และ ทราบถึงทิศทางการจัดการศึกษาในประเทศไทยเพื่อพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์ โดยนำกีฬาและนันทนาการมาใช้เป็นสื่อเพื่อพัฒนาศักยภาพและสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กนักเรียน มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ และ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็ก มีความสามารถในการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับนันทนาการด้วยตนเอง และ มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุตรหลานเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 ประเภทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ

สมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยด้านเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

H_0 ปัจจัยด้านเทคโนโลยีไม่มีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

H_1 ปัจจัยด้านเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยในสถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน ได้ค่า $P < .05$ นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Holland De Graaf Jacobien, #65) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร และพิจารณารายชื่อ ผู้วิจัยพบว่า ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สนใจจากแหล่งเทคโนโลยีที่หลากหลายก่อนการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถในการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับนันทนาการด้วยตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ใน

ทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ ก่อนการตัดสินใจเลือกกิจกรรม มีการวางแผนโดยใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายเข้ามาช่วย มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการของบุตรหลานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ เทคโนโลยีที่หลากหลายจะช่วยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ และ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็ก และมีความสามารถเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานได้เหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ เทคโนโลยีที่หลากหลายจะช่วยประเมินความต้องการเพื่อตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานได้เหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับปานกลาง และ มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ และ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็ก มีความสามารถในการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับนันทนาการด้วยตนเอง มีความสามารถในการจัดการกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญผ่านเทคโนโลยีที่หลากหลายส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ และ มีความสัมพันธ์กับ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็ก และ มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุตรหลานเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 ประเภทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ เทคโนโลยีที่หลากหลายช่วยเข้าถึงข้อมูลด้านแหล่งนันทนาการได้โดยตรง มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถในการจัดการกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ เทคโนโลยีรูปแบบสื่อสังคมออนไลน์มีบทบาทสำคัญในการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านนันทนาการ มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถในการจัดการกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเทคโนโลยี ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเทคโนโลยี กับการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลสถานะภาพ

ข้อมูลสถานะภาพของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นพ่อ จำนวน 9 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 17 และกลุ่มตัวอย่างเป็นแม่ จำนวน 44 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 83

ข้อมูลเกี่ยวกับอายุ

ข้อมูลเกี่ยวกับอายุของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างอายุ 31-35 ปี จำนวน 8 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 15.1 อายุ 36-40 ปี จำนวน 17 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 32.1 อายุ 41-45 ปี จำนวน 22 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 41.5 และ อายุ 45 ปี ขึ้นไป จำนวน 6 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 11.3

ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 9 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 17 ปริญญาตรี จำนวน 33 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 62.3 ปริญญาโท จำนวน 11 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 20.8

ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ

ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง ประกอบอาชีพข้าราชการระดับอาวุโส/ผู้จัดการบริษัทเอกชน จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 นักวิชาการ/ครู อาจารย์ จำนวน 3 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 5.7 เสมียน/พนักงานบัญชี/นักสถิติ จำนวน 3 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 5.7 ช่างฝีมือ/ช่างก่อสร้าง/ช่างโลหะ/ช่างหัตถกรรม จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 รับจ้าง/พนักงานโรงแรม/พนักงานขนส่ง จำนวน 3 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 5.7 ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/การให้บริการ/ทหาร ตำรวจ จำนวน 21 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 39.6 พนักงานบริการ/ศิลปิน/พนักงานขาย/งานบริการด้านรักษาความปลอดภัย จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 และ อื่น ๆ ประกอบด้วย พนักงานของรัฐ อาชีพอิสระ นักเขียนอิสระ นักเทรนสมอง นักแปล ผลิตรายการโทรทัศน์ ครูสอนพิเศษ อาจารย์สอนศาสนา และแม่บ้าน จำนวน 20 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 37.7

ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา

ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนาของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 35 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 66 ศาสนาคริสต์ จำนวน 5 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 9.4 ศาสนาอิสลาม จำนวน 13 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 24.5

ข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

ข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีเขตที่อยู่อาศัยในเขต มีนบุรี จำนวน 6 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 11.3 คลองสาน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 คลองสามวา จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 คันนายาว จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 จอมทอง จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 ดุสิต จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 ดลิ่งชัน จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 ทวีวัฒนา จำนวน 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8 บางกะปิ จำนวน 5 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 9.4 บางเขน จำนวน 2

ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8 บางแค จำนวน 3 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 5.7 บางซื่อ จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 บางนา จำนวน 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8 บางพลัด จำนวน 3 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 5.7 บึงกุ่ม จำนวน 3 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 5.7 ประเวศ จำนวน 3 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 5.7 ป้อมปราบศัตรูพ่าย จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 พระโขนง จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 พัฒนาการ จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 พัฒนาการ จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 ภาษีเจริญ จำนวน 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8 ลาดกระบัง จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 ลาดพร้าว จำนวน 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8 วัฒนา จำนวน 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8 สวนหลวง จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 สะพานสูง จำนวน 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8 สาทร จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 และ หนองจอก 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8

ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกในครอบครัว

ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกในครอบครัวของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง มีสมาชิกในครอบครัวทั้งสิ้น 3 คน จำนวน 16 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 30.2 มีสมาชิกในครอบครัวทั้งสิ้น 4 คน จำนวน 13 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 24.5 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวทั้งสิ้น 5 คน จำนวน 14 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 26.4 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวทั้งสิ้น 6 คน จำนวน 4 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 7.5 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวทั้งสิ้น 7 คน จำนวน 4 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 7.5 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวทั้งสิ้น 8 คน จำนวน 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8

ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้

ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปีของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 50 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง มีรายได้ ต่ำกว่า 150,000 บาท จำนวน 5 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 9.4 รายได้ 150,001-300,000 บาท จำนวน 16 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 30.2 รายได้ 300,001-500,000 บาท จำนวน 11 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 20.8 รายได้ 500,001-750,000 บาท จำนวน 8 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 15.1 รายได้ 750,001-1,000,000 บาท จำนวน 5 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 9.4 รายได้ 1,000,001-2,000,000 บาท จำนวน 6 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 11.3 รายได้ 2,000,001-5,000,000 บาท จำนวน 2 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.8

ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมจิตอาสา/อาสาสมัคร

ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมจิตอาสา/อาสาสมัครของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง ไม่ใช่จิตอาสา/อาสาสมัคร จำนวน 35 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 66 เป็นจิตอาสา/อาสาสมัคร จำนวน 17 ครอบครัว ร้อยละ 32.1 และ กำลังตัดสินใจเข้าร่วมจิตอาสา/อาสาสมัคร จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของหัวหน้าครอบครัว

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของหัวหน้าครอบครัวของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง มีพ่อเป็นหัวหน้าครอบครัว จำนวน 38 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 71.7 และมีแม่เป็นหัวหน้าครอบครัว จำนวน 15 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 28.3

ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของหัวหน้าครอบครัว

ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของหัวหน้าครอบครัวของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง ประกอบข้าราชการระดับอาวุโส/ผู้จัดการบริษัทเอกชน จำนวน 8 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 15.1 นักวิชาการ/ครู อาจารย์ จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 ช่างเทคนิค/นักวิทยาศาสตร์/วิศวกร จำนวน 4 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 7.5 รับจ้าง/พนักงานโรงแรม/พนักงานขนส่ง จำนวน 6 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 11.3 ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/การให้บริการ/ทหาร ตำรวจ จำนวน 22 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 41.5 พนักงานบริการ/ศิลปิน/พนักงานขาย/งานบริการด้านรักษาความปลอดภัย จำนวน 5 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 9.4 และประกอบอาชีพอื่น ๆ ประกอบด้วย อาชีพอิสระ พนักงานด้านไอที ค้าขาย นายหน้าอสังหาริมทรัพย์ พนักงานราชการ ครูสอนพิเศษ อาจารย์สอนศาสนา แม่บ้าน จำนวน 7 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 13.2

ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนบุตรหลานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว

ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนบุตรหลานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 50 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง จัดการศึกษาโดยครอบครัวให้แก่บุตร 1 คน จำนวน 27 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 50.9 จัดให้บุตร 2 คน จำนวน 12 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 22.6 จัดให้บุตร 3 คน จำนวน 9 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 17 และจัดให้แก่บุตร 4 คน จำนวน 5 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 9.4

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง ปัจจัยด้านบุคคลส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 28 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 52.8 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 9 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 17 ปัจจัยด้านสังคมส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 13 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 24.5 และ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7

ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ

ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง บุตรหลานมีส่วนในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 ตัวเองมีส่วนในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 คู่สมรสมีส่วนในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 และ ทุกคนในครอบครัวมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9

ข้อมูลปัจจัยด้านบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ

ข้อมูลปัจจัยด้านบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า ภาพรวมปัจจัยด้านบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ อยู่ในระดับ โดย เชื่อว่ากิจกรรมนันทนาการมีความจำเป็นแก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .591 อยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาเลือกกิจกรรมจากความต้องการของบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .686 อยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาเลือกกิจกรรมจากความต้องการของตัวเอง/ผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .893 อยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมนันทนาการที่เลือกช่วยสร้างแรงบันดาลใจต่ออาชีพในฝันของบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .893 อยู่ในระดับมาก กิจกรรมนันทนาการช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางอาชีพแก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .787 อยู่ในระดับมากที่สุด เลือกกิจกรรมเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกายของบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .613 อยู่ในระดับมากที่สุด เลือกกิจกรรมเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาการ

ทางด้านจิตใจของบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .644 อยู่ในระดับมากที่สุด เลือกกิจกรรมเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์ของบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .632 อยู่ในระดับมากที่สุด เลือกกิจกรรมเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมของบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .736 อยู่ในระดับมากที่สุด เลือกกิจกรรมเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสติปัญญาของบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .665 อยู่ในระดับมากที่สุด ความเชื่อทางศาสนาส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.545 อยู่ในระดับปานกลาง ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณาจากลักษณะอุปนิสัยของบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .722 อยู่ในระดับมากที่สุด ตระหนักว่าบุตรหลานจะต้องมีกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 อย่างเข้าร่วม เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา งานอดิเรก และอื่น ๆ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .694 อยู่ในระดับมากที่สุด ตระหนักว่ากิจกรรมนันทนาการจะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุตรหลานให้ดียิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .649 อยู่ในระดับมากที่สุด ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการเพื่อใช้เป็นสื่อในการส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับการจัดการศึกษาโดยครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .591 อยู่ในระดับมากที่สุด ประสบการณ์ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมในอดีตส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.057 อยู่ในระดับมาก กิจกรรมที่กำลังเข้าร่วมอยู่ในปัจจุบันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .988 อยู่ในระดับมาก

ข้อมูลปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ

ข้อมูลปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า ภาพรวมปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ อยู่ในระดับ โดย สภาวะเศรษฐกิจของประเทศส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.035 อยู่ในระดับมาก ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณาจากรายรับของครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.175 อยู่ในระดับมาก ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณาจากค่าใช้จ่ายของกิจกรรมที่บุตรหลานจะเข้าร่วม มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 3.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.223 อยู่ในระดับมาก ค่าใช้จ่ายในการเดินทางส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.294 อยู่ในระดับมาก แหล่งนันทนาการที่ตั้งอยู่ย่านธุรกิจ/ใจกลางเมืองส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.246 อยู่ในระดับมาก แหล่งนันทนาการตั้งอยู่เขตชานเมือง/ปริมณฑลส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.167 อยู่ในระดับมาก ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายก่อนเป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.280 อยู่ในระดับมาก ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการที่เสียค่าใช้จ่ายสูงหากช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของบุตรหลาน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.178 อยู่ในระดับปานกลาง

ข้อมูลปัจจัยด้านสังคมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ

ข้อมูลปัจจัยด้านสังคมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า ภาพรวมปัจจัยด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ อยู่ในระดับ โดย ตัดสินใจเลือกกิจกรรมตามคำแนะนำ/ เชิญชวนจากกลุ่มเพื่อนผู้ปกครองของเพื่อนบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .885 อยู่ในระดับปานกลาง ตัดสินใจเลือกกิจกรรมตามคำแนะนำ/เชิญชวนจากกลุ่มเพื่อนของบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .997 อยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมที่เลือกให้บุตรหลานเข้าร่วมจะช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนใหม่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .864 อยู่ในระดับมาก อาชีพของเพื่อนผู้ปกครองใกล้เคียงกันหรือเหมือนกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.274 อยู่ในระดับปานกลาง ระดับการศึกษาของเพื่อนผู้ปกครองใกล้เคียงกันหรือเท่ากันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.170 อยู่ในระดับน้อย กิจกรรมนันทนาการที่ท่านเลือกจะช่วยสร้างชื่อเสียงและการยอมรับทางสังคมให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .973 อยู่ในระดับน้อย ท่านเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณาจากศูนย์บริการที่องค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้ให้บริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.083 อยู่ในระดับปานกลาง เลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณาจาก

ศูนย์บริการที่องค์กรหรือหน่วยงานภาคเอกชนเป็นผู้ให้บริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .908 อยู่ในระดับปานกลาง เลือกกิจกรรมให้แก่บุตรหลานจากแหล่งนันทนาการที่รัฐบาลจัดเตรียม เช่น สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น สวนหย่อม ลานกิจกรรม เอนกประสงค์ ศูนย์เยาวชน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .965 อยู่ในระดับมาก คำนึงถึงความสะดวกในการเดินทางไปยังแหล่งนันทนาการเพื่อพาบุตรหลานเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .750 อยู่ในระดับมากที่สุด แหล่งชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่มีความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อมและเอื้ออำนวยต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้กับบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.158 อยู่ในระดับมาก การทราบถึงนโยบายของรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.392 อยู่ในระดับปานกลาง การทราบว่ามิสวัสดิจิทัลจากภาครัฐบาลที่ให้การดูแลและให้บริการด้านนันทนาการสำหรับครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.296 อยู่ในระดับน้อย การรู้จักชื่อองค์กรหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนที่มีส่วนสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน และบริการด้านนันทนาการแก่ครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.131 อยู่ในระดับปานกลาง การทราบถึงนโยบายด้านการศึกษาที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียน/บุตรหลานเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเป็นวิถีชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.287 อยู่ในระดับน้อย การทราบว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 มีการส่งเสริมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมนันทนาการเป็นสื่อในการพัฒนาผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.365 อยู่ในระดับมาก การทราบถึงทิศทางการจัดการศึกษาในประเทศไทยเพื่อพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์โดยนำกีฬาและนันทนาการมาใช้เป็นสื่อเพื่อพัฒนาศักยภาพและสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์แก่เด็กนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.365 อยู่ในระดับปานกลาง

ข้อมูลปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ

ข้อมูลปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า ภาพรวมปัจจัยด้านเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ อยู่ในระดับ โดย การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนันทนาการจากสื่อทางเทคโนโลยีแหล่งต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ เฟสบุค วิกีพีเดีย อินสตาแกรม ไลน์ ฯลฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

4.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .906 อยู่ในระดับมาก ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สนใจจากแหล่งเทคโนโลยีที่หลากหลาย ก่อนการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นธนาคารให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .790 อยู่ในระดับมากที่สุด ก่อนการตัดสินใจเลือกกิจกรรม ท่านมีการวางแผนโดยใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายเข้ามาช่วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.018 อยู่ในระดับมาก การใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายเข้ามาช่วยในการเปรียบเทียบข้อมูลก่อนการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นธนาคารให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .937 อยู่ในระดับมาก การคิดว่าเทคโนโลยีที่หลากหลายจะช่วยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นธนาคารให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.068 อยู่ในระดับมาก การคิดว่าเทคโนโลยีที่หลากหลายจะช่วยท่านประเมินความต้องการเพื่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นธนาคารให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.166 อยู่ในระดับมาก คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญผ่านเทคโนโลยีที่หลากหลายส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นธนาคารให้แก่บุตรหลาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .995 อยู่ในระดับมาก เทคโนโลยีที่หลากหลายช่วยท่านเข้าถึงข้อมูลด้านแหล่งทางนันทนาการได้โดยตรง เช่น เฟสบุ๊ค อินเทอร์เน็ต อินสตาร์แกรม ฯลฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .765 อยู่ในระดับมากที่สุด ศึกษาข้อมูลด้านแหล่งทางนันทนาการผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ออนไลน์จากหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบโดยตรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.014 อยู่ในระดับมาก การแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านแหล่งนันทนาการระหว่างกลุ่มเพื่อนผู้ปกครองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.091 อยู่ในระดับมาก สื่อสังคมออนไลน์มีบทบาทสำคัญต่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านนันทนาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.12 อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อมูลจำนวนและร้อยละของการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ

ข้อมูลจำนวนและร้อยละของการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 53 ครอบครัว สามารถอธิบายได้ว่า

การตัดสินใจโดยมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็ก โดยเลือกตอบมีจำนวน 36 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 67.9 อยู่ในระดับปานกลาง เลือกตอบไม่มี จำนวน 4 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 7.5 อยู่ในระดับน้อย เลือกตอบไม่แน่ใจ จำนวน 13 ครอบครัว คิดเป็น

ร้อยละ 24.5 อยู่ในระดับน้อย ดังนั้นจึงแปลความหมายได้ว่าผู้ปกครองมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับ
นันทนาการสำหรับเด็กอยู่ในระดับปานกลาง

การตัดสินใจโดยมีความเข้าใจถูกต้องเกี่ยวนันทนาการสำหรับเด็ก โดยเลือกตอบมี
จำนวน 33 ครอบครั้ว คิดเป็นร้อยละ 62.3 อยู่ในระดับปานกลาง เลือกตอบไม่มี จำนวน 4
ครอบครั้ว คิดเป็นร้อยละ 7.5 อยู่ในระดับน้อย เลือกตอบไม่แน่ใจ จำนวน 16 ครอบครั้ว คิดเป็น
ร้อยละ 30.2 อยู่ในระดับน้อย ดังนั้นจึงแปลผลได้ว่าผู้ปกครองมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ
นันทนาการสำหรับเด็กอยู่ในระดับปานกลาง

ท่านมีความสามารถในการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับนันทนาการโดยตนเอง โดยเลือกตอบ
มี จำนวน 48 ครอบครั้ว คิดเป็นร้อยละ 90.6 อยู่ในระดับมาก เลือกตอบไม่มี จำนวน 1 ครอบครั้ว
คิดเป็นร้อยละ 1.9 อยู่ในระดับน้อย เลือกตอบไม่แน่ใจ จำนวน 4 ครอบครั้ว คิดเป็นร้อยละ 7.5 อยู่
ในระดับน้อย ดังนั้นจึงแปลผลได้ว่าผู้ปกครองมีความสามารถในการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับ
นันทนาการโดยตนเองอยู่ในระดับมาก

ท่านมีความสามารถเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานได้เหมาะสม โดย
เลือกตอบมี จำนวน 49 ครอบครั้ว คิดเป็นร้อยละ 92.5 อยู่ในระดับมาก เลือกตอบไม่มี จำนวน 1
ครอบครั้ว คิดเป็นร้อยละ 1.9 อยู่ในระดับน้อย เลือกตอบไม่แน่ใจ จำนวน 3 ครอบครั้ว คิดเป็นร้อย
ละ 5.7 อยู่ในระดับน้อย ดังนั้นจึงแปลผลได้ว่าผู้ปกครองมีความสามารถเลือกกิจกรรมนันทนาการ
ให้แก่บุตรหลานได้เหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ท่านมีความสามารถในการจัดการกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน โดยเลือกตอบมี
จำนวน 48 ครอบครั้ว คิดเป็นร้อยละ 90.6 อยู่ในระดับมาก เลือกตอบไม่มี จำนวน 4 ครอบครั้ว
คิดเป็นร้อยละ 7.5 อยู่ในระดับน้อย เลือกตอบไม่แน่ใจ จำนวน 1 ครอบครั้ว คิดเป็นร้อยละ 1.9 อยู่
ในระดับน้อย ดังนั้นจึงแปลได้ว่าผู้ปกครองมีความสามารถในการจัดการกิจกรรมนันทนาการให้แก่
บุตรหลานอยู่ในระดับมาก

ท่านมีความสามารถประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลาน โดย
เลือกตอบมี จำนวน 49 ครอบครั้ว คิดเป็นร้อยละ 92.5 อยู่ในระดับมาก เลือกตอบไม่มี จำนวน 2
ครอบครั้ว คิดเป็นร้อยละ 3.8 จำนวน 2 ครอบครั้ว คิดเป็นร้อยละ 3.8 อยู่ในระดับน้อย ดังนั้นจึง
แปลผลได้ว่า ผู้ปกครองมีความสามารถประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลาน
อยู่ในระดับมาก

การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุตรหลานของท่านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1
ประเภท โดยเลือกตอบมี จำนวน 52 ครอบครั้ว คิดเป็นร้อยละ 98.1 อยู่ในระดับมาก เลือกตอบไม่

แน่ใจ จำนวน 1 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.9 อยู่ในระดับน้อย ดังนั้นจึงแปลผลได้ว่าผู้ปกครองมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุตรหลานมีการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 ประเภท อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เชิงอนุมาน

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านบุคคลมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยในสถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน ได้ค่า $P > .05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (Holland De Graaf Jacobien, #65) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ปัจจัยด้านบุคคลมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร หากพิจารณารายข้อ ผู้วิจัยพบว่า เลือกกิจกรรมนันทนาการเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาทางด้านจิตใจ และ ด้านอารมณ์ มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานได้เหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้างต่ำ และเลือกกิจกรรมนันทนาการเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาทางด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานได้เหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้างต่ำ ในส่วนเลือกกิจกรรมนันทนาการเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาทางด้านจิตใจ และ ด้านอารมณ์ กับ ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณาจากลักษณะอุปนิสัยของบุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้าง

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยในสถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน ได้ค่า $P < .05$ นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Holland De Graaf Jacobien, #65) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร และเมื่อพิจารณารายข้อ ผู้วิจัยพบว่า ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณาจากรายรับของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้างต่ำ แหล่งนันทนาการที่ตั้งอยู่

ย่านธุรกิจหรือใจกลางเมืองส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลานอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้างต่ำ ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายก่อนเป็นอันดับแรก มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้างต่ำ ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายก่อนเป็นอันดับแรก มีความสัมพันธ์กับ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้างต่ำ ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายก่อนเป็นอันดับแรก มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลานอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้างต่ำ

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัด กรุงเทพมหานคร โดยในสถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน ได้ค่า $P < .05$ นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Holland De Graaf Jacobien, #65) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร และพิจารณารายข้อ ผู้วิจัยพบว่า แหล่งชุมชนที่อาศัยอยู่มีความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อมและเอื้ออำนวยต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับปานกลาง และ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ ตัดสินใจเลือกกิจกรรมตามคำแนะนำหรือคำเชิญชวนจากกลุ่มเพื่อนผู้ปกครองของเพื่อนบุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ และ มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ ตัดสินใจเลือกกิจกรรมตามคำแนะนำหรือคำเชิญชวนจากกลุ่มเพื่อนของบุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ อาชีพของเพื่อนผู้ปกครองใกล้เคียงกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ ระดับการศึกษาของเพื่อนผู้ปกครองใกล้เคียงกันหรือเท่ากัน ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ ทราบถึงนโยบายของภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลาน และ ทราบว่ามีสวัสดิการจากภาครัฐบาลที่ให้การดูแลและให้บริการด้านนันทนาการสำหรับครอบครัว มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็ก และ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ รู้จักชื่อองค์กรหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนที่มีส่วนสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน และบริการด้านนันทนาการแก่ครอบครัว มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ และ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ ทราบถึงนโยบายด้านการศึกษาที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนหรือบุตรหลานเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเป็นวิถีชีวิต มีความสัมพันธ์กับ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ และ ทราบถึงทิศทางการจัดการศึกษาในประเทศไทยเพื่อพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์ โดยนำกีฬาและนันทนาการมาใช้เป็นสื่อเพื่อพัฒนาศักยภาพและสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กนักเรียน มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ และ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็ก มีความสามารถในการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับนันทนาการด้วยตนเอง และ มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุตรหลานเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 ประเภทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยในสถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน ได้ค่า $P < .05$ นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Holland De Graaf Jacobien, #65) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ปัจจัยด้าน

สังคมมีความสัมพันธ์การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร และพิจารณารายข้อ ผู้วิจัยพบว่า ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่สนใจจากแหล่งเทคโนโลยีที่หลากหลายก่อนการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถในการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับนันทนาการด้วยตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ ก่อนการตัดสินใจเลือกกิจกรรม มีการวางแผนโดยใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายเข้ามาช่วย มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ เทคโนโลยีที่หลากหลายจะช่วยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ และ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็ก และมีความสามารถเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานได้เหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ เทคโนโลยีที่หลากหลายจะช่วยประเมินความต้องการเพื่อตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานได้เหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับปานกลาง และ มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ และ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็ก มีความสามารถในการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับนันทนาการด้วยตนเอง มีความสามารถในการจัดการกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญผ่านเทคโนโลยีที่หลากหลายส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ และ มีความสัมพันธ์กับ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็ก และ มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุตรหลานเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 ประเภทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ เทคโนโลยีที่หลากหลายช่วยเข้าถึงข้อมูลด้านแหล่งนันทนาการได้โดยตรง มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถในการจัดการกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ เทคโนโลยีรูปแบบสื่อสังคมออนไลน์มีบทบาทสำคัญในการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้าน

นันทนาการ มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถในการจัดการกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ

อภิปรายผล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว ประกอบด้วย สถานะภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ศาสนา ที่อยู่อาศัย จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อปี การเข้าร่วมเป็นสมาชิกจิตอาสาและอาสาสมัคร สถานภาพของหัวหน้าครอบครัว อาชีพของหัวหน้าครอบครัว จำนวนบุตรหลานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ และความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ จากผลการวิจัย ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

สถานภาพของผู้ปกครองนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นแม่ ร้อยละ 83 ส่วนพ่อเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 17 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับสถานภาพของหัวหน้าครอบครัวที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นพ่อ ร้อยละ 71.7 ส่วนเป็นแม่ ร้อยละ 28.3 สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นแม่มากกว่าพ่อ และ สถานภาพของหัวหน้าครอบครัวเป็นพ่อมากกว่า และเมื่อสำรวจข้อมูลอาชีพทั้งของผู้ตอบแบบสอบถามและหัวหน้าครอบครัว พบว่า อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามและหัวหน้าครอบครัวมีลักษณะอาชีพที่ใกล้เคียงกันอาจ คือ ครอบครัวที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในกลุ่มของธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย การบริการ ทหาร ตำรวจ พนักงานของรัฐ ผลิตรายการโทรทัศน์ ครูสอนพิเศษ อาจารย์สอนศาสนา แม่บ้าน นักแปล นักเขียนอิสระ นักเทรนสมอง และอาชีพอิสระทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 77.1 ส่วนในกลุ่มอาชีพลักษณะที่กล่าวมาข้างต้นซึ่งหัวหน้าครอบครัวประกอบอยู่ คิดเป็นร้อยละ 54.7 จากข้อมูลการสำรวจพบอาชีพเกี่ยวกับ พนักงานด้านไอที นายหน้าอสังหาริมทรัพย์ พนักงานราชการ เพิ่มเติมในส่วนการประกอบอาชีพของหัวหน้าครอบครัว ในส่วนกลุ่มอาชีพที่พบ เช่น ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการบริษัทเอกชน หักวิชาการ ครูอาจารย์ เสมียน พนักงานบัญชี นักสถิติ ช่างเทคนิค นักวิทยาศาสตร์ วิศวกร ช่างฝีมือ ช่างก่อสร้าง ช่างโลหะ ช่างหัตถกรรม พนักงานโรงแรม พนักงานขนส่ง และรับจ้างทั่วไป มีสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันทั้งของผู้ตอบแบบสอบถามและหัวหน้าครอบครัว และข้อมูลระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 83 ส่วนที่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 17 และข้อมูลรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อปี พบว่า ในช่วงรายได้ตั้งแต่ต่ำกว่า 150,000 บาท จนถึง

5,000,000 บาท พบครอบครัวที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อปี ทุกช่วงรายได้ แต่ครอบครัวส่วนใหญ่ ร้อยละ 61 จะมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปีอยู่ในช่วง 150,000 – 500,000 บาท ซึ่งผู้วิจัยสรุปได้ว่า อาชีพ ระดับการศึกษา และ รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปี มีความสอดคล้องกัน และครอบครัวที่จัดการศึกษาส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชนชั้นกลางของสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ ไชว์สูงเนิน (2554); อมรวิรัช นาครทรรพ (2543) อธิบายว่า ครอบครัวที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวอาจถูกเรียกว่าชนกลุ่มน้อยในสังคม เมื่อศึกษาภูมิหลังของครอบครัว พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม จัดเป็นกลุ่มคนทั่วไป โดยสภาพโดยรวมจัดอยู่ในกลุ่มชนชั้นกลาง ทั้งอาชีพ รายได้ และ ระดับการศึกษา ส่วนกลุ่มคนที่ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จะมีประสบการณ์ชีวิตที่สูง นั่นคือ ระดับการศึกษาและแปรผันกับประสบการณ์ชีวิต และเมื่อสำรวจข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ ศาสนา และ ที่อยู่อาศัย พบว่า ครอบครัวที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 66 รองลงมาับถือศาสนาอิสลามและคริสต์ ร้อยละ 24.5 และ 9.4 ตามลำดับ สำหรับข้อมูลที่อยู่อาศัยในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยแบ่งเขตตามที่ตั้งของพื้นที่ พบว่า ครอบครัวที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 61 มีที่อยู่อาศัยในเขตชั้นกลางของกรุงเทพมหานคร โดยเขตที่อาศัยอยู่ ได้แก่ บางเขน บางกะปิ พระโขนง ภาษีเจริญ บางพลัด บึงกุ่ม ประเวศ สวนหลวง จอมทอง ลาดพร้าว บางแค คันนายาว สะพานสูง และ บางนา รองลงมาคือ เขตชั้นนอก คิดเป็นร้อยละ 26 ได้แก่ หนองจอก มีนบุรี ลาดกระบัง ตลิ่งชัน คลองสามวา และ ทวีวัฒนา ในส่วนของเขตชั้นใน คิดเป็นร้อยละ 13 ได้แก่ ดุสิต ป้อมปราบศัตรูพ่าย คลองสาน สาทร บางซื่อ และ วัฒนา จากผลวิจัยที่พบ ผู้วิจัยสรุปได้ว่าเขตที่ครอบครัวอาศัยอยู่นั้นล้วนเป็นพื้นที่ที่มีความเป็นศูนย์กลางด้านต่าง ๆ ที่หลากหลาย บางพื้นที่มีความแออัด บางพื้นที่มีความจำเป็นที่ต้องอาศัยเวลาการเดินทาง และพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นศูนย์กลางทางการศึกษา การทำงาน และการค้า จึงส่งผลให้เกิดการตัดสินใจจัดการศึกษาโดยครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับ รุ่งเรือง สุขภิรมย์ (2562) พบว่า เหตุผลในการจัดการศึกษาโดยครอบครัว คือ ข้อจำกัดด้านการจราจรติดขัด ต้องการหลีกเลี่ยงปัญหาด้านสุขภาพ โรงเรียนที่ดีมีคุณภาพในละแวกที่อยู่อาศัย มีค่าใช้จ่ายสูงมาก และ ต้องการสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดของครอบครัว และหากพิจารณาผลการวิจัยเกี่ยวกับ อายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนบุตรที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว พบว่า ของผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 41.5 มีช่วงอายุ 41 – 45 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ ไชว์สูงเนิน (2554) พบว่า อายุของผู้ปกครองนักเรียน หรือ พ่อและแม่ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 41 – 45 ปี ต่อมาในส่วนของข้อมูลจำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า จำนวนสมาชิกโดยเฉลี่ยของครอบครัว เท่ากับ 5 คน โดยครอบครัวที่มีสมาชิกสูงสุด เท่ากับ 8 คน

และต่ำสุด เท่ากับ 3 คน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ครอบครัวยุคนับ 1 คิดเป็นร้อยละ 30.2 มีจำนวนสมาชิกอยู่ที่ 3 คน รองลงมาอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 26.4 มีจำนวนสมาชิกอยู่ที่ 5 คน ต่อมาคืออันดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 24.5 มีจำนวนสมาชิก 4 คน และครอบครัวยุคนับน้อย ร้อยละ 3.8 ของครอบครัวยุคนับที่มีจำนวนสมาชิกรวม 8 คน ส่วนจำนวนบุตรหลานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว ผลวิจัยพบว่า ครอบครัวยุคนับที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวแก่บุตรหลานโดยเฉลี่ย จำนวน 2 คน ผู้วิจัยจึงอธิบายได้ว่า จำนวนสมาชิกของครอบครัว และจำนวนบุตรหลานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว มีความสัมพันธ์กันกับอาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา และที่อยู่อาศัย ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยครอบครัวของกรรณิการ์ โชวีสูงเนิน (2554) พบว่า ค่าใช้จ่ายเพื่อการจัดการศึกษาโดยครอบครัว ประกอบด้วย ข้อที่ 1. ค่าใช้จ่ายทางตรง ได้แก่ 1) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการศึกษา และ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ 2) ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ได้แก่ ค่าอาหาร ค่าพาหนะหรือค่าเดินทาง ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย ค่าใช้จ่ายประจำวันของเด็ก ๆ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ และข้อที่ 2 ค่าใช้จ่ายทางอ้อม ได้แก่ ค่าเสียโอกาสต่าง ๆ สำหรับผลการวิจัยในส่วนของการเข้าร่วมจิตอาสาและอาสาสมัคร พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่นับ ร้อยละ 66 ไม่ใช่ผู้ที่เข้าร่วมจิตอาสาและอาสาสมัคร แต่มีผู้ปกครองนักเรียนที่กำลังตัดสินใจเข้าร่วม ร้อยละ 1.9 และ ผู้ปกครองนักเรียนร้อยละ 32.1 เป็นผู้เข้าร่วมจิตอาสาและอาสาสมัคร และผลการวิจัยจากการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่นับ ร้อยละ 52.8 เห็นด้วยว่า อันดับ 1 คือ ปัจจัยด้านบุคคลส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานหรือนักเรียนที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว อันดับ 2 คือ ปัจจัยด้านสังคม คือเป็นร้อยละ 24.5 ตามด้วย ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และอันดับสุดท้ายคือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 17 และ 5.7 ตามลำดับ และความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ให้บุตรหลานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกกิจกรรม ร้อยละ 67.9 สำหรับตนเองและค่ามรสมมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเท่ากัน และให้ทุกคนในครอบครัวมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับสุดท้าย ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า สาเหตุที่ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมจิตอาสาและอาสาสมัครเพราะเวลาในการจัดการศึกษาผู้ปกครองกับนักเรียนหรือบุตรหลานจะใช้เวลาร่วมกันเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดเพื่อการเรียนรู้ หรือเพื่อพัฒนาบุตรหลาน ทั้งในช่วงเวลาเรียน และนอกเหนือเวลาเรียน เวลาว่างเพื่อการพักผ่อนที่ผู้ปกครองจัดเตรียมให้ จึงมาจากความต้องการของบุตรหลานที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมเป็นอันดับแรก ส่วน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ ผู้ปกครองเลือกปัจจัยด้านบุคคลเป็นอันดับแรก เพราะผู้ปกครองมีหน้าที่จัดการศึกษาให้แก่นักเรียนหรือบุตรหลานโดยตรง ดังนั้นการตัดสินใจเลือกกิจกรรมจึงต้องสัมพันธ์กันกับนักเรียนหรือบุตรหลาน และผู้ปกครองที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว นอกจากนั้นยังมีเรื่องของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ปรัชญาการศึกษา รูปแบบการจัดการศึกษา ผลสำเร็จทางการเรียนรู้ ความรู้ความเข้าใจของผู้จัดการศึกษา และภูมิหลังครอบครัวในเรื่องอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน สอดคล้องกับ รุ่งเรือง สุขาภิรมย์ (2562); สมจิตร ยิงยงดำรงฤทธิ์ (2551); สมพร พึ่งอุดม (2545) พบว่า กิจกรรมที่เลือกเพื่อรูปแบบการเรียนรู้ต้องพัฒนาทักษะ ความสามารถ ความถนัด และความชอบ ความสนใจ ความต้องการเฉพาะของบุคคลได้อย่างเต็มที่ เพื่อให้เกิดความประทับใจ แรงบันดาลใจ ความสุขสำหรับผู้ปกครองที่เห็นด้วยว่าปัจจัยด้านสังคมเป็นอันดับรอง เนื่องด้วยเหตุผลด้านนโยบายทางการศึกษา สิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการจัดรูปแบบการเลือกกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ เครือข่ายของกลุ่มครอบครัวที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว ซึ่งเป็นสิ่งที่กำหนดให้ผู้ปกครองตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญาวีร์ แก้วนุ้ย (2559) พบว่า รูปแบบการจัดการศึกษาโดยครอบครัวนอกจากที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองมีอิสระและเสรีภาพในการเลือกกิจกรรมเพื่อเรียนรู้ให้กับบุตรหลานแล้ว ยังมีเรื่องของนโยบายทางการศึกษาที่เป็นข้อบังคับในส่วนของการประเมินผลเลื่อนชั้นเรียนเป็นตัวกำหนด ทำให้การเลือกกิจกรรมจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านนี้ประกอบควบคู่กับปัจจัยด้านบุคคล สำหรับปัจจัยด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนอยู่มีความคิดเห็นว่าส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเป็นลำดับท้าย เนื่องจากรูปแบบในการจัดการเรียนรู้ของครอบครัวมีความเฉพาะเจาะจง ผู้ปกครองสามารถเลือกใช้บริการและเข้าถึงได้อย่างหลากหลายเพื่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมที่แตกต่างกัน การนำปัจจัยด้านเทคโนโลยี หรือ ผลกระทบทางปัจจัยด้านเศรษฐกิจจึงสามารถปรับตามสภาพจริง มีความยืดหยุ่นในการปรับเนื้อหาที่จะได้จากกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ Ken Robinson (2015); ยุทธชัย เฉลิมชัย (2550) อธิบายว่า การจัดทำแผนการศึกษาครอบครัวมีความหลากหลายและยืดหยุ่นสูง เป้าหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลเป็นไปตามลักษณะผู้เรียน บุรณาการการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้จากวิถีชีวิตจริงทุกสถานที่และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ปฏิบัติในชีวิตประจำวัน และอาศัยเทคโนโลยีเข้ามาพัฒนา ส่งเสริม และ สนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการและประสบความสำเร็จ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ

ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว ประกอบด้วย ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเทคโนโลยี จากผลการวิจัย ผู้วิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยภาพรวม ผู้ปกครองนักเรียน มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านบุคคลส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นอันดับสอง คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี อยู่ในระดับมาก อันดับสาม คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก และ อันดับสุดท้าย คือ ปัจจัยด้านสังคม อยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

ปัจจัยด้านบุคคลส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ จากผลการวิจัย พบว่าการตัดสินใจเลือกกิจกรรมเนื่องจาก ผู้ปกครองนักเรียนตัดสินใจเลือกโดยพิจารณาจากเลือกกิจกรรมเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์ของบุตรหลานเป็นอันดับแรก รองลงมาอันดับสอง คือ เลือกกิจกรรมเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกายของบุตรหลาน อันดับสาม คือ เลือกกิจกรรมเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านจิตใจของบุตรหลาน ซึ่งสามลำดับแรกมีความเกี่ยวข้องกับพัฒนาการด้านอารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ซึ่งเกี่ยวข้องกับพัฒนาการและการเจริญเติบโตของบุตรหลาน ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักนันทนาการ กรมพลศึกษา (2561) สรุปความสำคัญ ประโยชน์ และคุณค่าของกิจกรรมนันทนาการว่า เป็นกิจกรรมเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์และพัฒนาทางด้านอารมณ์ และส่งเสริมความเป็นมนุษยชาติโดยเกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย และจิตใจ จะเห็นได้ว่าผู้ปกครองนักเรียนมุ่งเน้นการตัดสินใจเลือกกิจกรรมที่พัฒนาการทางด้านอารมณ์เป็นสำคัญ ซึ่งจะนำไปสู่การมีอารมณ์สุขและเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ตามความต้องการของบุตรหลานและเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาไปพร้อมกัน สอดคล้องกับ วิศิษฐ์ วังวิญญู (2558) อธิบายว่า การจัดประสบการณ์เรียนรู้และการให้บุตรหลานเข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้เน้นความสุขเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน ซึ่งเรียกว่า ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotion Intelligence) ต่อมาอันดับสี่ คือ ตระหนักว่ากิจกรรมนันทนาการจะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุตรหลานให้ดียิ่งขึ้น โดยเชื่อว่ากิจกรรมนันทนาการมีความจำเป็นแก่บุตรหลานเป็นอันดับที่ห้า และ เลือกกิจกรรมเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมของบุตรหลาน เป็นอันดับหก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองมีความตระหนักต่อการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งสู่การมีคุณภาพชีวิตดีของบุตรหลานโดยมีความเชื่อว่ากิจกรรมนันทนาการมีความจำเป็นและเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริม

พัฒนาการด้านสังคม สอดคล้องกับ วรรณ จีระเดชากุล (2551) กล่าวว่า การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อนำไปสู่ความเป็นผู้มีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในชาติ และสามารถดำรงชีวิตอยู่อย่างสมบูรณ์พูนสุขในสังคม ในด้านการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการเพื่อใช้เป็นสื่อในการส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับการจัดการศึกษาโดยครอบครัว เลือกกิจกรรมเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสติปัญญาของบุตรหลาน ตระหนักว่าบุตรหลานจะต้องมีกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 ประเภท ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณาจากลักษณะอุปนิสัยของบุตรหลาน และพิจารณาเลือกกิจกรรมจากความต้องการของบุตรหลาน ตามลำดับ เห็นได้ว่าผู้ปกครองเป็นผู้จัดการเรียนรู้โดยนำกิจกรรมนันทนาการมาใช้เป็นสื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน โดยเลือกกิจกรรมนันทนาการที่สามารถส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ซึ่งจะมีการตัดสินใจเลือกกิจกรรมอย่างน้อย 1 ประเภท ให้บุตรหลานได้เข้าร่วมผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ และ เป็นกิจกรรมที่ผู้ปกครองพิจารณาความเหมาะสมจากลักษณะอุปนิสัยและเป็นความต้องการของบุตรหลาน ซึ่งการศึกษาโดยครอบครัวจะเน้นที่ผู้เรียนหรือบุตรหลานเป็นสำคัญ สอดคล้องกับ ธวัช เต็มญวน (2553) อธิบายว่า กิจกรรมนันทนาการเป็นสื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะพิเศษ และ เพิ่มพูนทักษะความรู้ความสามารถ เช่น การจัดการศึกษาสำหรับเด็ก และ การจัดเพื่อกลุ่มที่มีความสนใจในประเภทกิจกรรมเดียวกัน และ สอดคล้องกับ ยุทธชัย เฉลิมชัย (2549) สรุปลักษณะการสอนของผู้ปกครองที่จัดการเรียนรู้ให้แก่บุตรหลานโดยเน้นการบูรณาการการเรียนรู้จากกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เน้นให้ผู้เรียนรู้วิธีการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ในสถานการณ์ที่มีความหลากหลาย และประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน คือ การเลือกกิจกรรมนันทนาการที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางอาชีพแก่บุตรหลาน และเป็นกิจกรรมที่เลือกช่วยสร้างแรงบันดาลใจต่ออาชีพในฝันของบุตรหลาน โดยพิจารณาจากประสบการณ์ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมในอดีต และ กิจกรรมที่กำลังเข้าร่วมอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้ปกครองจะเลือกกิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุตรหลานสามารถเรียนรู้และสร้างประสบการณ์เพื่อให้บุตรหลานสามารถดำรงชีวิตชีวิตอยู่ได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชชัย (2556) อธิบายว่า ความต้องการหรือวัตถุประสงค์ของผู้จัดต้องการนำกิจกรรมนันทนาการมาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือและมีจุดมุ่งหมายเพื่อนันทนาการที่แฝงเพื่อการประกอบอาชีพ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับภูมิหลัง และคำนึงถึงความปลอดภัยในการเข้าร่วมประกอบกิจกรรม และอันดับท้ายรองลงมา คือ ความเชื่อทางศาสนาส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้บุตรหลาน และ พิจารณาเลือกกิจกรรมจากความต้องการของผู้ปกครองเอง เนื่องจากผู้ปกครองที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวมีความแตกต่างกันทางแนวคิด

ทางการศึกษาและความศรัทธาทางศาสนา ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมให้แก่บุตรหลาน โดยคำนึงถึงความต้องการของบุตรหลานก่อนที่จำคำนึงถึงความต้องการของผู้ปกครองเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ยุทธชัย เฉลิ้มชัย (2549) อธิบายว่า ความเชื่อทางศาสนาและความต้องการของผู้ปกครองเป็นปัจจัยภายในของครอบครัวที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ให้แก่บุตรหลาน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าปัจจัยด้านบุคคลของผู้ปกครองนักเรียนจะมีการให้ความสำคัญเกี่ยวกับความต้องการ ความจำเป็น แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ประสบการณ์ และ ทศนคติ ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นนทานการให้แก่เด็กที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว สำหรับปัจจัยด้านเทคโนโลยี เมื่อพิจารณา ด้านภาพรวมของระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นนทานการ อยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถสรุประดับความสำคัญโดยเรียงตามลำดับเป็นรายชื่อได้ คือ 1. เทคโนโลยีที่หลากหลายช่วยให้เข้าถึงข้อมูลด้านแหล่งที่นันทนาการได้โดยตรง 2. ศึกษาข้อมูลก่อนการตัดสินใจเลือกกิจกรรมให้แก่บุตรหลาน 3. สื่อสังคมออนไลน์มีบทบาทสำคัญต่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านที่นันทนาการ 4. มีการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับที่นันทนาการจากสื่อทางเทคโนโลยีแหล่งต่าง ๆ 5. ก่อนการตัดสินใจเลือกกิจกรรมมีการวางแผนโดยใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายเข้ามาช่วยในการตัดสินใจ 6. แลกเปลี่ยนข้อมูลด้านแหล่งที่นันทนาการระหว่างกลุ่มเพื่อนผู้ปกครองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ 7. การใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายเข้ามาช่วยในการเปรียบเทียบข้อมูลก่อนการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นนทานการให้แก่บุตรหลาน 8. คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญผ่านเทคโนโลยีที่หลากหลายส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นนทานการให้แก่บุตรหลาน 9. ศึกษาข้อมูลด้านแหล่งที่นันทนาการผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ออนไลน์จากหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบโดยตรง 10. เทคโนโลยีที่หลากหลายจะช่วยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นนทานการให้แก่บุตรหลาน และ 11. เทคโนโลยีที่หลากหลายจะช่วยประเมินความต้องการเพื่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นนทานการให้แก่บุตรหลาน ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยีมีความสำคัญและ เป็นสิ่งสนับสนุนในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกในด้านแหล่งข้อมูลและการเข้าถึงข้อมูลด้านที่นันทนาการ ซึ่งสอดคล้องกับ วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว (2556) อธิบายว่า เทคโนโลยีด้านสารสนเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาส่งผลให้พฤติกรรมทางเลือกทำกิจกรรมนั้นนทานการ และสอดคล้องกับ ญัฐวิกร หรรษาพันธุ์ (2559) อธิบายเกี่ยวกับปัจจัยด้านเทคโนโลยีมีความเกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาด้านบริการหรือระบบการทำงานและการผลิตสินค้าหรือกิจกรรมที่ใช้เครื่องมือและคอมพิวเตอร์มาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและการตัดสินใจเลือก และอีกปัจจัยที่มีระดับความสำคัญควบคู่กันกับปัจจัยด้านเทคโนโลยี คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ โดยผู้ปกครองนักเรียนตัดสินใจเลือกกิจกรรมให้แก่บุตรหลานโดยพิจารณาจาก

สภาวะเศรษฐกิจของประเทศเป็นอันดับแรก และ พิจารณาจากรายรับของครอบครัว ค่าใช้จ่ายของกิจกรรมที่บุตรหลานจะเข้าร่วม ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยเรียงตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ รัตนกร ลีละไกรวรรณ (2552); สมบัติ กาญจนกิจ (2542); สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2553) อธิบาย โดยสรุปในประเด็นของสภาวะเศรษฐกิจของประเทศ รายรับของครอบครัว ค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรม และ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกและเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ หรือเป็นเหตุให้มีการนำมาพิจารณาที่ส่งผลต่อพฤติกรรมตัดสินใจ และนอกจากนั้น กิจกรรมนันทนาการที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายถูกพิจารณาก่อนเป็นอันดับแรกในการตัดสินใจเลือก และ เมื่อพิจารณาแหล่งนันทนาการตั้งอยู่เขตชานเมืองหรือปริมณฑลกับแหล่งนันทนาการที่ตั้งอยู่ย่านธุรกิจหรือใจกลางเมืองส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานมีระดับ ความสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือก โดยผู้ปกครองนักเรียนจะเลือกแหล่งที่อยู่นอกเมือง มากกว่าในเมือง ถึงแม้ว่าจะมีการพิจารณาค่าใช้จ่าย แต่หากว่ากิจกรรมนันทนาการที่เสีย ค่าใช้จ่ายสูงจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของ บุตรหลานก็ยังคงตัดสินใจเลือก ซึ่งสอดคล้องกับ รุ่งเรือง สุขากิจมัย (2562) อธิบายว่า ผู้ปกครอง นักเรียนต้องการพัฒนาทักษะ ความสามารถ ความถนัด ความชอบเฉพาะทางอย่างเต็มที่ ให้ เรียนรู้ตามแหล่งต่าง ๆ ซึ่งข้อจำกัดด้านจรรยาที่ติดขัดก็เป็นสาเหตุในการตัดสินใจด้วยเหตุผล ต้องการหลีกเลี่ยงปัญหาด้านสุขภาพ จะเห็นได้ว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสภาวะ เศรษฐกิจของประเทศ ค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรม รายรับของครอบครัว และค่าใช้จ่ายในการ เดินทางไปเข้าร่วมกิจกรรม จะเป็นสิ่งที่ผู้ปกครองจะนำมาพิจารณาเพื่อตัดสินใจ โดยผู้ปกครองจะ ตัดสินใจเลือกกิจกรรมที่ไม่เสียค่าใช้จ่าย แต่ถ้าหากกิจกรรมที่มีค่าใช้จ่ายสูงสามารถพัฒนาบุตร หลานก็อาจจะพิจารณาตัดสินใจเลือก โดยแหล่งเรียนรู้มักจะเลือกนอกเมืองมากกว่าในเมือง เพราะคำนึงถึงความต้องการของบุตรหลานที่มีความเฉพาะ และต้องการหลีกเลี่ยงปัญหาด้าน สุขภาพของบุตรหลาน และระดับความสำคัญของปัจจัยด้านสังคมที่จะนำมาพิจารณาเพื่อ ตัดสินใจจะเกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานชุมชน การให้บริการด้านนันทนาการโดยองค์การทาง นันทนาการ นโยบายด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และกลุ่มอ้างอิง โดยผู้วิจัยพบว่า ความ สะดวกในการเดินทางไปยังแหล่งนันทนาการ เป็นข้อพิจารณาอันดับแรก และ มีความคาดหวัง กิจกรรมที่เลือกให้บุตรหลานเข้าร่วมจะช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนใหม่ ในด้านแหล่งชุมชน ที่อาศัยอยู่มีความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อมและเอื้ออำนวยเป็นอีกเหตุผลสำคัญต่อการตัดสินใจ และเลือกกิจกรรมให้แก่บุตรหลานจากแหล่งนันทนาการที่รัฐบาลจัดเตรียม ปัจจัยเหล่านี้ล้วนเป็น สิ่งที่รัฐบาลควรจัดวางเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อการตัดสินใจเลือกและเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

ตามความต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับ ภาวิณี เอี่ยมตระกูล (2555) อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานชุมชนว่า โครงสร้างพื้นฐานจะมีเรื่องของเศรษฐกิจ การศึกษา ความปลอดภัย ประชากร สังคมและการเมือง หากสภาพการณ์ในปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลง ก็จะเป็นเหตุให้มีการทบทวน การเปลี่ยนแปลงความคิดในการวางแผน และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานชุมชนเมืองเพื่อตอบสนองการใช้ชีวิตและส่งเสริมคุณภาพชีวิต เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยให้ความสำคัญในมิติทางสังคมด้านคมนาคมเป็นอันดับแรก คือ การเชื่อมต่อชุมชนกับแหล่งบริการต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกก่อให้เกิดการเดินทางไปยังวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เช่น การเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ และแม้แต่ในชุมชนก็ควรมีการสร้างพื้นที่ให้สามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่นันทนาการอย่างกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมจะช่วยสร้างคุณค่าและการใช้ประโยชน์ของประชาชน อันดับของความสำคัญของเหตุผลที่ตัดสินใจเลือกกิจกรรมต่อมาคือ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 มีการส่งเสริมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมนันทนาการเป็นสื่อในการพัฒนาผู้เรียน และทิศทางการจัดการศึกษาในประเทศไทยเพื่อพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์โดยนำกีฬาและนันทนาการมาใช้เป็นสื่อเพื่อพัฒนาศักยภาพและสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์แก่นักเรียน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความสำคัญพบว่า ผู้ปกครองตัดสินใจเลือกกิจกรรมเพราะทราบว่าหลักสูตรแกนกลางฯ มีการกำหนดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างชัดเจน เมื่อผู้ปกครองที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวจัดทำแผนการจัดการศึกษาจึงต้องปฏิบัติตามข้อบังคับที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ ยุทธชัย เฉลิมชัย (2550) อธิบายว่า การจัดทำและพิจารณาแผนการจัดการศึกษาของครอบครัวต้องไม่ขัดแย้งกับความมุ่งหมาย หลักการ และแนวทางตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาของชาติ มีแผนการศึกษาที่ยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนไปตามสภาพการเปลี่ยนแปลงที่อยู่บนพัฒนาการเป็นจริงของตัวผู้เรียน การเรียนรู้มีมิติทางสังคมจากการเข้าร่วมกลุ่ม เช่น การเรียนรู้จากสื่อ แหล่งเรียนรู้ การเดินทาง การสังสรรค์ สันทนาการ กิจกรรมอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ และงานอดิเรก นอกจากนี้กลุ่มอ้างอิงมีส่วนในการสนับสนุนการตัดสินใจเลือก เนื่องจากผู้ปกครองตัดสินใจเลือกกิจกรรมตามคำแนะนำเชิญชวนจากกลุ่มเพื่อนผู้ปกครองของเพื่อนบุตรหลาน และ ตัดสินเลือกกิจกรรมตามคำแนะนำหรือเชิญชวนจากกลุ่มเพื่อนของบุตรหลาน จะเห็นได้ว่าเพื่อนผู้ปกครองและเพื่อนของบุตรหลานเป็นอีกปัจจัยที่ส่งต่อการตัดสินใจเลือกเพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ และเมื่อผู้ปกครองพิจารณาด้านแหล่งบริการโดยองค์การด้านนันทนาการ พบว่าเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณาจากศูนย์บริการที่องค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้ให้บริการ และ ทราบถึงนโยบายของรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลาน ก่อนที่จะพิจารณาองค์กรหรือหน่วยงาน

ภาคเอกชนเป็นผู้ให้บริการ แต่เมื่อพิจารณาระดับความรู้เกี่ยวกับชื่อองค์กรหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนที่มีส่วนสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน และบริการด้านนันทนาการแก่ครอบครัว พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งควรมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้ด้านนันทนาการแก่ครอบครัวมากขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับ กรมพลศึกษา (2562) สรุปนโยบายของแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560-2564) ไว้ 8 ข้อ ดังนี้ 1. พัฒนาคนและสร้างสัมพันธภาพในชุมชน 2. พัฒนาแกนหลักของสังคมและทำให้เกิดความตระหนักในการใช้กิจกรรมนันทนาการ โดยมุ่งเน้นที่ คน ครอบครัว ชุมชน และ สังคม 3. บริหารจัดการและเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริการในการประกอบธุรกิจ 4. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร สร้างเครือข่าย การบริหารจัดการนันทนาการเพื่อการพาณิชย์ และมาตรฐานระดับนานาชาติ 5. สร้างนันทนาการให้แพร่หลายเพื่อขับเคลื่อนสังคมอย่างกลมกลืนกับกระแสนันทนาการยุคใหม่ 7. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านนันทนาการให้มีคุณภาพและปลอดภัย 7. ส่งเสริมประชาชนประกอบนันทนาการเพื่อสิ่งแวดล้อม และ 8. สร้างและพัฒนามาตรฐานนันทนาการแห่งชาติ ในส่วนอันดับรองท้ายที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือก ได้แก่ อาชีพ และ ระดับการศึกษาของเพื่อนผู้ปกครองใกล้เคียงกันหรือเท่ากันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน และ กิจกรรมนันทนาการที่ท่านเลือกจะช่วยสร้างชื่อเสียงและการยอมรับทางสังคมให้แก่บุตรหลาน มีส่วนในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับน้อย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หากผู้ปกครองมีอาชีพ และ ระดับการศึกษาไม่แตกต่างกันก็ย่อมมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตามกลุ่มอ้างอิง สอดคล้องกับ รัตนกร ลีละไกรวรรณ (2552) กลุ่มอ้างอิงที่เป็นกลุ่มมิตรภาพมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ แต่สำหรับผู้ปกครองนักเรียนที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง

ส่วนที่ 3 การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ

การตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียน พิจารณาจาก ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุตรหลานของท่านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 ประเภท สอดคล้องกับงานวิจัยของ Grontved Anders (2015) Aafid Gulam (2016) พบว่า ผู้ปกครองแบบเลี้ยงเดี่ยว หรือครอบครัวที่มีพ่อและแม่ ต่างให้ความสำคัญและมีความต้องการที่จะส่งเสริมกิจกรรมทางกาย กิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน สำหรับความสามารถเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานได้เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจณี เอ็งฉ้วน (2558) พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนปรับใช้รูปแบบการเรียนรู้อย่างบูรณาการให้สอดคล้องกับ ความสนใจของผู้เรียน รวมถึงแนวคิดและวิถีชีวิตของ โดยมีการจัดการศึกษาตามกลุ่มสาระร่วมกับแบบกลุ่มประสบการณ์และการจัดการศึกษาแบบกลุ่มประสบการณ์ ทุกครอบครัวมีการจัดการศึกษาต่างกันในเทคนิค และ

ส่วนในการจัดการศึกษาของแต่ละครอบครัว รวมถึงการที่ครอบครัวต้องเรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียนอยู่เสมอ และแต่ละชั้นตอนสามารถปรับเปลี่ยนได้อย่างยืดหยุ่น นอกจากนี้ ครอบครัวใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกบ้านอย่างคุ้มค่า เหมาะกับวัยและความต้องการของผู้เรียน ในส่วนความสามารถในการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับนันทนาการโดยตนเอง และความสามารถประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลาน และ ความสามารถในการจัดการกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานของผู้ปกครองนักเรียนอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรี ปรานี และ ปิตยานนท์ ทวีวัฒน์ (2559) พบว่า สภาพการจัดกิจกรรมผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ น้ำผึ้ง มีศีล (2559) พบว่า ผู้ปกครองต้นแบบมีวิธีการในการจัดการศึกษาโดยครอบครัวที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย ศึกษาศาพของนักเรียนและความพร้อมของครอบครัว การวางแผนการจัดการศึกษา การค้นหาจากสื่อและการค้นหาจากผู้รู้/ผู้เชี่ยวชาญ การดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้แก่บุตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนมีความรู้และมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็กอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณิ ยะหะกร (2553) พบว่า ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน คือ พ่อแม่หรือผู้ปกครองขาดความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน และหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนโดยครอบครัว อีกทั้งยังขาดความรู้ในเรื่องเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการสอน

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

จากการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้ 1.1 ปัจจัยด้านบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชินะโอภาส สะพานทอง (2554); ศักดิภัทร์ เฉลิมพุฒิพงศ์ (2554b); สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2553) ที่อธิบายว่า ปัจจัยด้านบุคคลมีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในเวลารว่าง แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เลือกกิจกรรมนันทนาการเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาทางด้านจิตใจ และ ด้านอารมณ์ มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานได้เหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้างต่ำ และ เลือกกิจกรรมนันทนาการเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาทางด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตร

หลานได้เหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้างต่ำ ในส่วนเลือกกิจกรรมนันทนาการเพราะต้องการส่งเสริมพัฒนาทางด้านจิตใจ และ ด้านอารมณ์ กับ ตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณาจากลักษณะอุปนิสัยของบุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับ มีความสามารถประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุตรหลานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้าง สอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับนันทนาการของ (J. Robert Rossman, 2008; Stuart J. Schleien, 1995; กำโชค เผือกสุวรรณ, 2559; วรณู จีระเดชากุล, 2551) ที่อธิบายว่า กิจกรรมนันทนาการช่วยพัฒนาทางด้านจิตใจ อารมณ์ ของผู้เข้าร่วม เป็นกิจกรรมที่เลือกเข้าร่วมตามความสนใจ ความพึงพอใจ และตามความชื่นชอบส่วนบุคคล และสอดคล้องกับผลการศึกษาที่อธิบายว่า เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ควรมีโอกาสเลือกได้อย่างอิสระด้วยตนเองด้วยความสนใจเรียนรู้ในสิ่งที่อยากเรียนรู้ได้ทุกโอกาส ทุกสถานที่ มีความสุข สนุกกับการเรียน เพื่อพัฒนาบุตรหลานให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (Susan Hutchinson, 2012); ขจรศักดิ์ อินทรโสภา (2549); (ผกาวรรณ นันทวิชิต, 2549) 1.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับค่อนข้างต่ำ สอดคล้องกับ ญัฐวิกร หรรษาพันธุ์ (2559) อธิบายถึง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การตัดสินใจ ในเรื่องของปัจจัยภายนอก ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่ชี้ถึงวิธีการจัดสรรการใช้ทรัพยากรขององค์กรภายใต้สิ่งแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจ เช่น ประชากร ปัจจัยรายได้ประชากร ทรัพยากรธรรมชาติ ระดับค่าจ้าง และ เงินเดือน และสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องความต้องการและ ความสำคัญของนันทนาการในยุคสมัยใหม่ ผลการศึกษาพบว่ากิจกรรมจะต้องมีลักษณะ สร้างสรรค์สามารถพัฒนาชีวิตได้ (Aafid Gulam, 2016) 1.3 ปัจจัยด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ สอดคล้องกับงานวรรณกรรมที่สรุปชัดเจนว่าปัจจัยทางสังคม ที่ประกอบด้วย กลุ่มอ้างอิง แหล่งที่อยู่อาศัย องค์การทางนันทนาการ นโยบายที่ภาครัฐกำหนดขึ้น เพื่อให้บริการด้านสวัสดิการแก่ภาคประชาชนทุกมิติ (J. Robert Rossman และ Barbara Elwood Schlatter, 2008; Stuart J. Schleien, 1995; เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2556; ปรีทิพย์ ทองคำ, 2559; ภณิษา พรหมโน, 2551; วรณู จีระเดชากุล, 2551; สมบัติ กาญจนกิจ, 2542) 1.4 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียน

ระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ สอดคล้องกับ สำนักนันทนาการ กรมพลศึกษา (2560, 2561) สรุปผลการศึกษาได้ว่า ข้อดีของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถติดต่อและแบ่งปันข้อมูลข่าวสารได้อย่างสะดวกรวดเร็วได้ทันทีทุกสถานที่ทุกช่วงเวลา มีอิสระในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารความรู้ทางนันทนาการ ส่งผลให้การเลือกทำกิจกรรมนันทนาการเกิดการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมยุคดิจิทัล และเทคโนโลยีมีอิทธิพลที่เปลี่ยนแปลงบทบาทการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างยิ่ง

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านบุคคลเป็นปัจจัยหลักของผู้ปกครองนักเรียนที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว เมื่อไม่มีความสัมพันธ์กันกับการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ สิ่งที่ต้องทำความเข้าใจคือ การศึกษาถึงปรัชญาการศึกษา วัตถุประสงค์ ความต้องการ และปัจจัยชีวิตความสำเร็จของรูปแบบการเรียนรู้โดยครอบครัวเป็นผู้จัดการศึกษา เนื่องจากแนวคิด ค่านิยมทัศนคติ ความเข้าใจ และความต้องการเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนจะเกิดขึ้นควบคู่ไปกับการจัดการศึกษาให้แก่บุตรหลาน โดยมีข้อเลือกเพื่อเข้าร่วมในเวลาว่าง เนื่องด้วยเหตุผลที่ผู้ปกครองนักเรียนมีหลักการการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทุกที่ ทุกเวลา และทุกสถานที่ ดังนั้นองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจึงควรทำความเข้าใจในลักษณะเฉพาะของความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนหรือบุตรหลานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว องค์กรทางด้านนันทนาการผู้ซึ่งเป็นผู้กำหนดนโยบาย จัดการกิจกรรม และประเมินผลจากการเข้าร่วมกิจกรรม ควรมีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนด้านความรู้ ความเข้าใจ สร้างแหล่งข้อมูลข่าวสารเพื่อให้สามารถเข้าถึงได้อย่างเกิดประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ แนะนำแนวทางการจัดการ และการประเมินผลการเข้าร่วม เพื่อให้ครอบครัวตระหนักในการเข้าร่วมนันทนาการเป็นวิถีชีวิตและยังบูรณาการกับรูปแบบการจัดการศึกษาโดยครอบครัวอย่างยั่งยืน โดยผู้วิจัยสรุปข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. ควรสนับสนุนและส่งเสริมผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับนันทนาการสำหรับเด็ก โดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อเพื่อให้ความรู้ ประชาสัมพันธ์ และเป็นศูนย์ให้ความช่วยเหลือดูแลเกี่ยวกับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ด้านนันทนาการ

2. ปัจจัยด้านบุคคลมีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการมากที่สุด เพื่อพัฒนาด้านอารมณ์ โดยการนำกิจกรรมนันทนาการเป็นสื่อเพื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพ

ชีวิต และสามารถสร้างแรงบันดาลใจหรือความมุ่งมั่นในอนาคตของบุตรหลาน ดังนั้นทุกสถาบันทางสังคม องค์กรทุกภาคส่วน หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรสนับสนุนผู้ปกครองที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวในทุกมิติ ทุกกระบวนการ ทุกขั้นตอน เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนและบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพทุนมนุษย์โดยเฉพาะเด็กในวันเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว

3. กิจกรรมนันทนาการที่ใช้เป็นเครื่องมือพัฒนาผู้เรียนของการศึกษาโดยครอบครัวควรมีการพัฒนารูปแบบที่มีความเฉพาะตัว เหมาะสมกับความต้องการ และเน้นความสำคัญของการดำเนินการให้เหมาะสมกับลักษณะอย่างอิสระ บรูณาการ และเป็นองค์รวม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนารูปแบบของกิจกรรมนันทนาการที่ใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในการศึกษาโดยครอบครัวที่มีความแตกต่างกันอย่างหลากหลาย ทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

2. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านบุคคลที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการควรมีการศึกษาเพิ่มเติมโดยการเปรียบเทียบความแตกต่าง ๆ ของรูปแบบอื่น ๆ ที่เป็นการศึกษานอกระบบ หรือศึกษาครอบครัวที่จัดการศึกษาในภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์กัน

3. ควรมีการศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้วยกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียนที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวในระดับปฐมวัย ระดับมัธยม หรือสายอาชีพ

บรรณานุกรม

Aafid Gulam. (2016). Recreation- Need and importance in modern society. Retrieved from

<http://www.journalofsports.com/pdf/2016/vol1issue2/PartC/1-2-38-552.pdf>

Grontved Anders. (2015). A prospective study of screen time in adolescence and depression symptoms in young adulthood. *Preventive Medicine*, 81, 108-113.

Holland De Graaf Jacobien. (2018). Socio-demographic Correlates of Fathers' and Mothers' Parenting Behaviors. *Journal of Child and Family Studies*, 27(7), 2315-2327.

Human Kinetics. (2006). *Introduction to recreation and leisure*: Champaign, IL : Human Kinetics.

J. Robert Rossman. (2008). *Recreation programming : designing leisure experiences* (5th ed.): Champaign : Sagamore Publishing.

J. Robert Rossman, และ Barbara Elwood Schlatter. (2008). *Recreation Programming : Designing Leisure Experiences*. the United States: Sagamore Publishing, L.L.C.

John Tribe. (2011). *The economics of recreation, leisure and tourism* (4th ed.): Oxford : Butterworth-Heinemann.

Ken Robinson. (2015). *Creative Schools Revolutionizing Education from the Ground Up*. Great Britain: Clays Ltd.

Marina Videnovic. (2010). Young people's leisure time: Gender differences. *Psihologija*, 43(2), 199-214.

National Recreation and Park Association. (2005). *Management Park and Recreation Agencies*. VA: NRPA.

Stuart J. Schleien. (1995). *Lifelong leisure skills and lifestyles for persons with developmental disabilities*: Baltimore : Paul H. Brookes.

Susan Hutchinson. (2012). Educación para el Ocio: Ha llegado la hora de un nuevo objetivo para una vieja idea. *Pedagogía Social: Revista Interuniversitaria*(19), 127-139.

กรมพลศึกษา. (2562). ผลการวิจัยเรื่องชุมชนต้นแบบของการจัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อส่งเสริม

- เศรษฐกิจและการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีไทย ในภูมิภาคและท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง (พิมพ์ครั้งที่ 1..). กรุงเทพฯ: สำนักนันทนาการ กรมพลศึกษา.
- กรมพลศึกษา สำนักนันทนาการ. (2560). สูดยอดเครือข่ายนันทนาการ. กรุงเทพฯ: บริษัท ชัน แพคเกจจิ้ง (2014) จำกัด.
- กรรณิการ์ ไชวสูงเนิน. (2554). การศึกษาสภาพเศรษฐกิจสังคม และค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยครอบครัว. (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต (Master's thesis)). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- กฤติณภัทร สุขเจริญ. (2561). พฤติกรรมปัญหา สมรรถภาพทางกายภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิชา พลศึกษา. *KASEM BUNDIT JOURNAL*.
- กัญญาวิรี แก้วนุ้ย. (2559). การสร้างตัวตนคนเป็นพ่อแม่ในการจัดการศึกษาโดยครอบครัวด้วยปฏิบัติการคอนเฟลชชั่น. (ปริญญานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- กำโชค เพ็ญสุวรรณ. (2559). ผู้นำนันทนาการ = *Recreation leader* (พิมพ์ครั้งที่ 1..): กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขจรศักดิ์ อินทโรโสภา. (2549). การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยครอบครัว. (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- คัชณศิลป์ บุญพิทักษ์สกุล. (2558). สภาพปัญหา และความต้องการการพัฒนาพื้นที่นันทนาการของชุมชนภูบแดงร่วมใจพัฒนา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร. (ปริญญานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- จันทร์ดี ปราณี, และ ปิตยานนท์ ทวีวัฒน์. (2559). กลยุทธ์การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนระดับประถมศึกษาเพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองดีตามอุดมการณ์และนโยบายความมั่นคงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย. *EAU Heritage Journal: Social Science and Humanities; Vol 6 No 1 (2016): Januari-April; 161-171*.
- ชินะโอภาส สะพานทอง. (2554). การใช้เวลาร่วมกับการเปลี่ยนแปลง. วารสารคณะพลศึกษา ปีที่ 14, ฉบับพิเศษ (ธ.ค. 2554), หน้า 87-93.
- ชินะโอภาส สะพานทอง. (2555, ธันวาคม). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาร่วม. 15(พิเศษ), 503-508.
- ณัฐพัชร์ มณีวรรณ. (2559). แนวทางส่งเสริมการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. ปริญญานิพนธ์ (กศ.ม. (การบริหารและการจัดการการศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศรี

นครินทร์วิโรฒ, 2559.

- ณัฐวิกร หรรษาพันธุ์. (2559). การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลมารีนิรมล จังหวัดจันทบุรี. (ปริญญานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ณัฐวุฒิ เพชรคง. (2558). ผลของโปรแกรมนันทนาการที่มีต่อคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี. ปริญญานิพนธ์ (ศศ.ม. (การกีฬา นันทนาการและการท่องเที่ยว)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ, 2558.
- ทัศนาศาสตร์. (2545). การจัดการศึกษาโดยครอบครัว (Home school). วารสารบริหาร การศึกษา มศว, 1(1), 28-31.
- เทพประสิทธิ์ กุลธวัชชัย. (2556). การนันทนาการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บริษัท วี.พรินท์ (1991) จำกัด.
- ธเนตร ตัญญวงษ์. (2554). ผลของกิจกรรมนันทนาการเพื่อเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กกำพร้าที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ บ้านแกรนด์ จังหวัดลพบุรี. ปริญญานิพนธ์ (วท.ม. (การจัดการนันทนาการ)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ, 2554.
- ธวัช เต็มถวน. (2553). มีความสุขทุกครอบครัว ด้วยนันทนาการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บัวเงิน.
- น้ำผึ้ง มีศิลป์. (2559). การจัดการศึกษาโดยครอบครัวแบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและการทำงานใน ศตวรรษที่ 21. ปริญญานิพนธ์ (ปร.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ, 2559.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). หลักการวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เบญจ เอกวิริยะเสถียร. (2549). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยปทุมธานี. ปริญญานิพนธ์ (วท.ม. (การจัดการนันทนาการ)) -- มหาวิทยาลัยศรี นครินทร์วิโรฒ, 2549.
- ปฐมพร บำเรอ. (2554). ผลการจัดโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการ เรียนที่มีต่อทักษะบัลเล่ต์ในเด็กช่วงอายุ 7 - 10 ปี ของสถาบันบางกอกแดนซ์. ปริญญา นิพนธ์ (วท.ม. (การจัดการนันทนาการ)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ, 2554.
- ปรีทิพย์ ทองคำ. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อประกันชีวิตแบบสมทรัพย์ของธนาคาร กรุงเทพฯในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ (บท.ม.(การตลาด)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ, 2559.
- ประยูร วงศ์จันทรา. (2559). นันทนาการสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: บริษัท โรงพิมพ์เด็อนตุลา จำกัด.
- ปริญญาภูมิ ตระกูลตั้งจิตร. (2558). สภาพและความต้องการกิจกรรมนันทนาการสำหรับผู้สูงอายุ

- ในเขตเทศบาลเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท. ปรินิพนธ์ (วท.ม. (การจัดการ
นันทนาการ)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2558.
- ผกาพรรณ นันทวิจิตร. (2549). การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาโดยครอบครัว. (ปรินิพนธ์
ดุสิตบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560. (2560, 13
มิถุนายน). ราชกิจจานุเบกษา (เล่ม 134 ตอนที่ 63ก, น.2). สืบค้นจาก
<http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2560/A/063/1.PDF>
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนัก
ทดสอบทางการศึกษาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ภณิษา พรหมโน. (2551). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนในการเลือก
และไม่เลือกโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กสำหรับบุตรหลาน. (ปรินิพนธ์
มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ภาวิณี เลิศนวลจันทร์. (2559). แนวทางการพัฒนาพื้นที่นันทนาการของกรมการทหารสื่อสาร.
ปรินิพนธ์ (ศศ.ม. (การกีฬานันทนาการและการท่องเที่ยว)) -- มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ, 2559.
- ภาวิณี เขียมตระกูล. (2555). การวางแผนและการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานชุมชนเมือง
(*Urban infrastructure planning and management*) (พิมพ์ครั้งที่ 2). ปทุมธานี:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต.
- ยุทธชัย เกลิมชัย. (2549). คู่มือครอบครัว ก้าวแรกสู่บ้านเรียน : หลักคิดและกระบวนการเข้าสู่
การศึกษาโดยครอบครัว (*Home school*). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- ยุทธชัย เกลิมชัย. (2550). ภาคบ้านเรียน : การจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างครอบครัว สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษา และเครือข่าย รายงานการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 1..). กรุงเทพฯ: บริษัท ฟริก
ทวานกราฟฟิค จำกัด.
- รัตนกร ลีละไกรวรรณ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อของลูกค้าที่มาใช้บริการร้านซี
เมนต์ไทยโฮมมาร์ท แม็กซ์ ในกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ (บธ.ม. (การตลาด)) --
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2552.
- รุ่งเรือง สุขภิรมย์. (2562). การศึกษาสภาพและรูปแบบของการจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มที่มี
ความสามารถพิเศษที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย กรณีศึกษาผู้มีความสามารถ
พิเศษ (การจัดการศึกษาโดยครอบครัว) (เอกสารประกอบการประชุม). กรุงเทพฯ: สมาคม

พัฒนาศักยภาพและอัจฉริยภาพ.

รุจณี เอื้องฉ้วน. (2558). การจัดกระบวนการเรียนรู้แบบโฮมสคูล: กรณีศึกษาครอบครัวในภาคใต้. In: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

วรรณู จีระเดชากุล. (2551). นันทนาการสำหรับเด็ก (5). บริษัท วี. พรินท์ (1991) จำกัด: 2551.
(สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว. (2556). นันทนาการและการบริการชุมชน. กรุงเทพฯ: วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว.

วิศิษฐ์ วังวิญญู. (2558). โรงเรียนทำเอง = *Home-made school* (พิมพ์ครั้งที่ 1..). กรุงเทพฯ: พรีเมียมดีย์ พับลิชชิ่ง.

วิสูตร โพธิ์เงิน. (2560). ความเป็นพลเมืองอาเซียนของเยาวชนไทยระดับประถมศึกษา. วารสารสังคมศาสตร์ มศว, 20, 246-256. สืบค้นจาก

<http://ejournals.swu.ac.th/index.php/JOS/article/view/9516/8122>

ศักดิ์ภัทร์ เฉลิมพุดพิงศ์. (2554a). การศึกษาการใช้เวลาว่างเพื่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิต: วารสารคณะพลศึกษา.

ศักดิ์ภัทร์ เฉลิมพุดพิงศ์. (2554b). การศึกษาการใช้เวลาว่างเพื่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิต. วารสารคณะพลศึกษา ปีที่ 14, เล่มที่ 2 (ก.ค.-ธ.ค. 2554), หน้า 10-21.

ศูนย์การเรียนรู้และการจัดการศึกษาโดยครอบครัว. (2551). ระบบจัดเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคลสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน. สืบค้นจาก

http://203.159.169.41/homeschool/tbstudentinfo_Report4_report.php ค้นเมื่อ 31

มกราคม 2526

สมจิตร์ ยิ่งยงดำรงฤทธิ์. (2551). การจัดกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มผู้จัดการศึกษาโดยครอบครัวตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (ปริญญานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต (Master's thesis)). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

สมบัติ กาญจนกิจ. (2542). นันทนาการชุมชนและโรงเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมพร พิงอุดม. (2545). เรียนรู้กับลูกรักด้วยวิธีโฮมสคูล : เรียนที่บ้าน เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 5..). กรุงเทพฯ: สามลดา.

สมาคมกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย. (2560). คู่มือสำหรับพ่อแม่

เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านการดูแลและพัฒนาเด็ก. สืบค้นจาก

<http://www.thaipediatrics.org/Media/media-20171010123052.pdf>

- สราวุธ ชัยวิจิต. (2555). รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเอเรชั่นต่างๆ ในเขต กรุงเทพมหานคร. วารสารคณะพลศึกษา ปีที่ 15, ฉบับพิเศษ (ธันวาคม, 2555), หน้า 526-539.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). [เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551] (พิมพ์ครั้งที่ 2.). กรุงเทพฯ: สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 (พิมพ์ครั้งที่ 2.). กรุงเทพฯ : สำนักงาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). แนวปฏิบัติในการจัดการศึกษาทางเลือกที่จัดโดย ครอบครัวและสถานประกอบการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ. (2549). สนุกด้วยนันทนาการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ. (2550). ชีวิตสุขสันต์ด้วยนันทนาการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ. (2550). คู่มือการจัดกิจกรรมนันทนาการ (พิมพ์ครั้งที่ 1.): กรุงเทพฯ : สำนัก.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2546). คู่มือการจัดการศึกษาเชิงสร้างสรรค์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2549). สมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีสากล พ.ศ. 2549 (พิมพ์ ครั้งที่ 1.): กรุงเทพฯ : ศูนย์การศึกษาเปรียบเทียบ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: กรุงเทพฯ : กลุ่มส่งเสริมวัตกรรมการเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษา สำนัก มาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). รายงานการวิจัยเพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายการ พัฒนาการศึกษเพื่อสร้างความเป็นพลเมือง (พิมพ์ครั้งที่ 1.): กรุงเทพฯ : สำนักงาน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579): กรุงเทพฯ.
- สำนักนันทนาการ กรมพลศึกษา. (2560). สุดยอดเครือข่ายนันทนาการ. กรุงเทพฯ: บริษัท ชัน แพคเกจจิง (2014) จำกัด.
- สำนักนันทนาการ กรมพลศึกษา. (2561). นันทนาการอย่างสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ชัน

แพคเกจจิ้ง (2014) จำกัด.

สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ. (2550). คู่มือการจัดกิจกรรมนันทนาการ (พิมพ์ครั้งที่ 1.):

กรุงเทพฯ : สำนัก.

สุภากร ขวัญยืน. (2555). การตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อระดับประถมศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี. (ปริญญา นิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

สุวรรณีย์ ยะกร. (2553). การพัฒนาระบบการเรียนการสอนโดยครอบครัวสำหรับเด็กในช่วงชั้นที่ 1 และ 2 (ฉบับย่อ) = *Development of an Instruction by family system for children in the first and second levels*: นนทบุรี : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2553). การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในกิจกรรมกลางแจ้งและการพัฒนาทางสังคมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2553). การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในกิจกรรมกลางแจ้งและการพัฒนาทางสังคมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

แสงเดือน นนทเปารยะ. (2547). การจัดการศึกษาแบบโรงเรียนบ้านสำหรับเด็กอายุ 3-6 ปี ในสังคมไทย. ปริญญานิพนธ์ (กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2547.

โสวริทธิ์ธร จันทรแสงศรี. (2559). การถ่ายทอดทางสังคมและการอ้างอัตลักษณ์ของผู้ปกครองที่จัดโฮมสคูลในประเทศไทย : กรณีศึกษากลุ่มเรียนบ้านเฟิร์น. ปริญญานิพนธ์ (ปร.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2559.

อดิศักดิ์ มัตเตช. (2559). การคำนวณปริมาณการใช้พื้นที่ด้านนันทนาการสำหรับนักท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติ. ปริญญานิพนธ์ (ปร.ด. (กีฬา นันทนาการและการท่องเที่ยว)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2559.

อนุวัติ คุณแก้ว. (2560). สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 1.): เพชรบูรณ์ : อนุวัติ.

อภิญญาวดี สันทะเกิด. (2559). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในเขตเทศบาลนครสมุทรสาคร. (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต (Master's thesis)). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

อมรวิทย์ นาครทรรพ. (2543). รายงานการวิจัยการจัดการศึกษาโดยครอบครัว : ประสพการณ์ของนานาชาติ = *Home School*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

อมรินทร์ หัตถกิจ. (2559). ปัจจัยในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของ
นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร. ปรินญานิพนธ์ (ศศ.ม. (การกีฬา
นันทนาการและการท่องเที่ยว)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2559.

ภาควิชา

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์สมควร โพธิ์ทอง ข้าราชการบำนาญ สังกัดภาควิชาสันทนการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เชี่ยวชาญ ด้านนันทนาการ
2. อาจารย์ ดร.สิทธิพร เอี่ยมเสน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
3. อาจารย์ณภัทร ใจกล้า คีษานิเทศก์ชำนาญการ
4. อาจารย์ธรรณพร ศชรรัตน์ สบายใจ รองเลขาธิการ สมาคมสภาการศึกษาทางเลือกไทย เครือข่ายบ้านเรียน
5. อาจารย์ชวันลักษณ์ เกรียงปริญญากิจ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ (บ้านเรียน) ศูนย์ประสานสิทธิการศึกษาบ้านเรียนและศูนย์การเรียนรู้ไทย สมาคมสภาการศึกษาทางเลือกไทย

ที่ อว 5718/๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

10 มกราคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริย์ โพธิ์ทอง

เนื่องด้วย นายรัชกร บุณญา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการศึกษาและวัฒนธรรม การบริหารศึกษา วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือก กิจกรรมนิเทศการของนักศึกษานิเทศศาสตร์และนิเทศศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ โดยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ" โดยมี อาจารย์ ดร.ไพฑูริย์ โพธิ์ทอง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ บัณฑิตวิทยาลัยจะส่งแบบสอบถามให้ท่านแล้ว และจะขอความเห็นและข้อเสนอแนะจากท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายรัชกร บุณญา และขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริย์ โพธิ์ทอง (วัฒนา นนทกุล)
รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน วิทยาลัยการนิเทศ
และบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเลข : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายนิติศาสตร์ โทรศัพท์ 003 984 6359

 $9.67 \pm 1.8\%$

114 หมู่ที่ 23 ตำบลหนองเตยเหนือ
เขตโคกนา อำเภอพรหม 10110

χ^2 4.015 894 2563

เรื่อง: ขบวนการเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิสตรี

เรียน อาจารย์ ศร สหะทิพร เก่งแกล่น

เมื่อครั้ง นายสิทธิ บุษยา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการและพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ยื่นข้อคิดเห็นว่า วิทยาลัยฯ จะรับใช้สังคมด้วยการจัดตั้งโครงการ กิจกรรมด้านวิชาการของศูนย์ประกอบกับเป็นระดับประถมศึกษา ซึ่งจะทำให้ทางวิทยาลัยฯ สามารถให้บริการวิชาการแก่สังคมได้เป็นอย่างดี

ในการนี้ ได้แจ้งวิทยากรเกี่ยวกับ กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคว่า การคุ้มครองผู้บริโภค
ครอบคลุมทั้งเรื่องสินค้าและบริการ และเรื่องความปลอดภัยในอาหารของผู้บริโภคด้วย

ซึ่งเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายวิชชัย นุสอญา และครอบครัวพระคุณ
นาง น. ใจกาสร

“การละเมิดกฎหมายบ้านเมือง”

Pr. O. I.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนามารังสกุล)
รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน วิทยาลัยการเกษตร
และเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

สำนักงานคลองที่ "เนติวิทย์" ลัย

Yr: 0 2647 5064

หมายเลข : สถาบันวิจัยและพัฒนาต่อนักเรียน โทรศัทพ์ 083 984 6359

ที่ ๑๖๕/๒๕๖๓

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
114 ถนนวิภาวดี 23 แขวงพญาไท เขตพญาไท
กรุงเทพมหานคร 10110

10 มกราคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์นำบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

เนื่องด้วย นายธีรชัย นุสญา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการศึกษาและบริหารการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับทุนวิจัยให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือก
กิจกรรมนันทนาการของครูผู้ปกครองเด็กเป็นระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร”
โดยมี นางนัยพร สุมาเนศ นิสิตชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในภาพนี้ บัณฑิตวิทยาลัยเรียนเชิญ นางสาวณภัทร ใจกล้าศึกษานิเทศก์ชำนาญการ เป็นผู้ช่วย
ตรวจสอบเอกสาร ทั้งนี้ บัณฑิตวิทยาลัยจะประสานงานเบื้องต้นกับบุคคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงาน
ในรายละเอียดอีกครั้งต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายธีรชัย นุสญา และ
นางนัยพร สุมาเนศ ขอการนี้

ขอแสดงความนับถือ

ผู้อำนวยการศูนย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล
รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน ฝ่ายการแผน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2619 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 083 984 6359

ที่ กว 8718/ 7

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

10 มกราคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์วันลักษณ์ เกียรติปัญญากิจ

เนื่องด้วย นายรัชชัย นุสญา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่ให้การศึกษาศูนย์ครอบครัวจังหวัดกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ พร คุณมรดศรี นิมนต์พันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเชิญท่านร่วมผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบร่างโครงร่าง ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อขอประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะรายงานท่านในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายรัชชัย นุสญา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริพงษ์ วัฒนานนท์สกุล)
รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน วิชาการและ
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2549 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 083 984 6359

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับ
ประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามที่ต้องการทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรม
นันทนาการของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร

2. แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียน
ระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว

ตอนที่ 3 ข้อมูลข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ

3. ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ประกอบกับการใช้ข้อมูลในการจัด
การศึกษาโดยครอบครัว

4. การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีผลกระทบต่อดัชนีหรือบุคลิกภาพของท่าน เนื่องจากแบบสอบถาม
นี้ใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น

ขอขอบคุณท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นายรัชชัย นุสญา

นิสิตปริญญาโท สาขาการจัดการกีฬาและนันทนาการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 5 สถานภาพ ดังนี้

1. พ่อ
2. แม่
3. ปู่/ย่า/ตา/ยาย
4. ลุง/ป้า/น้า/อา
5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ข้อที่ 2 เพศ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 เพศ ดังนี้

1. ชาย
2. หญิง

ข้อที่ 3 อายุ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 ช่วงอายุ ดังนี้

1. 31-35 ปี
2. 36-40 ปี
3. 41-45 ปี
4. 45 ขึ้นไป

ข้อที่ 4 ระดับการศึกษา เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับการศึกษา ดังนี้

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี
2. ปริญญาตรี
3. ปริญญาโท
4. ปริญญาเอก

ข้อที่ 5 อาชีพ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 9 กลุ่มอาชีพ ดังนี้

1. ข้าราชการระดับอาวุโส/ผู้จัดการบริษัทเอกชน
2. นักวิชาการ/ครู อาจารย์
3. ช่างเทคนิค/นักวิทยาศาสตร์/วิศวกร
4. เสมียน/พนักงานบัญชี/นักสถิติ

5. ช่างฝีมือ/ช่างก่อสร้าง/ช่างโลหะ/ช่างหัตถกรรม
6. รับจ้าง/พนักงานโรงงาน/พนักงานขนส่ง
7. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/การให้บริการ/ทหาร ตำรวจ
8. พนักงานบริการ/ศิลปิน/พนักงานขาย/งานรักษาความปลอดภัย
9. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ข้อที่ 6 ศาสนา เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 ศาสนา ดังนี้

1. คริสต์
2. อิสลาม
3. พุทธ
4. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ข้อที่ 7 ที่อยู่อาศัย เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามจะเขียนระบุเขตที่อยู่อาศัย ดังนี้

1. ที่อยู่อาศัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร เขต (โปรดระบุ).....

ข้อที่ 8 จำนวนสมาชิกในครอบครัว เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทมาตราส่วนอัตราส่วน (Ratio Scale) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามจะเขียนระบุจำนวนสมาชิกในครอบครัวซึ่งรวมตัวท่านเองและบุคคลที่อยู่ในความดูแล ดังนี้

1. จำนวนสมาชิกในครอบครัวซึ่งรวมตัวท่านเองและบุคคลที่อยู่ในความดูแลของท่าน (โปรดระบุ).....คน

ข้อที่ 9 ตำแหน่ง/หน้าที่(อาสาศักดิ์) เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตัวเลือก ดังนี้

1. ไม่ใช่
2. ใช่ ตำแหน่ง (โปรดระบุ)
3. กำลังตัดสินใจจะเข้าร่วม

ข้อที่ 10 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปี เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 ช่วงรายได้เฉลี่ยครอบครัวต่อปี ดังนี้

1. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปี ต่ำกว่า 150,000 บาท
2. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปี 150,001-300,000 บาท
3. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปี 300,001-500,000 บาท

4. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปี 500,001-750,000 บาท
5. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปี 750,001-1,000,000 บาท
6. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปี 1,000,001-2,000,000 บาท
7. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปี 2,000,001-5,000,000 บาท
8. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปี 5,000,001 บาทขึ้นไป

ข้อที่ 11 สถานภาพของหัวหน้าครอบครัว เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 สถานภาพ ดังนี้

1. พ่อ
2. แม่
3. ผู้ปกครอง (โปรดระบุ).....

ข้อที่ 12 อาชีพของหัวหน้าครอบครัว เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 9 กลุ่มอาชีพ ดังนี้

1. ข้าราชการระดับอาวุโส/ผู้จัดการบริษัทเอกชน
2. นักวิชาการ/ครู อาจารย์
3. ช่างเทคนิค/นักวิทยาศาสตร์/วิศวกร
4. เสมียน/พนักงานบัญชี/นักสถิติ
5. ช่างฝีมือ/ช่างก่อสร้าง/ช่างโลหะ/ช่างหัตถกรรม
6. รับจ้าง/พนักงานโรงงาน/พนักงานขนส่ง
7. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/การให้บริการ/ทหาร ตำรวจ
8. พนักงานบริการ/ศิลปิน/พนักงานขาย/งานรักษาความปลอดภัย
9. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ข้อที่ 13 จำนวนบุตรหลานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทมาตราส่วนอัตราส่วน (Ratio Scale) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามจะเขียนระบุจำนวนบุตรหลานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว ดังนี้

1. จำนวนบุตรหลานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว (โปรดระบุ).....คน

ข้อที่ 14 จำนวนบุตรหลานในระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทมาตราส่วนอัตราส่วน (Ratio Scale) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามจะเขียนระบุจำนวนบุตรหลานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวในระดับประถมศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

1. ระดับประถมศึกษาตอนต้น จำนวน (โปรดระบุ).....คน

2. ระดับประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน (โปรดระบุ).....คน

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมคำตอบลงในช่องว่างที่เป็นจริงมากที่สุด

1. สถานะภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

() พ่อ

() แม่

() ปู่/ย่า/ตา/ยาย

() ลูก/ป้า/น้า/อา

() อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2. เพศ

() ชาย

() หญิง

3. อายุ

() 31-35 ปี

() 36-40 ปี

() 41-45 ปี

() 45 ขึ้นไป

4. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() ปริญญาโท

() ปริญญาเอก

5. อาชีพ

() ข้าราชการระดับอาวุโส/ผู้จัดการบริษัทเอกชน

() นักวิชาการ/ครู อาจารย์

() ช่างเทคนิค/นักวิทยาศาสตร์/วิศวกร

- () เสมียน/พนักงานบัญชี/นักสถิติ
- () ช่างฝีมือ/ช่างก่อสร้าง/ช่างโลหะ/ช่างหัตถกรรม
- () รับจ้าง/พนักงานโรงงาน/พนักงานขนส่ง
- () ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/การให้บริการ/ทหาร ตำรวจ
- () พนักงานบริการ/ศิลปิน/พนักงานขาย/งานรักษาความปลอดภัย
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ)

6. ศาสนา

- () คริสต์
- () อิสลาม
- () พุทธ
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ)

7. ที่อยู่อาศัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร เขต (โปรดระบุ)

8. จำนวนสมาชิกในครอบครัวซึ่งรวมตัวท่านเองและบุคคลที่อยู่ในความดูแลของท่าน (โปรดระบุ) คน

9. ท่านมีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่/อาสาสมัคร/สมาชิกในเครือข่าย/มูลนิธิ/สโมสร/ชมรม/กลุ่มต่าง ๆ ในปัจจุบัน

- () ไม่ใช่
- () ใช่ ตำแหน่ง (โปรดระบุ)
- () กำลังตัดสินใจจะเข้าร่วม

10. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปี

- () ต่ำกว่า 150,000 บาท
- () 150,001-300,000 บาท
- () 300,001-500,000 บาท
- () 500,001-750,000 บาท
- () 750,001-1,000,000 บาท
- () 1,000,001-2,000,000 บาท
- () 2,000,001-5,000,000 บาท
- () 5,000,001 บาทขึ้นไป

11. สถานภาพของหัวหน้าครอบครัว

- () พ่อ
 () แม่
 () ผู้ปกครอง (โปรดระบุ).....

12. อาชีพของหัวหน้าครอบครัว

- () ข้าราชการระดับอาวุโส/ผู้จัดการบริษัทเอกชน
 () นักวิชาการ/ครู อาจารย์
 () ช่างเทคนิค/นักวิทยาศาสตร์/วิศวกร
 () เสมียน/พนักงานบัญชี/นักสถิติ
 () ช่างฝีมือ/ช่างก่อสร้าง/ช่างโลหะ/ช่างหัตถกรรม
 () รับจ้าง/พนักงานโรงงาน/พนักงานขนส่ง
 () ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/การให้บริการ/ทหาร ตำรวจ
 () พนักงานบริการ/ศิลปิน/พนักงานขาย/งานรักษาความปลอดภัย
 () อื่น ๆ (โปรดระบุ)

13. จำนวนบุตรหลานที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว (โปรดระบุ).....คน

14. จำนวนบุตรหลานในระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว (โปรดระบุ).....คน

- () ระดับประถมศึกษาตอนต้น จำนวน (โปรดระบุ) คน
 () ระดับประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน (โปรดระบุ) คน

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☐ ลงในช่องระดับการตัดสินใจเลือกกิจกรรม

นันทนาการ ตามความเป็นจริงมากที่สุด ข้อละ 1 ระดับเท่านั้น

ข้อ	คำถาม	ระดับที่ส่งผลต่อ การตัดสินใจเลือกกิจกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ปัจจัยด้านบุคคล						
1.1	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการเพราะเชื่อว่ามี ความจำเป็นแก่บุตรหลาน					
1.2	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน โดยพิจารณาจากความต้องการของบุตรหลาน					

ข้อ	คำถาม	ระดับที่ส่งผลต่อ การตัดสินใจเลือกกิจกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.3	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลานโดยพิจารณาจากความต้องการของตัวเอง/ผู้ปกครอง					
1.4	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการเพื่อสร้างแรงบันดาลใจต่ออาชีพในฝันของบุตรหลาน					
1.5	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางอาชีพของบุตรหลาน					
1.6	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้บุตรหลานเพื่อพัฒนาการทางด้านร่างกาย					
1.7	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้บุตรหลานเพื่อพัฒนาการทางด้านจิตใจ					
1.8	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้บุตรหลานเพื่อพัฒนาการทางด้านอารมณ์					
1.9	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้บุตรหลานเพื่อพัฒนาการทางสังคม					
1.10	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้บุตรหลานเพื่อพัฒนาการทางด้านสติปัญญา					
1.11	ความเชื่อทางศาสนาของท่านมีผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้บุตรหลาน					
1.12	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณาจากลักษณะอุปนิสัยของบุตรหลาน					
1.13	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการด้วยความตระหนักว่าบุตรหลานต้องมีกิจกรรมอย่างน้อย 1 อย่างเข้าร่วม เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา งานอดิเรก และอื่น ๆ					
1.14	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการเพราะคิดว่าจะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุตรหลานท่านให้ดียิ่งขึ้น					
1.15	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการเพื่อใช้เป็นสื่อส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับการจัดการศึกษาโดยครอบครัว					
1.16	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้บุตรหลานโดย					

ข้อ	คำถาม	ระดับที่ส่งผลต่อ การตัดสินใจเลือกกิจกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	พิจารณาจากประสบการณ์ที่เคยเข้าร่วม					
1.17	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นบนการให้บุตรหลานโดยพิจารณาจากกิจกรรมที่ท่านกำลังเข้าร่วมอยู่ในปัจจุบัน					
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ						
2.1	สถานะเศรษฐกิจของประเทศส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นบนการให้แก่บุตรหลาน					
2.2	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นบนการโดยพิจารณาจากรายรับของครอบครัว					
2.3	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นบนการโดยพิจารณาจากค่าใช้จ่ายของกิจกรรมที่บุตรหลานจะเข้าร่วม					
2.4	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเข้าร่วมกิจกรรมส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นบนการให้แก่บุตรหลาน					
2.5	แหล่งนันทนาการตั้งอยู่ย่านธุรกิจ/ใจกลางเมืองส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นบนการให้แก่บุตรหลาน					
2.6	แหล่งนันทนาการตั้งอยู่เขตชานเมือง/ปริมณฑลส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นบนการให้แก่บุตรหลาน					
2.7	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นบนการที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายก่อนเป็นอันดับแรก					
2.8	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนั้นบนการที่เสียค่าใช้จ่ายสูงหากช่วยพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของบุตรหลาน					
3. ปัจจัยด้านสังคม						

ข้อ	คำถาม	ระดับที่ส่งผลต่อ การตัดสินใจเลือกกิจกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.1	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการจากคำแนะนำ/เชิญชวนจากกลุ่มเพื่อนผู้ปกครองของเพื่อนบุตรหลาน					
3.2	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการจากคำแนะนำ/เชิญชวนจากกลุ่มเพื่อนของบุตรหลาน					
3.3	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการเพื่อให้บุตรหลานได้พบเจอและสร้างปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนกลุ่มใหม่					
3.4	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการตามกลุ่มผู้ปกครองของเพื่อนบุตรหลานที่ประกอบอาชีพตามลักษณะงาน/กลุ่มอาชีพเดียวกัน					
3.5	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการตามกลุ่มผู้ปกครองของเพื่อนบุตรหลานที่มีระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน					
3.6	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยคาดหวังว่าบุตรหลานจะได้รับการยอมรับและมีชื่อเสียงในสังคม					
3.7	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณาจากศูนย์บริการที่ให้บริการโดยองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐ					
3.8	ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยพิจารณาจากศูนย์บริการที่ให้บริการโดยองค์กรหรือหน่วยงานภาคเอกชน					
3.9	ท่านเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยใช้แหล่งที่รัฐบาลจัดเตรียม เช่น สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น สวนหย่อม ลานกิจกรรมเอนกประสงค์ ศูนย์เยาวชน เป็นต้น					
3.10	ท่านเลือกกิจกรรมนันทนาการโดยคำนึงถึงการเดินทางพาบุตรหลานไปแหล่งนันทนาการเพื่อเข้าร่วมได้อย่างสะดวก					
3.11	แหล่งชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่มีความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อมและเอื้ออำนวยต่อการเลือกกิจกรรม					

ข้อ	คำถาม	ระดับที่ส่งผลต่อ การตัดสินใจเลือกกิจกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	นันทนาการให้กับบุตรหลาน					
3.12	ท่านทราบว่า มีแผน นโยบายที่ส่งเสริมและสนับสนุนการเลือกกิจกรรมนันทนาการแก่บุตรหลาน					
3.13	ท่านทราบว่า มีสวัสดิการทางสังคมที่ให้คุณและให้บริการแก่ครอบครัว					
3.14	ท่านทราบถึงองค์กร หน่วยงาน ที่มีส่วนในการส่งเสริมสนับสนุน และบริการด้านนันทนาการแก่ครอบครัว					
3.15	ท่านทราบถึงนโยบายทางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียน บุตรหลานรับเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ					
3.16	ทราบถึงการส่งเสริมการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาแกนกลางผ่านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมนันทนาการเป็นสื่อพัฒนาผู้เรียนในเวลาว่าง					
3.17	ทราบถึงทิศทางในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยใช้กีฬาและนันทนาการเป็นสื่อเพื่อพัฒนาและสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์					
4. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี						
4.1	ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนันทนาการจากสื่อทางเทคโนโลยีแหล่งต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ เฟสบุ๊ค วิททิเดีย อินสตาแกรม ฯลฯ					
4.2	ท่านศึกษาข้อมูลจากแหล่งเทคโนโลยีต่าง ๆ ก่อนการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ					
4.3	ท่านวางแผนก่อนการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการจากเทคโนโลยีที่หลากหลาย					
4.4	ท่านได้เปรียบเทียบข้อมูลก่อนการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการจากข้อมูลทางเทคโนโลยี					

ข้อ	คำถาม	ระดับที่ส่งผลต่อ การตัดสินใจเลือกกิจกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.5	ท่านวิเคราะห์ข้อมูลจากเทคโนโลยีก่อนการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ					
4.6	ท่านได้ประเมินผลจากการใช้เทคโนโลยีที่ได้รับก่อนการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ					
4.7	ท่านเลือกกิจกรรมนันทนาการจากคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ/ให้บริการคำปรึกษาจากเทคโนโลยี					
4.8	ท่านศึกษาข้อมูลจากแหล่งทางนันทนาการโดยตรง เช่น เฟสบุ๊ค อินเทอร์เน็ต อินสตาร์แกรม ฯลฯ					
4.9	ท่านศึกษาข้อมูลจากแหล่งทางนันทนาการโดยผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ออนไลน์					
4.10	ท่านแลกเปลี่ยนข้อมูลแหล่งทางนันทนาการกันระหว่างกลุ่มเพื่อนของผู้ปกครองทางออนไลน์					
4.11	ท่านรับรู้ข้อมูลแหล่งทางนันทนาการจากบุตรหลานผ่านเทคโนโลยีอย่างหลากหลาย					

16. ปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ทำให้ท่านตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่

บุตรหลาน

- () ปัจจัยด้านบุคคล
- () ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ
- () ปัจจัยด้านสังคม
- () ปัจจัยด้านเทคโนโลยี

17. บุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุตรหลาน

- () บุตรหลาน
- () เพื่อนผู้ปกครอง

- () เพื่อนบุตรหลาน
- () คู่สมรส
- ()ญาติพี่น้อง
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ)

3. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ (โปรดระบุ)

1. ท่านทราบถึงการดำเนินงานขององค์การนันทนาการ และภาคีเครือข่าย

- () ไม่ทราบ
- () ทราบ (โปรดระบุ).....

2. ท่านต้องการให้องค์กรของภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริม/สนับสนุน/ควบคุม/ป้องกัน/สื่อสารประชาสัมพันธ์ และมุ่งดำเนินการทางนันทนาการเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาโดยครอบครัวอย่างไร (โปรดระบุ)

3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านอื่น ๆ (โปรดระบุ)

ภาคผนวก ค

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

1.F-01-version-2.0
วันที่ 18 ค.ค. 61

หนังสือยืนยันการยกเว้นการรับรอง
คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(เอกสารนี้เพื่อแสดงว่าคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยนี้)

ชื่อโครงการวิจัย : โครงการศึกษาผลต่อการตัดสินใจเลือกที่จะรับนโยบายการดูแลสุขภาพของนักเรียนระดับ
ประถมศึกษาปีที่ ๖ การจัดการศึกษาโดยครอบครัว จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นายธีรชัย นุสรา
หน่วยงานต้นสังกัด : คณะแพทยศาสตร์
รหัสโครงการวิจัย : SWJEC-G-060/2563X

โครงการวิจัยนี้เป็นโครงการวิจัยที่เข้าข่ายยกเว้น (Research with Exemption from SWJEC)

วันที่ยืนยัน : 18 กุมภาพันธ์ 2563
ยืนยันโดย : คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินการ
รับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, the
Belmont Report, CIOMS Guidelines และ the International Conference on Harmonization in Good Clinical
Practice (ICH-GCP)

ออกให้ ณ วันที่ 28 เมษายน 2563

(ลงชื่อ).....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พันตแพทย์หญิงณงา เอี่ยมจิตรกุล)
กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ).....
(แพทย์หญิงสุวิพร กัทรสุวรรณ)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWJEC/X/G-060/2563

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

ที่ อว 8718/941

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

30 เมษายน 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

เนื่องด้วย นายธัชชัย นุสญา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียน ระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวจังหวัดกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.สุมนตรี นิ่มเนติพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียน ระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวจังหวัดกรุงเทพมหานคร กับผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จำนวน 70 ครอบครัว เป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนเมษายน 2563 ถึงเดือนพฤษภาคม 2563 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ธัชชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 083 984 6359

ที่ อว 8718/941

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

30 เมษายน 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ปกครองนักเรียนที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว

เนื่องด้วย นายธัชชัย นุสญา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียน ระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวจังหวัดกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.สุมนตรี นิ่มเนติพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมนันทนาการของผู้ปกครองนักเรียน ระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัวจังหวัดกรุงเทพมหานคร กับผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว จำนวน 70 ครอบครัว เป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนเมษายน 2563 ถึงเดือนพฤษภาคม 2563 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ธัชชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 083 984 6359

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	รัชชัย นุสญา
วัน เดือน ปี เกิด	30 ตุลาคม 2528
สถานที่เกิด	สุโขทัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	3/142 หมู่9 ตำบลปากแคว อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย 64000

